

δεκαήμερη φυλήδα πολιτικής δράσης και κουήτουρας

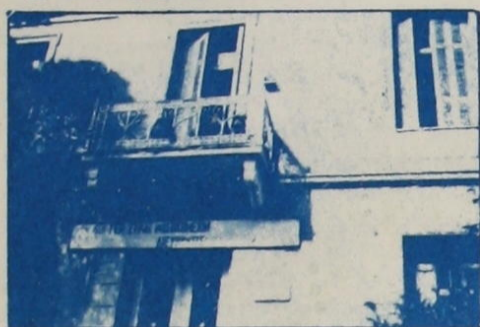
ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

21 ΟΚΤ. 1981

ΤΕΥΧΟΣ 4/71

ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
διπλό 2ΜΕ 32 ΜΕΓΑΛΕΣ
σελίδες

ΠΕΡΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΩΝ (ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΥΝΗΘΕΙΩΝ ΜΑΣ)

Η Αθήνα είναι σήμερα μία μεγάλη πόλη.

Έγινε μία μεγάλη πόλη, όταν μερικοί παραδοῦχοι, έκτισαν μία σειρά από πολυκατοικίες, που όρισμένα από τα διαμερίσματα αυτά τα πούλησαν στους σπιτούχους, ενώ άλλα τα έδωσαν με αντιπαροχή στους πρώην ιδιοκτήτες του κτήματος.

Πα' όλα αυτά υπάρχουν ακόμα σπίτια που δέ ν κτίστηκαν. Υπάρχουν νοσοκομεία-κτίρια που εγκαταλείφθηκαν, ιδρύματα και οικοδομικά τετράγωνα, που για διαφόρους λόγους, σήμερα, βρίσκονται εγκατελειμμένα.

Προσωπικά δέν μ' ενδιαφέρει (προσοχή: στό κεφάλαιο αυτό) δέν μ' ενδιαφέρει ή πόλη σάν πολιοδομία, μέ τά έπακόλουθα της, μ' ενδιαφέρουν δυό φράσεις που μ' άνάβουν φωτάκια:

-Σπίτια, παλιά που δέν

ανοικοδομήθηκαν,

-Οικήματα εγκατελειμμένα.

Απ' τό Πασαλιμάνι του Πειραιά μέχρι την Κηφισιά-Αττικής, έγω ό ίδιος έχω δει μέ τά μάτια μου, τουλάχιστον όγδόντα τέτοιες περιπτώσεις.

Στήν Αθήνα, στό λεκανοπέδιο ένοοω-δέν υπάρχει προλεταριάτο που νά άγωνιά για νά κατοικήσει, δηλαδή νά βάλει τό κεφάλι του κάτω από μία στέγη. Όχι. βέβαια πώς τό κόμμα

τακτοποίησε όλους λύνοντας τό οικιστικό πρόβλημα, μ' εργατικές κατοικίες, αλλά στή φύση του (ήθελε δέν ήθελε) ό Έλληνας "φτωχός" και εργαζόμενος "τίμια" έγινε σπιτούχος. Αυτό όμως είναι ένα άλλο θέμα που θίγεται στή σελίδα 3 του "Ιδεοδρόμου Νο 51 της 24' Ιουν. 80 (που ένδεχομένως νά παρατεθούν όρισμένα αυτούσια κομμάτια σάν άναδημοσίευση).

Μπορεί όμως νά μήν υπάρχουν έργα-τες και όι εργατικές κατοικίες, είτε αυτές που δίνει τό Κράτος μέσω της "Εργατικής Έστίας", είτε αυτά τά "παράνομα" σπίτια που χτίζονται μέσα σέ μία νύχτα σέ έντός-έχτός "σχεδίου πόλεως", συν-οικισμούς, δηλαδή μπορεί νά μήν υπάρχει καθαρό προλεταριακό κίνημα (που ίσως νά ένδιαφέρονταν άμεσα για καταλήψεις) υπάρχει όμως μία υποκουλτούρα, που άκριβώς δέν άνήκει στήν εργατική τάξη μέ την την έννοια που δίνει στήν τάξη αυτή ό Μάρξ, υπάρχει ή υπο-κουλτούρα μέσα στό φοιτητικό κίνημα, υπάρχει "κουλτούρα" μέσ' τους πρεζάκηδες και υπάρχουν -σάν μία στρατιά- περιθωριακοί κι 'έλευθεριακοί που άποτελούν ίσως την "κουλτούρα" του αντι-έξωσιαστικού κινήματος. Κι 'ετσι άπ' τη μία μεριά έχουμε τη μία "παράταξη" που περιέχει ιδέες, ζωή, δράση κι 'άπ' την άλλη πλευρά άντιπαρτίθενται δεκάδες οικήματα που άναζητούν κατοίκους. Δηλαδή κάπως έτσι:

Νά λοιπόν, μία εύκαιρία για μία φανταστική άπογείωση, άποκόλληση, άπαλλοτρίωση για όποιον-όποια-όποιους άναζητούν περιπέτεια, δράση, έπανόδραση μέσα στό πλαίσιο της έπαναστατικότητάς τους και μιας κοινωνικής πολιτιστικής-οικο-δομικής άπελευθέρωσης. Φυσικά ή παραπάνω υπόθεση είναι μία άρχική ιδέα για:

κ α τ α λ ή ψ ε ι ς .

Δέν χρειάζεται ν' άναφέρω ότι όμοια ή παρόμοια γεγονότα συνέβη-σαν και συμβαίνουν καθημερινά σέ πολλές μεγάλες πόλεις και πρωτεύουσες της Εύρώπης σέ ότι άφορά σ' οικήματα και άγροκτήματα στές Η.Π.Α.-

Δέν πρόκειται για ουτοπία. Φυσικά στήν Ελλάδα, άν 'έξαιρέσει κανείς τους πρεζάκηδες, όί άλλοι όλοι είναι κάπως έτσι βολεμένοι: Κατζηλίκι άπ' τον μπαμπά ή την μαμά, φοιτητική οικονομική άρωγή για σπουδές, μηνιαία, έποχιακή ή έφ' άπαξ, βόλεμα στό σκέλια μιας οικονομημένης γκόμενας ή τό αντί-θετο και, ...χαρά στό σκέλια μας (άν φυσικά όί άγριες συνθήκες της πόλης και τό οικογενειακό κύνήγι δέν μάς έχουν έμφυτέψει καμιά

άνασταλτική νεύρωση).

Μέ την παραπάνω στενογραφημένη λογική όι καταλήψεις δέν προωθήθη-καν άπ' τό 1974 και πέρα στήν Ελλάδα, γιατί ό φοιτητής τά εγκατέλειψε μία που είχε τη βόλεψή του, τό πρεζάκι ή ό χαπάκις άκόμα τη βγάζει καθαρή, ό υπο-εργαζόμενος δουλεύει δίπαξ ή τρίπαξ του μηνός και βγάζει τά τσιγάρα και τό σινεμά του-σύν την τράκα.

Έτσι ή ΑΝΑΓΚΗ δέ ν έφτασε στό δόντια. Η Ελλάδα δέν είναι άχανής σά τη Γερμανία λόγου-χάρη ή τη Μεγάλη Βρεταννία ή τη Γαλλία όπου ό Βορράς κι 'ό Νότος έχουν δια-φορετικό κόσμο και μεγάλη άπό-σταση. Και όπου τό κρύο δέν καταβαίνει στό μηδέν ή κάτω άπ' τό μηδέν και τότε π ρ έ π ε ι νά χάσεις τον έαυτό σου κάτω από μία στέγη...

Αυτά, άπ' τη μία μεριά.

Άπό την άλλη, υπάρχει μία μικρο-αστική-ψυχολογική σύνδεση της οικογένειας μέ τό "παιδί" και του "παιδιού" μέ την οικογένεια, άσχετα άν τά παιδιά αυτά έχουν μία άκά άρχιδια ή κάποια μονόχειλα. Έτσι παρατηρείται ή διατήρηση της άνάγκης μιας συμβατικής στέγας, μία που ή οικογένεια έξακολουθών-τας τις "θυσίες" της, στέλνει τά πακούνια ή μία που τό "παιδί" κάθε δυό χρόνια, κάνοντας αυτοσυντήρηση, έπιστρέφει σά νέος "άσωτος υιός" στούς κόλπους της οικογένειας, για νά μασήσει και νά ...ξαναφύγει. Αυτή ή παλινδρόμηση και των δυό -οικογένειας και "παιδιού" μεταιώνει συνεχώς στό ύποσυνείδητο τις πιθανές παρορμήσεις για καταλήψεις. Ένώ άντιθέτως στό συνειδητό κυνηγάμε νά διαβάσουμε και νά μάθουμε ότι άφορά σέ καταλήψεις στίς άλλες χώρες, θαυμάζουμε τους καταληψίες, βγάζοντας όμως τον έαυτό μας άπό έξω.

Υπάρχει άναγκη άπελευθέρωσης ή έλευθέρωσης. Ίσως πολύ-λίγοι θά ξέρουν ότι στον 5ο αί. π.Χ. για παρά-δειγμα, στήν Αθήνα άπελευθερώθηκαν όι δούλοι. Τους όνόμασαν θυάκριους. Στους θυάκριους δέν έπιτρέπονταν για είκοσι χρόνια άπ' την άπ-ελευθέρωσή τους νά κατοικήσουν κοντά σέ θάλασσα ή σέ κατοικημένη περιοχή. Έτσι έλεύθεροι, ζούσαν άπομονωμένοι στό όρεινά της Αττικής και της Βοιωτίας.

Στίς σύγχρονες κοινωνίες, όπου όι δήμαρχοι και όι αστυδομήτορες

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ:

ΘΕΜΑ

Πάνω στίς Καταλήψεις σπιτιών και, ποιά νοοτροπία είναι αυτή που τις έμποδίζει, καθώς και τό Νομικό μέρος

ΤΟΥ ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΥ

Γιά ένα κίνημα νεολαίας ή φτιάξτε τον κόσμο που γουστάρετε, ξύνοντας την κρούστα της μιζερίας σας...

ΜΕΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΚΑ

Πώς θά έρθει ή μέρα που θά πουλάμε τά μέλη μας και μία θαυμάσια φαντασίωση γύρω άπ' αυτό, άπ' τον Δημ. Άρβανίτη.

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

Πώς ό Γιώργος Ιωάννου μέ πρόστυχο τρόπο έπιτίθεται κατά του Ήλ. Πετρόπουλου.

ΗΧΟΣ

Ό Μάκης Μηλάτος, έπισημαίνει τά έμπόδια για την άναζήτηση μιας μουσικής ταυτότητάς μας.

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Διαμαρτυρία-έκκληση της Σοφίας Κυρίτση για τους πολιτικούς κρατούμενους.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Ένα άποκαλυπτικό έποχιακό ήμερολόγιο που δείχνει πώς σφαιρίστηκε ό Γκρέγκο-ρυ Μαρκόπουλος, άπ' τους κινηματογραφι-κούς κύκλους της δεκαετίας του '50.-

LIBERATION

Τό Νόμπελ Λογοτεχνίας στον Κανέτι. Έναν "νομάδα" της γλώσσας.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Η παρέμβασή μας στό 22ο κινηματογραφικό φέστιβαλ, στή Θεσσαλονίκη. Ό Σκηνοθέτης "κοπρομηχανή" του συστήμα-τος, που τό άναπαράγει δεχόμενος όλες τις ύπάρχουσες έπιτροπές.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γράμμα άπ' τον έκδότη του περιοδικού ΤΕΛΟΣ, του είκοστου αιώνα, και άμηση άπάντησης, και άλλο σχετικό μέ τό "πλατύ σώμα άσφαλείας"...

MARTYRIΕΣ

Στή βία του Βερολίνου, άντιτάσσεται ή άντιβία. Τό δεύτερο μέρος: ΒΕΡΟΛΙΝΟ.-

ΑΦΟΡΜΕΣ

Κάποιοι μάς την παίζουν, μέ τις μετα-φράσεις και τά οικονομούν σέ βάρος μας. Καμιά ευθύνη, στό θέμα των μετα-φράσεων, και άλλο σχετικό μέ τό "πλατύ σώμα άσφαλείας"...

ΧΡΟΙ

ΠΡΟΣΟΧΗ: Τό έπόμενο τεύχος 5-6, διπλό μέ 32 σελίδες, και πολλά καφά κι 'έν-διαφέροντα θέματα, γύρω άπό τις νέες πολιτικές έξελίξεις στήν Ελλάδα που προσπαθούν νά "υπνώσουν" κάθε έννοια μαχητικής και έλευθεριακής παρέμβα-σης, στούς χώρους της κίνησης ιδεών.

Σπίτια...
περιμένουν
καταληψίες

ΝΕΚΡΑΡΙΟΣ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ε. ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Οι φοιτητές έχοντας ήδη συμ-
πληρώσει 12 μήνες από τότε που
αγρίσαμε την κατάληψη του Πα-
νεπιστημίου αποφασίσαμε να
εκδώσουμε αυτή την εφημερίδα,
γιατί πιστεύουμε:

1. 'Η μέχρι τώρα πληροφορή-
ση και στάση πού τύπου και γε-
νικά των μέσων ενημέρωσης δια-
στρεβλώνει, συσκοτίζει και συ-
κοφαντεί τα αίτια και τον
άγώνα μας.

2. 'Η καλλίτερη απάντηση σέ
όλες τις προσπάθειες να κατη-
γατηθεί και να υπονομευθεί ο
άγώνας μας είναι η ίδια η ζων-
τανή λειτουργία του φοιτητικού
κινήματος μέσα στο χώρο που έ-
χουμε ήδη καταλάβει.

Γι'αυτό, τόσο μέσα απ' αυτό

Ποιοί λόγοι επέβαλλαν

τήν έκδοση της «Κ»

το φύλλο όσο και μέσα από τα
όποιαδήποτε άλλα έντυπα, που
οι οικονομικές μας δυνατότητες
μας επιτρέπουν να στηρίζουμε,
θα προσπαθήσουμε να πληροφο-
ρίσουμε τον Πατρινο λαό για
τό τι ζήταμε.

Θέλουμε να δείξουμε ότι πα-

λεύουμε όχι απλά και μόνο για
να λύσουμε ένα δικό μας πρό-
βλημα αλλά και για τις συν-
θήκες σπουδών που θα αντιμε-
τωπίσουν αύριο τα παιδιά σας.

Θέλουμε να δείξουμε ποιά εί-

ναι η στάση των καθηγητών και
ή κυβερνητική πολιτική στις μέ-

χρι τώρα προσπάθειές μας για

βολές και σεμινάρια με τη συμ-
μετοχή και συμπράξη του
δοθητικού και επιστημονικού
διδακτικού προσωπικού που κα-
νόνιτο άπρεγεί.

Πατρινο λαέ, ποτέ δεν πρό-
κειται να πληροφορηθείς προ-
γραμματικά για το αίτημα και την
πορεία του αγώνα μας απ' αυ-
τούς που θέλουν να τον χτυ-
πώσουν. Τό τι συμβαίνει σήμερα
στο Πανεπιστήμιο θα το μά-
θεις:

- Διαβάζοντας τα έντυπά μας.

- Ακούγοντας το στόμα μας.

- Συμμετέχοντας στις εκδη-
λώσεις και συζητήσεις μας.

- Διαβάζοντας έντυπώντας,

και διαδίδοντας την εφημερίδα

μας.

ΤΟ ΚΡΟΚ. ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Ο αγώνας μας και αγώνας

Όλων των μοιραϊκά κινήματα

α) ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΡΙΑ

ΧΡΟΝΙΑ

Ο αγώνας που κάνουμε σή-

μείνει για την λύση του

πρόβλημα που ελέγχεται

να συζητήσουν το πρόβλημα το

ποθετήθηκαν ότι το αίτημα εί-

ναι παράνομο και ότι νομικά δεν

καλύπτονται για να το ικανοποι-

ήσουν. 'Η στάση της ανάλυ-

Φωτοτυπία του μοναδικού τεύχους μιας εφημερίδας που βγήκε στις Καταλήψεις.

είχαν κάποια μόρφωση μετέτρεψαν
τους καταλήψεις σε διακρούς, που
δμως τους απομόνωνσαν σε γκέτο, η
σε απομονωμένα σπίτια (βλέπε:
Βερολίνο, Χριστιάνια, Θύσσαν κλπ).
Φυσικά υπάρχει μία διαμάχη μόνιμη
μεταξύ των αρτηριοσκληρωτικών και
των εξυπνων δασυδομητόρων κι είναι
λάθος ότι η αστυνομία -στο
έξωτερικό- μπορεί να υποχρεώσει
δλον τον κόσμο να σέβεται τους
νόμους και τους κανονισμούς σ' όλους
τους δρόμους που υπάρχουν παλιά
σπίτια.

Τό προνόμιο που δίνει μία κατάληψη
σ' έναν νέο ή μία νέα, είναι ότι
του προάγει τό απελευθερωτικό του
ή τό ελευθεριακό του πιστεύω,
χωρίς ότι εκεί -πρίν την κατάληψη,
κατά την κατάληψη, μέσα στην κατά-
ληψη- μπορεί να πραγματοποιήσει τις
ελευθεριακές του ιδέες σέ πράξη,
δπως μπορεί ακόμα να γίνει ένας
δωάκριος, δηλαδή ένας απ-ελευθερω-
μένος, δούλος του συστήματος (προσω-
πικά μ' ένοχλει ή λέξη απελευθερω-
μένος; ενώ παράλληλα πιστεύω ότι
δλοι σχεδόν νεννιόμαστε σκλάβοι.
Είλωτες στο θεσμό της οικογένειας,
της παιδείας, των αναγκών, αλλά
κάποια στιγμή-δσοι μπορούμε- ξε-
τινάζουμε από πάνω μας ότι
μπορούμε).

Φυσικά δπως θά είναι επόμενο τά
σπίτια δεν είναι άγρια φυτά που
φύτρωναν μόνα τους, αλλά κάποιος
τά έκτισε, κάποιος τά κληρονόμησε,
κάποιος έχει τά κλειδιά και πίσω
απ' αυτόν υπάρχει ένας δλοκλήρος
μηχανισμός που προστατεύει την
ιδιοκτησία.

Γι' αυτό και μόνο, έτσι απλά κι απ-
λοϊκά, χρειάζεται-επιβάλλεται
κάποιος έλγινμός, μέχρι την πιθανή
στιγμή της εγκατάστασης μέσα στο
κατειλημμένο σπίτι.

Ο καταλήψεις εδώ, δεν θά αντι-
μετωπιστεί με την αδιαφορία που
διακρίνει τους Άγγλους ή τους
Όλλανδούς γείτονες, που όλα τά
αφήνουνε στο νόμο, και τά δργανα
τάξης. 'Εδώ υπάρχει μέσα στον
καθένα φυτεμένος ένας σωλήρας, που
ένδυναφείται για τά ξένα πιά πολύ
κι απ' τά δικά του προβλήματα.

Η ιδιοκτησία κι' ιδιαίτερα η μικρο
ιδιοκτησία αποτελεί ένα από τά πιά
φυτεμένα ταμπού μέσα στή μικρο-
αστική έσοπλέξη του Νεο-έλληνα.
Γι' αυτό οι καταλήψεις απ' ενός δεν

μπορούν να γίνονται ή να γίνουν
από μεμονωμένα πρόσωπα αλλά
πρέπει να εργαστούν πολλοί θεωρη-
τικοί-ελευθεριακοί, κοινωνικοί και
κοινωνιστικοί αντιεξουσιαστές και
"δημοκρατικοί" δικηγόροι, και άλλοι
αγωνιστές, μέχρι τά περιθωριακά
φρικιά.

Σπίτια
στήν αθήνα, περιμένουν καταλήψεις

Παραδείγματος χάρι, ενώ προσωπικά
δέν είμαι υπέρ του στυλ των κατα-
λήψεων: πηγαίνουμε 40 ως 400, σπάμε
την άλυσίδα ή την κλειδαριά, μ
μαλνουμε μέσα, ξεδιπλώνουμε τά
σλίπινγκ-μπάγκς τραγουδώντας τό
alla matina... και ξεδιπλώνοντας
μιά μαύρη σημαία στο μπαλκόνι,
περιμένουμε τά ...MAT (δπως κάπου
λέει, με πολύ κέφι, ο Ντάριο Θό).
Δέν ένδιαφέρει -σήμερα, εδώ στήν
'Ελλάδα- σάν μία πράξη πρόκλησης
άπέν αντι στους ιδιοκτήτες ή στον
υπάρχοντα θεσμό της ιδιοκτησίας,
ή μία προκλητικότητα για τους περι-
οίκους σπιτιούχους, εκείνο που έν-
διαφέρει είναι ή αντιμετώπιση της
δοκιμασίας μιας συλλογικής
κινητοποίησης και συγκατίκοισης
και τά επακόλουθα μιας αυτόνομης
κι' ελεύθερης ζωής που δίνει
ξόδους στήν πολύχρονη καταπίεση,
που τυχόν μπορεί να έχει μία
κάποια μορφή κοινοβίωσης, ανάμεσα
σε άλλους καθώς και ή ανταλλαγή
άπόψεων.

Επομένως, πολύ σωστά μοι έλεγε ένας
μπανάσας δικηγόρος, ότι τό να κατ-
οικήσεις σ' ένα εγκαταλειμμένο από
χρόνια σπίτι, ως "ένοικιαστής"
είναι πολύ πιά απλό και δδολο, απ'
ότι να τό καταλάβεις.
Στήν ουσία μιλάμε για τό ίδιο
πράγμα, μόνο που την ένέργεια σου
-αυτήν της κατάληψης- την επενδύεις
μέ μίαν νομιμοφάνεια.
Νά μία περίπτωση στή Γερμανία, που
για λόγους περισσότερης κατανόησης
τήν έχουμε λίγο εξελληνίσει:

Δύο -άπαράτητα δύο- φύλοι βρίσκουν
δύο σκίτια εγκαταλειμμένα που σύγουρα
και από χρόνια δεν κατοικούνται.
και που είναι βέβαιο ότι δεν
πρόκειται σύντομα να γκρεμιστούν
έκί αντιπαρ οχή, λόγω κληρονομικών
διαφορών ή περί αναζητήσεως της
ιδιοκτησίας που έχει από χρόνια
χαθεί, -συνήθως όλα τά υπάρχοντα
εγκαταλειμμένα σκίτια βρίσκονται
κάτω απ' αυτό τό κράτος.

Από τό κλησιέστερο κατάστημα
"φιλικων" ή περίεργο ο κάθε ένας
από τους φύλους αγοράζει από τρία
(3) μισθώτηρια, που είναι έντυκα
και έτοιμα. Στή θέση του "έκμισθω-
του" του μισθωτηρίου ή του
'Ιδιωτικού Συμφωνητικού Μισθώσεως,
μπάνει τό όνομα του ενός απ' τους
δύο φύλους και στή θέση του

"μισθωτή" τό όνομα του άλλου. Και
αντιστρόφως στα άλλα τρία.

Στή θέση "διδάρκεια μισθώσεως" συμ-
πληρώνεται και στα έξη μισθώτηρια:
"λήγει μετά πενταετίαν".

Στή θέση "μισθώμα" όρίζεται κατά
μήνα ένα ποσό όχι μεγαλύτερο των
55 μάρκων (χίλιες διακόσιες δρχμ.)
μέ τη γνωστή παρακοπή (ρο) που
γράφεται χειρόγραφα δεξιά: "Ότι τό
μισθίο θα καταβάλλεται λόγω
άκουσίας του ιδιοκτήτου καθ' έκαστον
μήνα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και
Δανείων.

Εννοείται ότι ο έκμισθωτής
φέρειται φέρεται σάν κάτοικος της
πόλεως όπου βρίσκεται τό
άκίνητο αλλά ούδώς υποχρεώνει
ο νόμος ν' αναφέρεται και ή
διευθυνσή του. 'Ως διευθυνση του
μισθωτού αναφέρεται ή διευθυνση
του εγκαταλειμμένου μισθίου.

Αφού υπογραφούν αντιστοίχως τά
μισθώτηρια, στα δύο εκ των τριών
και πρίν την εγσοδο στο μισθίο
μεταβαίνει ο έκμισθωτής με τον
μισθωτή στον 'Αξιωματικό της
'Υπηρεσίας του Οίκευτο 'Αστυνομικού
Τμήματος, του άκινήτου και βεβαιώ-
νεται τό "γνήσιο" της υπογραφής
του έκμισθωτού.

Μετά απ' αυτό ο έκμισθωτής μόνος,
και με τό μισθωτήριο στο χέρι,

(χωρίς πιά να "συναπτήσει" ούδέποτε
τον έκμισθωτή) θα μεταβεί στον
κλησιέστερο κλειδαρά και με τό
μισθώτήριο στο χέρι, τό όποιο θα
φέρει και την βεβαίωση της 'Αστυ-
νομίας του Γυσιού της υπογραφής
θα του ζητήσει να παραβιάσει την
πόρτα κάνοντας ένα νέο κλειδί.
Προηγουμένως όμως θα έχει κατα-
θέσει, στο Ταμείο Παρακαταθηκών
και Δανείων (στήν 'Αθήνα βρίσκεται
στον δόδ 'Ακαδημίας 40) τό πρώτο
ένούκιο 55 μάρκων (1200 δραχμές)
έπί άποδείξει, στο όνομα του εκ-
μισθωτού.

Σέ μία παραγραφο που προστίθεται
στο έντυπο μισθώτήριο αναφέρεται
ότι τό ένούκιο αυτό είναι μειωμέ-
νο δότι ή κατοικία είναι παλαιά
και ο μισθωτής όφείλει να κάνει
μερικές έπισκευές.

Εάν - ο μή γένουτο- εμφανιστεί
ο άληθινός ιδιοκτήτης, τότε ο
μισθωτής θα του κεε -μετά βεβαίω-
τητος, ότι έκεννος συνήψε τη συμφω-
νία για την έννοικίαση του μισθίου.
με άλλον έκμισθωτή, δείχνοντάς του
μάλιστα και τό μισθώτήριο.

Εάν τό πράγμα καταλήξει στήν
άστυνομία, ή τελευταία δεν έχει
τήν εύχέρια-τυπικά και γραφειο-
κρατικά- να πράξει οτιδήποτε, και
μόνο ο άληθινός ιδιοκτήτης μπορεί
να καταφύγει στο Είρηνοδικοέιο

για "προσωρινά μέτρα", τά όποια
όμως επί του μισθωτηρίου υπάρχει
ή απόδειξις καταβολής των ένουκί-
ων και ή σχέση του είκονικού εκ-
μισθωτού και του μισθωτού δεν
είναι σχέση "κατά παράκληση" τότε
ή προσφυγή του ιδιοκτήτου για
άμεση "παράδοση του μισθίου"

άπορρίπτεται και αν θέλει ο ιδιο-
κτήτης πγαίνει σέ ταπτικές άστι-
κές δικάσιμες που μπορεί να
διαρκέσουν τρία έως πέντε χρόνια
χωρίς καμιά κοινωνική ευθύνη του
μισθωτού, πέρα από τό αίτημα του
ιδιοκτήτου για "έξωση" του μισθω-
τοθ και παράδοση του μισθίου.

Σέ περίπτωση που ο ιδιοκτήτης
θελήσει να συμβιβαστεί με τον
μισθωτή ώστε στο μέλλον να κατα-
βάλλεται σ' αυτόν τό ένούκιο των
χιλίων διακοσίων δραχμών, ο μισθω-
τής δεν δέχεται αυτήν την πρόταση
αφού τύποις και ουσία, κατ' αυτόν
υπάρχει "νόμιμος" έκμισθωτής.

'Αλλά ή "πρακτική των καταλήψεων"
δέν τελειώνει εδώ, αυτό είναι μία
λεπτομέρεια. 'Υπάρχουν βιβλία και
δρθρα που σιγ ά-σιγά θα τά δημο-
σεύσουμε στο 'Ιδεοδρόμιο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

για ένα κίνημα νεολαίας

Η ΦΤΙΑΞΤΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΓΟΥΣΤΑΡΕΤΕ ΞΥΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΡΟΥΣΤΑ ΤΗΣ ΜΙΖΕΡΙΑΣ ΣΑΣ

Στό 'Ιδεοδρόμιο Νο 2/69 δημοσιεύτηκε ένα κείμενο κάποιων παιδιών από τη Θεσσαλονίκη, που φάνηκε να βάζει άμεσο ζήτημα για μία αυτοανάλυση, αυτοκριτική κι' αυτογνωσία του χώρου της επαναστατικής νεολαίας στον τόπο μας. Με άφορμή εκείνο εκεί τό κείμενο αλλά και με έναυσμα τίς πρόσφατες εμπειρίες των υπογραφόντων, στά επεισόδια της Νέας Φιλαδέλφειας, θέλουμε να εκφράσουμε μερικές σκέψεις δίνοντας παράλληλα μερικές συγκεκριμένες προτάσεις για την αντιμετώπιση όλων των γνωστών καθημερινών άδικοδών που αντιμετωπίζουμε όλοι μας σήμερα σαν νέοι.

ΕΠΤΑ ΘΕΣΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΜΑΛΑΚΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΕΡΝΕΙ

1. Οί ροκάδες και οί άμφισβητίες (όλα σέ παρένθεση) μύγες μέσα στο κάτασπρο γαλατάκι της σύγχρονης νεοελληνικής κοινωνίας, σέ ένα πολιτικό-πολιτιστικό καθεστώς που έχει άκόμα να κάμει με τίς μεταμφυλιοπολεμικές μνήμες των ήλιθίων που κυβερνάνε και που κυβερνιούνται. Μύγες που δέν μπορούν να λυώσουν μέσα του αλλά που κολυμπάνε άνάσκελα στην επιφάνεια του -κουλουρά, σινεμά, μουσική, και, μαλακισμένες συζητήσεις έ' αὐτῶν-Ξένα σώματα, άσχετα και φυσικά (με την πρώτη ευκαιρία) άμεσα κατάλληλα για να παταχτούνε και να "παταχτούνε δξω" (άπ'τό μαντρί). 'Η ελληνική ρόκ πραγματικότητα, μία άνυπαρκτη σάχλα, μία καλοστημένη κοροϊδία, μία πανέξυπνη κομπίνα εισαγωγών δισκογραφικών εταιριών (σκατών). Σκατών από βυνίλιο που πουλιώνται τά δυο τεμάχια ίσα μ'ένα ρηματομεροκάματο άνειδίκευτου. ΝΑΙ, ΜΑΣ ΚΟΡΟΪΔΕΥΟΥΝΕ ΟΙ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΔΕΣ.

2. Οί κράκερς της έλλάδας: μία νεο-έμφανισθεϊσα άντιεξουσιαστική μαλακία για όσους ευέλπιδες αυτόκαταναλισκόμενους νεανίες ήδη... "βόσκουν". Με τά μάτια τους καρφωμένα σαν μαστουρωμένοι κυττάζουνε γεμάτοι μπανιστζερτζιδική ήδονή την (ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑ ΠΡΑΓΜΑΤΩΜΕΝΗ ΑΠ'ΑΛΛΟΥΣ) επανάσταση της νεολαίας που σήμερα χτίζει δίχως την άρωγή κανενός άλλου έξω από τον έαυτό της.

Στό Βερολίνο, στό Ζυρίχη, στό "Άμστερντάμ, στην Κοπεγχάγη, στην Βρετανία, στην Νέα 'Υόρκη. "Όποιοι ντρέπεται να παρελάσει διαδηλώνοντας τη γύμνια του, ψάχνει πάντα να βρεϊ Ξένα μασκαρτζιδικά κουστουμάκια, για να τά φορέσει, για να "φανεί"...

3. 'Η Κωμικοτραγική απομόνωση των ευαγγελιστών της επίμονης ρήξης.

Σπασμένα κεφάλια διαδηλωτών από τά γουρούνια με τίς στολές (σέμετάφραση: μπάτσοι) αϊματα παιδιών δικών μας, άίσχρη άστυνομική τρομοκρατία από τη μεριά του κράτους και ή πόρνη δημόσια γνώμη πάντα με ένα γουρούνι και αυτή μέσα στο κεφάλι της. ΑΥΤΟΙ, έχουν τίς ΔΙΚΕΣ ΤΟΥΣ έφημερίδες. Τό ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ραδιόφωνο. Τή ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ τηλεόραση, άρα τη ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ σιωπηλή και "νομιμόφωνα" (...και μαλακισμένη) πλειοψηφία. 'Η πλήρης άνικανότητα για πληροφόρηση άντιπαράθεση στο άποβλακωτικό σύννεφο των MASS MEDIA ούτε καν έπιχειρείται να υποκατασταθεί έστω από μία "δικαιολογητική" παρόυση (όξανά"έστω") να γίνει συμπαθής στους (δλιγάριθμους) συμπαθώντες...

Σπάσιμο των πάντων και φευγιά. (Και μουγγαμάρα). Τούτη είναι ίσως ή πιό θλιβερή, ή πιό άπελπιστική στιγμή της Μοναξιάς του "ταραξία". Δέν είναι τυχαίο ότι άκόμα και ή σχεδόν χαμογελαστή καταγγελία-προκήρυξη για τη βία της Νέας Φιλαδέλφειας, που είχαν υπογράψει ένα σωρό άνθρωποι που είχαν φάει στη μάπα τό δακτυογόνα των γουρουνιών, ΔΕΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ σέ καμιά "δημοκρατική" έφημερίδα, ή "δημοκρατικό" περιοδικό, άν και στάλθηκε συνολικά πάνω από δέκα τέτοια.

Λοιπόν, για μία άκόμα φορά: ΛΕΦΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΔΕΡΦΟ ΜΑΣ ΠΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΕ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΓΟΥΡΟΥΝΙΩΝ, έπειδή τόλμησε να καταγγείλει πώς ή μπαταρία ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΕ τά παιδιά.

4. Οί άποσπασματικές έκκρήξεις δέν θά πρέπει στο έξής να μάς χαροποιούνε ή να μάς ένθουσιάζουνε. Πρέπει να ψοφήμε από άπόγνωση κάθε στιγμή που εξακολουθούμε να παραμένουμε έκτονωμένοι, Ξένοι μεταξύ μας, άσυντόνιστοι και άνίσχυροι.

"Ίσως να μή φταίνε τόσο πολύ οί βιτρίνες αλλά περισσότερο οί ίδιοι οί "σπάστες" τους όσο κι' άν αυτό που λέμε ίσως τό βρίσκουν μερικοί "άντιφαστικό". Ποιός άραγε θά κατεβάσει με άλυσίδα τά τζάμια της μεγάλης Εικόνας του άσυγκράτητου (άλλά εύκαιριακού) "σπάστη" των βιτρινών;

5. 'Η ελληνική κοινωνία που είναι άλιώτικη από την Ευρωπαϊκή ή άπ'την 'Αμερικάνικη. Δέν μπορούμε να δούμε από την μία στιγμή στην άλλη έδω πέρα, ένα Βερολίνο, ένα Παρί Παρίσι του '68, ένα "Άμστερνταμ του '66, ένα Σικάγο του '68. "Όλα όμως αυτά τά "φωτεινά παραδείγματα" που έμείς σά μαλάκες πάμε να μιμηθούμε-άτσαλα, ξεκάφωτα και ήλίθια- δέν φυτρώσανε έτσι από μαγεία, πάνω στο τίποτα. Χρειάστηκαν πολλά χρόνια συνεχούς επαναστατικής δραστηριότητας, πάνω άπ'όλα υπεύθυνης, προσωπικής και συγκεκριμένης (έστω και πολλές φορές μυστηριώδους...) ώστε να πραγματοποιούν οί έπιθυμητές καταστάσεις της "επί ίσοις όροις" άντιπαράθεσης.

Στό έξής όταν μαλακιζόμαστε άς έχουμε λοιπόν επίγνωση τούτης της ίδιας της μαλακίας μας (δέν είναι κακό αυτό)... εάν θλούμε να πάμε μπροστά. Να πάσουμε να λιβανίζουμε και να προσπαθούμε να... Ξορκίσουμε την τελμάτσή μας.

"Άς δράσουμε". Άς πειραματιστούμε με ότι ήδη μάς δίνεται, με ότι ήδη έχουμε στά χέρια μας.

6. Τό τελειωτικό χτύπημα στη Μιζέρια πετυχαίνεται μόνο με την έξουδετέρωση δι' άπομακρόνσεως όλων όσων εξακολουθούν να κουβαλάν πάνω τους σαν επιδημική νόσο την Μιζέρια τους.

7. Προϋπόθεση ενός Κινήματος:

Οί μίνιμουμ όμοες που πάνω τους θά μπορέσει να βασιστεί (γαμθεϊτε βαλτοί ή άτομιστές, μή μάς πρήζετε. Άλλο πιά τ' αρχίδια), ένα έχτεταμένο διχτυμα από άντιθεσμούς, Κοινόβια, κολλεκτίβες, κ α τ α λ ή ψ ε ι ς, ζωντανές πολιτιστικές ομάδες, κινήσεις της κουλούρας άντεργκράουντ, κ.λ.π. πράγματα συγκεκριμένα που έχουνε βγει μέσα από την πολύχρονη εμπειρία όλων αυτών που έμεις από έξω καθόμαστε σά μαλάκες και τους ένδολοποιούμε (δέν σημείωση 2 περί έλλήνων κράκερς). Τό ξερετε πώς ή 'Αθήνα είναι μία από τίς Ευρωπαϊκές πρωτεύουσες που δ έ ν έχει στεγάσει ούτε ένα (ο υ τ ε ξ ν α) ΚΟΙΝΟΒΙΟ (που να πάρει ο διάβολος), που δέν έχει κάνει ο υ τ ε μ ί α ΚΑΤΑΛΗΨΗ; Σκεφτείτε το αυτό και άν (μπορείτε) βγάλτε συμπέρασμα ή συμπεράσματα.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΥΓΓΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΓΙΑ ΛΥΣΕΙΣ ΣΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΥΓΓΕΚΡΙΜΕΝΑ

"Αδέρφια, έδω και μερικά χρόνια όλοι συνηθίζουμε να πιπιλάμε στο μαλακισμένο στοματάκι μας τίς καραμελλίτσες: μιζέρια, μοναξιά, άυτονομία, άμφισβήτηση, άλλοτρίωση, άναρχία, κ.λ.π. κ.λ.π. και όλο χύνουμε κροκοδείλια δάκρυα για την σκατωμένη καθημερινότητά μας, αλλά ούτε ένας δέ βρέθηκε να τολμήσει και να κουνήσει έστω τό δακτυλάκι του προσπαθώντας ν' αλλάξει προς τό καλύτερο τη μοίρα του την μαύρη.

Σκοτώνόμαστε άπλως σέ έκστομηση μεγάλω-πρεπων φραστικών σχημάτων και συνθημάτων και σέ άτέλειωτες νεκρές συζητήσεις ή έκδηλώσεις στο μαλακισμένο "γκέττο" νεολαίας όπου τό σύστημα πρόλαβε έγκαιρως να μάς μαντρώσει: πανεπιστήμια, κουλτουριά-ρικά στέκια, αίθουσες συναυλιών, κινηματογράφους, θέατρα, άμφιθέατρα συγκεντρώσεων και τά συναφή... Είμαστε λοιπόν Ο Λ Ο Ι μας υπεύθυνοι άμεσα για την άνυπαρξία μας σαν "ένιαία κοινότητα".

Π Ρ Ο Τ Α Σ Η :

Βάζουμε μπροστά σήμερα την πρόταση για ΑΜΕΣΗ συγκρότηση ίδρυτικών ομάδων για τίς

πρώτες βασικές όμοες ενός μελλοντικού κινήματός μας, ενός άντιεξουσιαστικού κινήματος των Νέων.

"Όπου κι' άν βρίσκεστε, μαζευτείτε ένα βράδυ πιείτε τό καφεδάκι σας, κάντε τό τσιγαράκι σας και ήσυχα-ήσυχα με τους φίλους σας οργανώστε σέ πραγματικότητα τά όνειροπολήματα σας.

Φτιάξτε με συμμαθητές σας, με φίλους, με γείτονες, με άπλους ανθρώπους-γνωστούς, ένα κοινόβιο, ένα περιοδικό, μία ομάδα τέχνης, μία προοπτική για μία κατάληψη, μία ομάδα παρέμβασης, μία άλλη πολιτικής παρέμβασης, ότιδήποτε μπορείτε, άρκεί να φτιάξετε κ ά τ ι.

Νά χτίσετε μ ό ν ο ι σας την ΔΙΚΗ ΣΑΣ κατάσταση που γουστάρετε.

Σέ μία δεδομένη στιγμή όποια παιδιά έχουν τυχόν καλές ιδέες για ένα κατάλληλο μέρος συνάντησης και μία κατάλληλη χρονική στιγμή, άς κάνουνε ένα κάλεσμα παν-ελλαδικό, ώστε να μαζευτούμε όλοι οί περίεργοι τύποι, όλοι οί φρηκάδες, όλοι οί νέοι άνθρωποι που γουστάρουνε να ζήσουν έλεύθεροι και με ποικιλία και πλούτο εμπειριών, ώστε να ανταλλάξουμε μεταξύ μας τά πιστεύω μας, τά όνειρά μας, τους φόβους μας και τίς φαντασίες μας, ώστε να μπορέσουμε να συντονιστούμε (επί-τέλους) σέ μία από κοινού δράση, ρίχνοντας τά θεμέλια ενός άληθινού, δυνατού, ελληνικού και ΔΙΚΟΥ ΜΑΣ νεολαιίστικου κινήματος, άντιστασιακού, άντιεξουσιαστικού, καθημερινής δυναμικής λειτουργίας.

"Αδέρφια, περιμένουμε ν'άκούσουμε τη δική σας κραυγή. Ζωντανή και όχι μονάχα τυπωμένη πάνω σέ κάποιο χαρτί.

Στην άντίθεση περίπτωση, που θά συνεχίσουμε να παραμένουμε μαλάκες όπως τώρα, θά είμαστε άξιοι της μίζερης μοίρας μας. Και θά έχουνε άπόλυτο δικιο τά γουρούνια με τά γκλόμπς που θά μάς χτυπάνε άγρια σαν ταραχοποιούς ή κοινούς έγκληματίες, θά έχουνε άπόλυτο δικιο οί "δημοκρατικές" φυλλάδες που μάς άποκαλούνε "έξαλλους μουσικόφιλους" ή "ροκάδες", θά έχουνε δικιο οί άραχνιασμένες πολιτικά νεολάδες των κομμάτων που θά βλέπουνε άνάμεσά μας "υποπτους παρακρατικούς φασίστες". Ναί, θά έχουνε άπόλυτο δικιο ΟΛΟΙ ΑΥΤΟΙ, όπως δικιο είχανε και οί φραμπρικιάρηδες εργάτες στον Καραβία, που κάνανε τη χειρονομία του κλωδάκτου άπειθουνόμενοι στη συντρόφισσα που τους μοίραζε την προκήρυξη-καταγγελία μας για την έπίθεση των δολοφόνων των ΜΑΤ στην συναυλία του Γκάλλαχερ στην Ν. Φιλαδέλφεια.

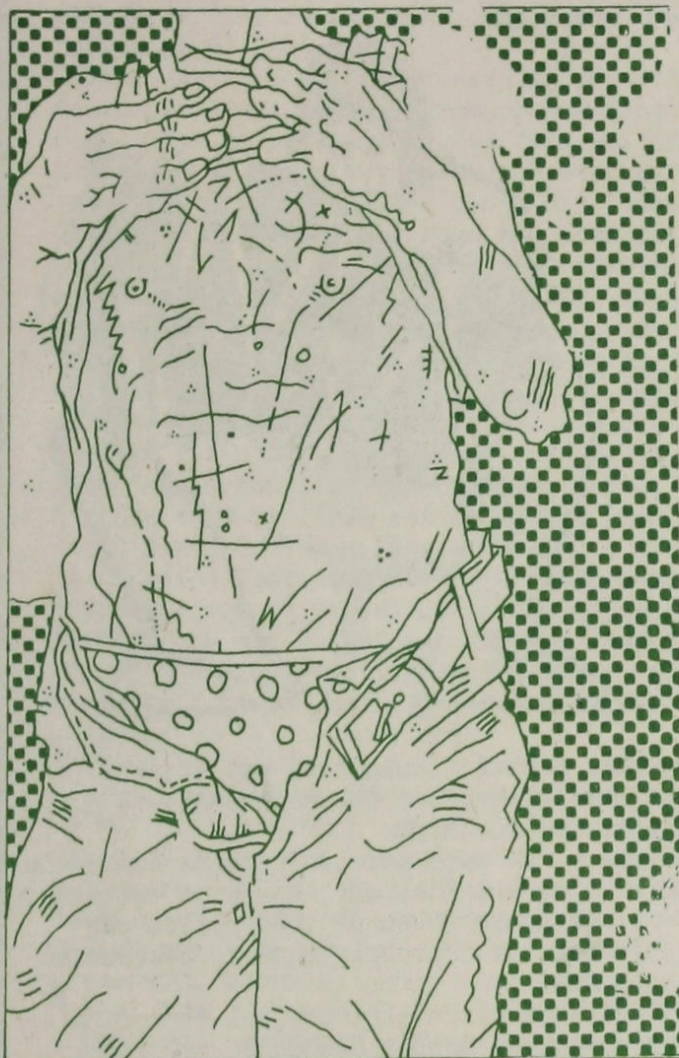
"Αρπάχτε τον έαυτό σας τον ίδιο από τά μαλλιά και σηκώστε τον έπιτέλους όλόρθο."

ΔΩΣΤΕ ΖΩΗ ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΖΩΗΣ:

...έδω και τώρα.

30 Σεπτέμβρη 1981

Μιχάλης για τους Γίππυς του 'Αγίου 'Ιερόθεου (και τους ΟΥΟΤΕ και Ντίνος για τους 'Ελεύθερους Μαθητές της Κηφισιάς (Ο.Ε.Μ.Κ.).-

"Γιά μένα ή μόνη επιτυχία, τό μόνο 'μεγαλειό, είναι ή άθανασία"

ΤΖΕΜΣ ΝΤΗΝ, όπως αναφέρεται στό βιβλίο "Τζαίμς Ντήν ό μεταλλαγμένος βασιλιάς" του Νταίηβιντ Ντάλτον.

1993. Πρόεδρος της 'Επιτροπής γιά τήν 'Ανάπτυξη του 'Ανθρώπου, 'Εθνικό Δίκτυο Τηλεόρασης:

"'Ιδού ή λύσις στό αιώνιο ανθρώπινο πρόβλημα, ίδού τό έσχατο αγαθό πού αξίζει νά αγοραστεί καί νά πουληθεί: ή 'Αθανασία. 'Απλώς αντικαταστήστε τά φθαρμένα μέρη μέ καινούργια, καί τό μηχάνημα συνεχίζει νά λειτουργεί."

...& καθώς οι τεχνικές της μεταμόσχευσης τελειοποιούνται, τό πανάρχαιο όνειρο της ανθρωπότητας υλοποιείται. Ποιός όμως θά αποφασίσει νά διαλέξει ανάμεσα σέ ένα έκατομμύριο υποψήφιους γιά τήν ίδια καρδιά; Δέν υπάρχουν αρκετά μέλη γιά νά προωθηθούν στην αγορά καί νά καλύψουν τή ζήτηση. Οι διευθυντές μεγάλων εταιριών αλλάζουν μιά καρδιά τό μήνα.

Οί στρατιωτικοί πληρώνουν τούς στρατιώτες τους μέ παϊδάκια, συκώτια & νεφρά, έξολοθρεύοντας δλόκληρες περιοχές. Τεράστιες πόλεις-νοσοκομεία γεμίζουν τίς χώρες, μέ τά κλιματιζόμενα παλάτια των πλούσιων στό κέντρο & τά δημόσια κτίρια στό περίχωρα.

Οί φτωχοί έξεγείρονται μαζικά. 'Επιτίθενται σέ κυβερνητικές αποθήκες, όπου φυλάσσονται τά πολύτιμα μέλη. "Οσοί μπορούν έχουν σκυλιά & φύλακες γιά νά προστατευθούν από τούς κυνηγούς μελών. 'Αγριες συμμορίες π πρακτικών γιατρών χειρουργούν ό ένας τόν άλλον μετά τή μάχη, κόβοντας ζεστά-σπαρταριστά μέλη από τούς νεκρούς & τούς έτοιμο-θάνατους. Στίς σκοτεινές γωνίες παραμονεύουν λωποδύτες μέ άσπρες μπλουζες έτοιμοι νά όρμήσουν & νά νά άρπάξουν μέ μερικές επι-δέξιες κινήσεις του νυστεριού κανένα παϊδάκι.

Στήν ΤΝ έμφανίζεται ένας κύριος πού πούλησε καί τό τελευταίο πλευρό της κόρης του γιά νά αγοράσει καινούργιο στομάχι. Τώρα ζητάει λεφτά γιά νά κάνει δώρο στην κορούλα του, γιά τά Χριστούγεννα, ένα συνθετικό πλευρό. Κανείς δέν είναι σίγουρος πώς ό χειρούργος του δέν θά κρατήσει τό μόσχευμα γιά τόν έαυτό του, βάζοντάς σου ένα 2ης ποιότητας μετά τή νάρκωση.

'Η μαύρη αγορά μελών άνθίζει στίς μεγάλες

ΑΘΑΝΑΣΙΑ

πόλεις, πού οι δρόμοι τους θυμίζουν σκηνές από πίνακες του 'Ιερώνυμου Μπός. Πλήθη παραμορφωμένων από έγχειρήσεις χωρίς αναισθητικό, γεμάτοι από βρώμικους επιδέσμους & κακοφομισμένες πληγές, περιφέρονται ψάχνοντας γιά παραπεταμένα μέλη 3ης διαλογής, σέρνονται σέ ούρές έξω από υπαίθρια νοσοκομεία κρατώντας σφιχτά στην άγκαλιά τους άκατανόμαστα πράγματα μέσα σέ γυάλινα βάζα από μαρμελάδα, ξεθαμμένα από τά σκουπίδια πλούσιων νοσοκομείων, έλπίζοντας πώς είναι χρησιμοποιήσιμα μέλη.

Τά μέσα πού επιτυγχάνεται ή άθανασία στην έπιστημονική φαντασία -πού σύντομα θά είναι έπιστημονικό γεγονός- είναι σίγουρα ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΑ!

Οί έξελιγμένες τεχνικές μεταμόσχευσης μās οδηγούν νά αναρωτηθούμε κατά πόσο τό ίδιο τό έ γ ώ μπορεί νά μεταμοσχευθεί από τό ένα σώμα στό άλλο, & έπειτα στην έρώτηση 'πού ακριβώς βρίσκεται τό έγώ'.

"Ας εξετάσουμε τόν κο Χάρτ, έναν τρισεκατομμυριούχο άφιερωμένο στην προσωπική του άθανασία. Πού βρίσκεται αυτό πού λέγεται κος Χάρτ; Πού ακριβώς κατοικεί αυτό τό άκαύσιο, αίμοφόρο, άπληστο π ρ α γ μ α ;

'Η έπιστήμη μās δύνει μιά έπιφυλακτική άπάντηση. Τό "έγώ" φαίνεται πώς κατοικεί σέ μιά συγκεκριμένη περιοχή του μυαλού στην κορυφή του κεφαλιού.

"'Ε λοιπόν", σκέφτεται, "δέν μπορούμε νά τό βγάλουμε από κάποιον ύγιή νεαρό, νά τό πετάξουμε στό σκουπίδια, όπου & άνήκει, & στή θέση του νά χώσουμε τό δ ι κ ο υ Ε*Γ*Ν;"

"Έτσι αρχίζει νά φάχνει έναν καλό χειρούργο,

τόν Καλύτερο.

'Ο κος Χάρτ είναι ή προσωποποίηση του συν-αγωνιστικού, φιλοκτήμονος πνεύματος της έπιτυχίας, πού σχημάτισε τόν καπιταλισμό. 'Η λογική προέκταση αυτού του πνεύματος είναι τό έγκλημα. 'Η έπιτυχία αυτοδολικιώνεται. Αυτός πού πέτυχε αξίζει τήν έπιτυχία' είναι ΣΩΣΤΟΣ.

'Η έγχείριση πέτυχε. Οί γιατροί άποτραβιούνται διακριτικά. "Όταν κάποιος ξυπνήσει σ' ένα καινούριο σώμα, μπορεί νά φλιπάρει. Δέν είναι σωστό νά υπάρχουν άλλοι μπροστά.

'Ο κος Χάρτ σηκώνεται & κυτάζει τόν καθρέφτη, περνώντας τά χέρια του πάνω από τούς μύς όπου κάποτε βρισκόταν τό στομάχι του. Τό μόνο πού μένει από τόν δότη είναι ένα γκρίζο αύγό σ' ένα πιάτο. Σκύβει από πάνω του & τό φτύνει μέ περιφρόνηση.

Οί τελικοί σπασμοί ενός σύμπαντος πού είναι βασισμένο σέ ποσοτικούς παράγοντες, όπως λεφτά, πρέζα & χρόνος, πλησιάζουν. Πλησιάζει ό χρόνος πού οποιαδήποτε ποσότητα χρημάτων δέν θ' αγοράζει τίποτα, & ό ίδιος ό χρόνος θά τελειώσει.

"Όλα τά παρασιτικά σχέδια γιά τήν άθανασία είναι λάθος, όχι μόνο από ήθική άποψη. Τά παράσιτα μετατρέπουν τήν ποιότητα -όπως αίμα, ζωτικότητα, νιάτα, ταλέντο- σέ ποσότητα -φαί & χρόνο γιά τόν έαυτό τους.

Είναι ή μεγαλύτερη προδοσία του πνεύματος, πού μετατρέπει όλα τά ανθρώπινα όνειρα σέ σκατά. & αυτό είναι λάθος.

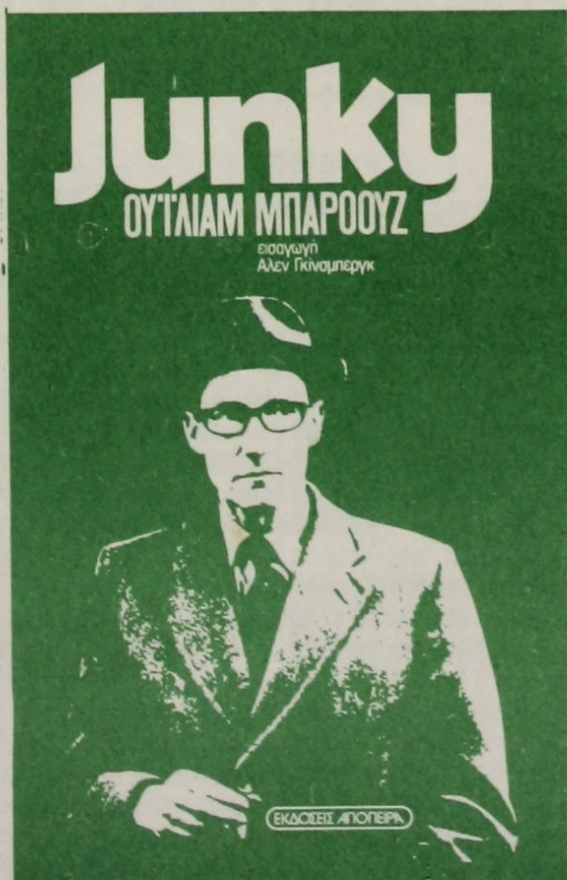
'Η προσωπική άθανασία σ' ένα φυσικό σώμα είναι αδύνατη, έπειδή ένα φυσικό σώμα ύπάρχει στό χρόνο & ό χρόνος είναι αυτό πού τελειώνει.

"Όλα τά 3-Δ σχέδια άθανασίας είναι τό λιγότερο κακόβουλα, άφου κάνουν τό ύποκείμενο περισσότερο έξαρτημένο από τό χρόνο.

'Η αντίληψη της προσωπικής άθανασίας στηρίζεται στην ψευδαίσθηση μιάς αναλλοίωτης ουσίας: τό Ε*Γ*Ν γιά πάντα. 'Αλλά σύμφωνα & μέ τούς Βουδδιστές, δέν ύπάρχει Ε*Γ*Ν, όχι αναλλοίωτο.

"'Αλλωστε, ή άτομικότητα, όπως πιστεύεται, ήταν τό κόλπο της ζωής (ΖΩΗ=τό δυναμικό πού είναι αντίθετο στην αυξανόμενη έντροπία) γιά νά πετύχει τήν εξέλιξη. 'Η ζωή διαχωρίστηκε σέ "μονάδες", κάθε μιά μέ τήν αίσθηση της "απομόνωσης" από τό υπόλοιπο σύμπαν. Έτσι, κάθε μονάδα έχει τήν δόξα & τήν απομόνωση του άναρχικού. 'Ο άνθρωπος του πλήθους είναι αδύναμος· αυτοί πού έχουν άνάγκη των άλλων είναι αδύναμοι. 'Η άεληπισμένη προσπάθεια του άναρχικού, έχει τήν πιθανότητα της εξέλιξης. 'Εξ' άλλου, ό άναρχικός δέν αισθάνεται άνάγκη συμμετοχής στό παιχνίδι των οργανικών μεταμοσχεύσεων, γιατί όντας ένα ξένο σώμα στό Cosmos της κοινωνίας, έξαναγκάζεται σέ μεταλλάξεις πρός μιά προσωπικότητα περισσότερο έξελιγμένη σέ ικανότητα επιβίωσης. 'Αντίθετα, τά άτομα πού δέν αντιμετωπίζουν πρόκληση ή κατάσταση κρίσης, καταρρέουν στην άπάθεια & τήν βαρεμάρα.

"Όπως & ό θάνατος, έτσι & ή άτομικότητα είναι ένα εργαλειό της ζωής. 'Ο σκοπός της ίδιας της ζωής είναι νά έξασφαλίσει σ υ ν έ χ ε ι α, & αυτό βρίσκεται πίσω από τά ένστικτα, τήν φυλετική μνήμη & τό

κυκλοφορεί!

DNA. Αυτοί ΕΙΝΑΙ τρόποι επιβίωσης του σωματικού θανάτου.

Αντίθετα, αυτό που νομίζουμε σαν ΕΓΩ είναι μία άμυντική αντίδραση, όπως τα συμπτώματα μιας άρρώστειας είναι ή αντίδραση του σώματος σ' έναν εισβολέα οργανισμό.

Τό αγαπητό μας ΕΓΩ δέν έχει περισσότερη συνέχεια από έναν πυρετό.

Δέν υπάρχει ΕΓΩ, παρά μία μεταβαλλόμενη διαδικασία.

Δέν είμαστε οί ίδιοι που είμασταν παλιότερα.

Πάρτε 50 φωτογραφίες ενός ανθρώπου μέσα σέ λίγες ώρες. Μερικές θά είναι τόσο διαφορετικές, πού τό πρόσωπο θά είναι αγνώριστο, ένω μερικές θά μοιάζουν μέ κάποιον άλλο.

Η ψευδαίσθηση της ξεχωριστής ταυτότητας περιορίζει την αντίληψή μας & μάς όρίζει στόν χρόνο. Ένα βήμα πός την πραγματοποιήσιμη άθανασία είναι ή κατάριψη του ξεχωριστού, προσωπικού & άρα θνητού Ε*Γ*Ω.

Ηδη όμως ζούμε μέσα σέ άλλους ανθρώπους, & άλλοι άνθρωποι ζούν μέσα μας.

Σύμφωνα μέ τόν Ρ. Λαίνγκ, υπάρχει ή εικόνα πού έχει ό Α γιά τόν έαυτό του, ή εικόνα πού έχει ό Β γιά τόν Α, ή εικόνα πού πιστεύει ό Α πώς έχει ό Β γι' αυτόν, & πάει λέγοντας. Ποιός είναι ό Α; Υπάρχουν όλες

οί διαφορετικές προσωπικότητες του Α; Μερικές μάλιστα υπάρχουν ΕΞΩ από αυτόν, στά κεφάλια τών άλλων.

Αυτό δημιουργεί πολλά προβλήματα όμως, κυρίως νομικά. Έτσι, ό Α είναι, θέλοντας & μή, ό, τι γράφει ό φάκελός του στά γραφεία της Ασφάλειας ή οί μαγνητικές ταινίες στίς μνήμες του κεντρικού κομπιούτερ.

Τά παράσιτα κρατούν τούς ανθρώπους στό χρόνο, όπως οί γελαδάρηδες τό κοπάδι σ' ένα κλειστό λειβάδι. "Τί καλά πού δέν πετάνε οί αγελάδες", λένε μ' ένα χαμόγελο.

Γι' αυτό & φρικιάζουν στή σκέψη τών ανθρώπων κλώνων. "Η σκέψη του μή-έαυτού είναι τρομακτική", λένε. Τρομακτική γιά ποιόν;

Οί κλώνοι είναι ή ύ λ ο π ο ί η σ η της πολλαπλής προσωπικότητας. Πάρα πολλοί δέν τό έχουν καταλάβει καί περιφέρονται

κουβαλώντας τό υπερτροφικό ΕΓΩ τους κυττάζοντας καχύποπτα πίσω από χοντρά γυαλιά μπάς καί γλυστρίσει κανείς στό μυαλό τους καί κλέψει τίς πολύτιμες σκέψεις τους.

Οί κλώνοι δέν είναι τό άμώκ του έγώ αλλά τό τέλος του.

Γιά πρώτη φορά ό άνθρωπος θά μπορεί νά ξεχωρίσει τόν έαυτό του από τό σώμα του, χωρίς νά ταυτίζεται μ' αυτό.

Έως μάλιστα μέ τούς κλώνους νά προχωρήσει καί ή έρευνα πάνω στήν τηλεπάθεια.

Έχουμε ξαναπεί πώς ένα από τά βασικότερα αίτήματα, άναγκαία γιά τήν άπελευθέρωση

του άτόμου, είναι ή κατάληψη τών μέσων επικοινωνίας.

Καί ή γενικευμένη τηλεπάθεια, τί άλλο είναι, παρά άμεση & μή έλεγχόμενη επικοινωνία;

Οί συνέπειες ενός τέτοιου έπιτεύγματος θά είναι άνυπολόγιστες καί σίγουρα άπελευθερωτικές. Οί δυνατότητες πού προκύπτουν είναι άπεριόριστες. Καί άθανασία σέ σωστό δρόμο, σαν ύποπρόϊόν της λειτουργικότητας.

Γιατί ή λειτουργικότητα & ή διατήρηση στό χρόνο βρίσκονται στήν πλαστικότητα & προσ-

αρμοστικότητα, τήν ικανότητα γιά άλλαγή & μεταλλάξεις.

Θά υπάρξουν νέοι φόβοι & νέες εύχαριστήσεις, νέες άνάνγκες, καθώς οί άνθρωποι θά κάνουν ένα βήμα στό άγνωστο, ένα βήμα πού δέν ξανάκανε άνθρωπινο δν.

"ΕΙΜΑΣΤΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΠΟΥ ΤΟΛΜΗΣΑΜΕ"

Δημήτρης Αρβανίτης

ΠΗΓΗ: Ένα άρθρο του Γουίλλιαμ Μπάροουζ, "IMMORTALITY" 1981.-

Σχέδιο του Λύμπερ

του άτόμου, είναι ή κατάληψη τών μέσων επικοινωνίας.

Καί ή γενικευμένη τηλεπάθεια, τί άλλο είναι, παρά άμεση & μή έλεγχόμενη επικοινωνία;

Οί συνέπειες ενός τέτοιου έπιτεύγματος θά είναι άνυπολόγιστες καί σίγουρα άπελευθερωτικές. Οί δυνατότητες πού προκύπτουν είναι άπεριόριστες. Καί άθανασία σέ σωστό δρόμο, σαν ύποπρόϊόν της λειτουργικότητας.

Γιατί ή λειτουργικότητα & ή διατήρηση στό χρόνο βρίσκονται στήν πλαστικότητα & προσ-

αρμοστικότητα, τήν ικανότητα γιά άλλαγή & μεταλλάξεις.

Θά υπάρξουν νέοι φόβοι & νέες εύχαριστήσεις, νέες άνάνγκες, καθώς οί άνθρωποι θά κάνουν ένα βήμα στό άγνωστο, ένα βήμα πού δέν ξανάκανε άνθρωπινο δν.

"ΕΙΜΑΣΤΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΠΟΥ ΤΟΛΜΗΣΑΜΕ"

Δημήτρης Αρβανίτης

ΠΗΓΗ: Ένα άρθρο του Γουίλλιαμ Μπάροουζ, "IMMORTALITY" 1981.-

Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ

Είχα άκούσει ότι τό "αντισυλληπτικό χάπι" αύξάνει, στίς γυναίκες τήν επιθετικότητα. Τελευταία όμως παρατηρείται μία επιθετικότητα

στούς όμοφυλόφιλους, πολλές φορές άδικαιολόγητη καί άδικη. Από

ότι άκουσα - ύπάρχει καί μία διαμαρτυρία δημοσιευμένη - τόν Ηλία Πετρόπουλο, πού κατοικεί στό Παρίσι, τόν "χτύπησαν" μερικά έξτρε-

μιστικά έλληνικά (;) στοιχεία. Φαίνεται ότι τό έργο του, γιά τήν

ταξινόμηση, γιά τήν άναφορά του, γιά τά "μπουρόδέλλα", τήν έλληνική

δικαιοσύνη-μέσω του βιβλίου του ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΚΛΕΦΤΗ, καί...

γιά τόν Τούρκικο Καφέ, πού πρόσφατα έγινε... έλληνικός, έχει έρε-

θείσει μερικούς, πού προέρχονται από τήν "σκληρή" δεξιά πατριδο-

κάπηλους, καί μερικούς όμοφυλόφιλους. Φυσικά άπ' τούς τελευταίους

άκουγες συνέχεια άθλια κουτσομπολιά καί διαμαρτυρίες γιά τό

μελέτημά του "Καλλιάρντα" πού γιά μένα, έχτός από τήν γλωσσο-

λογική άξία είχε καί πολύ χιούμορ. όμως δέν φαντάστηκα ποτέ ότι

θά ύπήρχε τέτοιο μίσος, πού κορυφώθηκε, σ' ένα άρθρο, στό περιοδικό

"Λέξεις" (δηλαδή τή νέα "Νέα Έστία"), τεύχος 6 σελ. 484-486, όπου

άντί κριτικής, ό γνωστός θεσσαλονικόπληχτος (πού κατοικεί όμως

στήν Αθήνα) ποιητής καί συγγραφέας Γιώργος Ίωάννου, γράφει καί

δημοσιεύει μία "ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ" πού γιά έναν όμοφυλόφιλο-όπως ό

Ίωάννου- είναι ά-πα-ρά-δε-κτη. Πρώτ' άπ' όλα τόν "καρφώνει" ως

φυγόποιντο, άρνούμενος έμμέσως τήν πράξη της αυτοεξορίας του.

Τού λέει - αντί μιάς σοβαρότερης κοιτικής άνάλυσης του έργου του

Πετρόπουλου, πού περιμέναμε - ότι... καθάλησε τό καλάμι, ξεχνώντας

έως ποιός άπ' τούς δύο έχει... καθάλησε π ο λ λ ά (παρα πολλά)

καλάμια καί καλαμάκια. Καί τά γράφει αυτά καί του επιτίθεται σέ

μία έποχή πού ό άλλος - ό Πετρόπουλος - έχει τραμπουκηθεί από

"άγνώστους" στό Παρίσι... έ ρ έ χάος... Μήπως λοιπόν ό Κος/Κα

Γ. Ίωάννου, έχει πάθει καμιά έγκεφαλκή βλάβη, έκτός της σωμα-

τικής του παραμόρφωσης, λόγω της θέσης του (πού ήταν-είναι;) στόν

Όργανισμό Έκδόσεως Σχολικών Βιβλίων; Δέν ξέρω τί νά ύποθέσω...

Πολλές ιστορικές άδελφές. Έχουν περάσει τά δολα. της όμοφυλόφιλης

ευπρέπεια, καί ταυτίζονται μέ τούς τραπούκους, κι άλλες ύπο-

στηρίζουν πράξεις τραπούκων, μέ τά δημοσιεύματά τους...

ΠΡΟΣΟΧΗ! Ζητάμε σεξουαλική άπελευθέρωση, καί κατάργηση τών ρόλων.

"Αν έως αύτο ξυπνήσει όλα τά κοπλεξικά καί καταπιεσμένα ένστικ-

τα θλιβερών καταπιεστικών παιδικών καί νεανικών χρόνων, όπως

τά πέρασε στή θεσσαλονίκη, άνάμεσα σέ "σφιχτοκούραδους μικρο-

αστούς" όπως τούς λέει ό Ίδιος ό Ίωάννου, τό τ ε καλύτερα

είναι νά γυρίσουμε σ' αυτό πού τό κατεστημένο όνομάζει "φυσιο-

λογικό" καί νά κάψουμε όλα τά όμοφυλόφιλα κείμενα, αρχίζοντας

άπό αυτών τών συγγραφέων πού βρίσκονται στήν Έλλάδα, δηλαδή

άπ' τόν Ίωάννου, Ταχτσή καί λοιπών, καταλήγοντας στούς αυτοεξο-

ριστούς, πού στό κάτω της γραφής, τό δήλωσαν κάποτε: "ό συγγραφέας

δέν είναι όμοφυλόφιλος". Καί μήν ξεχνάει ό κ. Γιώργος Ίωάννου

ότι κι' έ γ ώ είμαι Σαλονικός, γεννήθηκα στό Ρωσικό Νοσοκομείο

στό Χίρς, καί μέ ξεγέννησε στίς 23 του Απρίλη του 1928, ό τότε

πρόσφυγας, άπ' τή Ρωσία γιατρός Πασσαλίδης (αργότερα Πρόεδρος της

Ε.Δ.Α. Σπούδασα στή Σαλονίκη, όπου καί πήγα στρατιώτης εκεί,

ύπηρετώντας δίπλα στό πάρκο, τό 1950-51, έ κ ε ι όπου φωνιζόν-

τουσαν όλοι οί όμοφυλόφιλοι, έλπιώντας γιά πίπα, όπως άναφέρει

σωστά στό ΕΠΟΧΗ ΙΣΧΝΩΝ ΑΓΕΛΑΔΩΝ ό ποιητής Ντίνος Χριστιανόπουλος

έχοντας τόν περίφημο στίχο του: "Γινηκαμε άνοιχτό ήμερόλογο

στά χέρια άλλων"... Αλλά:

Λεωνίδας Χρηστάκης

S.O.S: χανομαστε σαν φυλη

εμποδια στην αναζητηση μουσικης ταυτοτητας

του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Εύκολα, άνησυχητικά εύκολα, έφησυχάζομαστε διαβάζοντας δηλώσεις της ύγείας της κατεστημένης κουλτούρας ή παρακολουθώντας τις πορείες τους. Είμαστε σε μία μουσική περίοδο που τα είδωλα έχουν εξαφανιστεί, οι μουσικές πορείες έχουν γίνει τεθλασμένες γραμμές και οι όποιοιδήποτε leaders έχουν πελαγώσει σε βαθμό που να μην ξέρουν τί κάνουν.

Η κατάσταση πραγματικά έχει πλάκα, αλλά αυτή ή πλάκα από ένα σημείο και μετά δεν ικανοποιεί, αλλά αντιθέτως συμπιέζει την μουσική λύμπυτο του καθενός. Ψάχνοντας για μία αναγκαία μουσικοεκφραστική ταυτότητα τρώμε στη μάκα τό κάθε ξερατό του Θωδωράκη, του Χατζηδάκη, του Μικρούτσικου ή τις αθλιότητες ενός Πάρου, ενός Μαρκόπουλου, ενός Χατζηνάσιου. Εύτυχως αυτά τα ονόματα-καταστάσεις έχουν απομυθοποιηθεί από μία σημαντική μερίδα κοινού, που όμως για διάφορους λόγους δεν μπορεί να απομυθοποιηθεί την άμέσως επόμενη φάση. Δηλαδή έχει ακόμα τα μάτια του στραμμένα στον (ανοργασμικό ξεκούτη) Διονύση Σαββόπουλο, στον (φολκλορικό ξεφυλισμένο) Μανώλη Ρασούλη ή σε κούφια happenings του στυλ: "Αχ Μαρία", Μουσικού "Αγώνες" κ.λ.π. Είναι επειδή τους βλέπουν σαν μοναδικό αποκούμπι μέσα στο στεγνό μουσικό πελάγωμα του τόπου, του χώρου και του χρόνου. Τώρα που κανένας δεν τολμάει πιά να κατηγορήσει τό ρόκ, τώρα που οι περισσότεροι αποφάσισαν να κυτάξουν μέσα τους για να βρουν την μουσικοεκφραστική τους ταυτότητα, αξίζει ν' αναφερθούμε σ' ένα ανερχόμενο ρεύμα με μία σπάνια αυθεντικότητα, που σε λίγο θα τό παραλάβουν οι πιο έξυπνοι και θα τό διατυμπανίσουν σαν αποκάλυψη και φυσικά θα δρέφουν χειροκροτήματα και ύμνολογίες.

Η κατάσταση, φυσικά, γεννιέται μόνη της, έχοντας για leaders τους εκπροσώπους μιας νέας γενιάς, αλλά ή βιτρίνα πάντα είναι οι επαγγελματίες καπελωτές, είτε αυτού είναι όρατοι, (π.χ. Σαββόπουλος), είτε άορατοι, (π.χ. Φαληρέας). Προς τό παρόν δεν έχει γι' αυτούς

σημασία αν διοργανώνουν μουσικούς "αγώνες" από ζελατίνα, ούτε αν συνάπτουν σχέσεις με τους βρυκολακισμένους εκπροσώπους της πεφωτισμένης δεξιάς. Δεν έχει σημασία που σε επέπεδο κλίμας διοργανώνουν αντιφέστιβαλ (της μάνας σας τό μουνί, καλιοαρχίδα) δεχόμενοι συμμετοχές μόνον από κόλακες και γλυφτες. Δεν έχει σημασία που απορρίπτουν όποιους δεν συμμετέχουν με τραγούδια που να διαιωνίζουν ένα αναχρονιστικό ύφος που αυτού κάποτε λάνσαραν. Δεν έχει σημασία που διάλεξαν ακόμα και τό κοινό που θα παρακολουθήσει τό πατροναρισμένο αντι-φέστιβάλ τους.

Και χειροκροτήθηκε εκεί ο κάθε λελές που με μία κισάρα βγήκε για να μας αποδείξει ότι είναι ο νέος Σαββόπουλος, ή ο Έλλην Neil Young. Και βραβεύτηκαν αυτού που σαν πιστού κωλογλυφτες δήλωσαν υπακοή στις μουσικές παραδόσεις της κατεστημένης μουσικής κουλτούρας, που σύν τοις άλλους αποτελούσαν και την κριτική επιτροπή. Και δεχτήκαμε αδιαμαρτύρητα τόν κάθε έγγυημένο κωλοπαρά ή τόν κάθε, πολλά υποσχόμενο, πούστη. Και μετά, όλοι, φάγανε ένα χοντρό κωλοδάκτυλο όταν τ' άφεντικά βγήκαν και δήλωσαν ότι "άκουσάζε ή Έλληνική μουσική ταυτότητα" και ότι "τά πρώτα μηνύματα δεν είχαν αίσιοδοξία". Και πήραν τ' αρχίδα μου όσοι όλοι δεν πίστευαν ότι ο κάθε Χατζηδάκης ή ο κάθε Σαββόπουλος είναι γάτες· γάτες που δεν αφήνουν κανέναν να τους φάει τό φαί. Και άγονται και φέρονται, ανησυχούντες για την πορεία της Έλληνικής μουσικής και δηλώνοντας έμμεσα, ότι δεν υπάρχουν ιδιοφυίες σαν κι αυτούς. Και σνομπάρουν τό κάθε "κωλοκαιδαράκι" άφοι πρώτα του άρκάξουν ότι έχει και δεν έχει. Και σαν ιεροφάντες διακηρύσσουν τις υποχρεώσεις της νέας γενιάς και τους προτρέπουν να είναι καλοί χριστιανοί και αποδοτικοί ψηφοφόροι... (δηλώσεις Σαββόπουλου σε ΝΕΑ και ΕΓΝΑΤΙΑ). Και έχουν επαναστατική αλλά και διανοουμενίστικα λαϊκή φρασολογία. Και σε λίγο, σαν τά φίδια θ' αλλάξουν δέρμα... Και σαν ή λεοπαρδαλη καιρο-

φυλακτούν...

Πιο παλιά υπήρχε ή στροφή προς τό ρεμπέτικο. Ήταν ο Χατζηδάκης που την ξεκίνησε και ήταν ο Σαββόπουλος που την έχωσε μέσα στο ρόκ. Μετά ήταν ο Πουλικάκος που την έφαξε, που τραγούδησε "πές μου μωρή τρελλή τί σοῦχω κάνει", που ανακάλυψε τό διαμάντι που ονομάζεται "υπάρχω". Ήταν ο "μπαμπάς" Τάσος Φαληρέας που τό γούσταρε, τό στόλισε και τό έβγαλε στο κλαρί. Μόνο που όλοι αυτού αναζήτησαν ή λύση στο ρεμπέτικο, μία μουσική που δεν την έχουν βιωμένη παρά μόνο έγκυκλοπαιδικά αποστηθισμένη. Και είναι ψευτες όλοι αυτού που λένε ότι την έβρισκαν και ανατράφηκαν με Βαμβακάρη, Μπαγιαντέρα ή Μουφλουζέλη, γιατί τά ακούσματα τους ήσαν διαφορετικά και μέχρι πριν λίγο ντρέπονταν γι' αυτά.

Και ξαφνικά άπ' τό μηδέν οι Μουσικές Ταξιαρχίες, ο Ρούλης και πολύ πιθανά και άλλοι. Αυτού που δεν ντρέπονται να πουν ότι μεγαλώσανε με σκυλάδικα και αυτό ακριβώς τό βίωμά τους τό έπεξεργάστηκαν και τό διαμόρφωσαν σε μουσική ταυτότητα. Αυτού που έγραψαν στ' αρχίδα τους την επιβαλλόμενη μουσική παράδοση, τους κουλτουριάρικους στίχους και τά στεγανά των μουσικών φορμών. Πού, άμέσως βρήκαν απήχηση και άμέσως πολεμήθηκαν. Πού γρήγορα-γρήγορα ο Τάσος Φαληρέας πήγε να τους καπελώσει και που τό κατάφερε εν μέρει, άφοι οι Φατμέ τόν δέχτηκαν σαν πατρώνο-μάνατζερ πιστεύοντας, μάλλον, σε μία καρριέρα σαν κι αυτή του Σαββόπουλου.

Εκτός αυτού όμως, ή από κει κλίμα (Kolopak City) ανακάλυψε και την κουλτούρα των σκυλάδικων, που επαναλαμβάνω ότι την έβγαλαν στον άφρο οι Μουσικές Ταξιαρχίες, οι Φατμέ κ.λ.π., και άμέσως την αποδέχτηκε σαν δικό της εύρημα. Διά μέσου Φαληρέα μεταφέρθηκε στον εκδότη Γιώργο Κυριαζίδη, ένα τελείως αποκροσανατολισμένο και πελαγωμένο άτομο, που κι αυτός γρήγορα-γρήγορα την πέρασε μέσα στο περιοδικό του, την "Μουσική" κάνοντας άνοιγμα προς την πραγματική μας κουλτούρα. Φυσικά, ο Κυριαζίδης δεν μπορεί ν' απο-

Οι Φατμέ, την ώρα της "δουλειάς".

βάλει τις Κνύτικες καταβολές του και στο ίδιο τεύχος που κάνει αφιέρωμα στον σκύλο Τάκη Μουσαφίρη. αφιερώνει τό εξώφυλλό του κι' ένα μεγάλο κομμάτι στον Μίκη Θεοδωράκη, όχι για κανέναν άλλο λόγο, αλλά για να βοηθήσει την προεκλογική του εκστρατεία (τό τεύχος κυκλοφόρησε 10 μέρες πριν τις εκλογές). Από την άλλη μεριά σαμποτάρει τελείως τις Μουσικές Ταξιαρχίες, τις παραμονές της δίκης τους στην Λάρισα, επειδή οι Ταξιαρχίες κλάσανε τον Φαληρέα και τον Κυριαζίδη (εύτυχως που γρήγορα καταλάβανε τί χτικιό είναι αυτή η κλίκα). Τό άστείο είναι ότι οι Ταξιαρχίες άνοιξαν τα μάτια και στον Φαληρέα και στον Κυριαζίδη (και στους υπόλοιπους κηφήνες) που στην αρχή είχαν ένθουσιαστεί και τους είχαν υποσχεθεί λαγούς με πετραχείλια. Σήμερα ο Φαληρέας χρωστάει όρισμένα φράγκα στον Τζιμάκο και ο Κυριαζίδης μετουσιώνει σέ... άρθρα τις σκέψεις και την ιδεολογία του γκρούπ... Νά δεείτε λοιπόν που όλοι αυτοί σέ λίγο θά διατυμπανίζουν την σκυλάδικη κουλτούρα τους, έστω κι' αν έχουν πρόσφατο τό άνοιγμά τους προς τό ρεμπέτικο και τό λαϊκό τραγούδι (προσοχή όμως όχι προς τό σκυλάδικο) με πατρονάρισμα και αναφορές σέ δημιουργούς σαν τον Μανώλη Ρασούλη, την

Ρίτα Σακελλαρίου, και τον Χριστόδουλόπουλο, και, που αν δεν υπήρχαν οι Φατμέ και οι Μουσικές Ταξιαρχίες, θά τους άγνοούσαν τελείως και θά τους σνόμπαραν. Μήν άπορήσετε λοιπόν αν σέ λίγο δεείτε τον Σαβδόπουλο νά έπισημαίνει ότι η αυθεντική σύγχρονη μουσική μας κουλτούρα πρέπει ν' αναζητηθεί στα σκυλάδικα, ούτε αν κάνει ανάλογο άνοιγμα. Γιατί μήν ξεχνάτε ότι ο Σαβδόπουλος, αν και ζόμπι, είναι γάτα και κάτι τέτοια περιμένει νά σκάσουν δίπλα του για νά τά καπελώσει, νά τά έπεξεργαστεί και νά τά παρουσιάσει μέ τά γνωστά (έμμεσα) ταρα τα τζούμ. Ταρα τα τζούμ και νά δρέφει την έπιζητούμενη δόξα και τό χρήμα. "Ας μή κοροϊδευόμαστε λοιπόν πιά Τόν ρόλο που μέχρι σήμερα έπαιζε ο Χατζηδάκης και ο Θεοδοάκης τον πήρε ο Διονύσης Σαβδόπουλος και πιθανά και ο Μικρούτσικος. "Ας μή ξεχνάμε ακόμα ότι βασικός όρος στον ρόλο αυτό είναι η διαίωνιση του μουσικού μονοπώλιου που έχει διανεμηθεί στους λύγους "έκλεχτούς" που άπαραίτητα πρέπει νά είναι και άπολυταρχικοί τσαρλατάνοι μέ μοστραρισμένη βιτρίνα. Νά γιατί στεναχωριέμαι που βλέπω ότι τόσα παιδιά την φάχνουν και συναντιώνται στον Rory Gallagher ή στους Steppenwolf και στους City που, ρέ γαμώτο, δεν είναι

τίποτα μπροστά σ' αυτά που σκαρώνουν πίσω απ' τις πλάτες μας, οι αυτοδιορισμένοι leaders της ελληνικής μουσικής κουλτούρας που στην πιο σύγχρονη μορφή της είναι περισσότερο από κάθε άλλη φορά, άφομοιωμένα μέ τά ρεύματα της ροκ μουσικής.

Υπάρχουν ιδανικές φόρμες για ένα ελληνικό (σκυλο)ρόκ μέ τό όποιο μπορούμε νά βγάλουμε τον νταλκά μας, νά έπικοινωνήσουμε, νά επαναστατούμε, νά έρωτοτροπούμε, νά διασκεδάσουμε.

Πρώτα όμως νά χέσουμε τον κάθε Κολωνακιώτη κηφήνα, τον κάθε Έξερχιώτη μηδενιστή, τον κάθε μουσικό διαγωνισμό, τον κάθε άνοργασμιακό κουλτουριάρη, τον κάθε ξενόφερτο στάρ, τον κάθε κομπλεξικό κριτικό, τον κάθε κλειδοκράτορα.

Είναι αυτό που λένε οι Μουσικές Ταξιαρχίες:

"Αποφεύγετε συστηματικά

τά χάρμπουργκερς,

τά τσίσμπουργκερς κι' όλ' αυτά τά κακόχηχα.

Σουβλάκι, και κάλι σουβλάκι.

Μήν άκούτε του λένε ότι ο γύρος είναι άκατάλληλος.

"Αν προσέξατε τά κοριτσάκια

που τρώνε χάρμπουργκέρς,

τσίσμπουργκερς και όλα αυτά

τά ξενόφερτα, έχουν χάσει την

κλασσική Έλληνική περιφέρεια.

S.O.S.: Χανόμαστε σαν φυλή."

ΜΑΚΗΣ ΜΗΛΑΤΟΣ

29/9/1981 - ΕΚΛΕΙΣΑ ΠΙΑ ΤΟΥΣ 2 ΜΗΝΕΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

Φ. Κυρίτης

Γ. Σκανδάλης

Κ. Μοίρας

Μετά 3,5 χρόνια άργης, καθημερινής εξόντωσης και βασανιστηρίων μέσα στις φυλακές κι ενώ δεν υπάρχει πιά περιθώριο ούτε για επιβίωσή μου στη φυλακή, όταν η ολοκλήρωση της εξόντωσής μου φτάνει στο τέλος της, αναγκάστηκα ναβάλω όλες δυνάμεις μου είχαν απομείνει, τή ζωή μου, φραγμό σ' αυτή τήν ολοκλήρωση του εγκλήματος και να διεκδικήσω τό δικαίωμα στη ζωή. Καί γιά άλλη μιά φορά οί σύντροφοι Φίλιππας Κυρίτης, Γιάννης Σκανδάλης και Κυριάκος Μοίρας άρνηθήκανε τήν εξόντωση και διεκδικήσανε μαζί μου τήν αποφυλάκισή μου, μ' άπεργία πείνας και κίνδυνο τής ζωής τους. 29/9/1981. Ήδη έχω κλείσει 2 μήνες από τήν αποφυλάκισή μου. Μετά από άπεργία πείνας 50 ήμερών και πού στη διάρκειά της ή ζωή μου παίχτηκε κορώνα-γράμματα, μετά από άπεργία πείνας 60 ήμερών τών συντρόφων, κατορθώθηκε ή αποφυλάκισή μου, πού εϊταν πιά ζήτημα ζωής και θανάτου.

Αυτή τή στιγμή, οί σύντροφοι, μέ έντονα προβλήματα υγείας, εξακολουθούν να βρίσκονται στο νοσοκομείο κρατουμένων και να έχουν και τήν ειδική κακομεταχείριση πού επιβάλλεται σε φυλακισμένους επαναστάτες. Ο θόρυβος τής άπεργίας έχει πιά τελειώσει. Ο θόρυβος του άν θά ζήσω ή θά πεθάνω κατασιγάστηκε. Τίποτα όμως δεν τελειώνει και δεν έχει ξεχαστεί, όσο τό κράτος συνεχίζει να εφαρμόζει τέτια σχέδια εξόντωσης. Οί σύντροφοι εξακολουθούν να σσιπίζουν στις φυλακές και στα νοσοκομεία.

Στις φυλακές Βόλου, στις φυλακές του Κορυδαλλού, στο νοσοκομείο κρατουμένων και όπου άλλου, οί Ταπούτης Γ., Σπυρόπουλος Π., Καραμπάτης, Συμεωνίδης, Μπάρλος, Καλαποδόπουλος.

Κι οί Φίλιππας Κυρίτης, Γιάννης Σκανδάλης, και Κυριάκος Μοίρας μέ βαρείες καταδίκες, θάζουν πάντα τίς ζωές τους φράχτη στην έ-

ξόντωση πού τούς έχει κανονίσει τό κράτος. Μεσαιωνικά βασανιστήρια, ξυλοδαρμοί, άπαγορεύσεις, τόσα και τόσα πού έχουν καταγγελθεί επανειλημμένως, είναι ή κάθε ώρα, ή κάθε μέρα πού θγάζουν στις φυλακές.

Κι ενώ όλοι ξέρουν πιά πώς είναι «άποδιοπομπαίοι τράγοι» πολιτικών σκοπιμοτήτων και σκευωριών. Όλοι ξέρουν πώς έτσι τούς πληρώθηκε ή άρνησή τους να ύποταχτούν και να γίνουν συνένοχοι στα εγκλήματα αυτής τής κοινωνίας.

Η «προεκλογική περίοδος θαίνει καλώς» μέ περιοδείες, λόγους και... και... κλείνοντας τά μάτια μπροστά στο έγκλημα πού διαπράττεται. Κανείς δεν μπορεί να μου έγγυθηί τίποτα, είμαι σίγουρη, ή άντοχή έχει όρια και οί σύντροφοι άργοπεθαίνουν.

Αν τώρα εξακολουθούν όλοι κι ό κάθε «ελεύθερα σκεπτόμενος» να κάνει τά στραβά μάτια, στην επερχόμενη ολοκληρωτική εξόντωση τους θά είναι υπεύθυνος δολοφονίας. Πρέπει επιτέλους να κλείσει μιά και καλή ό φάκελλος τής εξόντωσης τους, πρέπει επιτέλους να απαιτηθεί και να απαιτηθεί άμεσα, τώρα ή άπελευθέρωσή τους.

Όποιος εξακολουθεί να μή δίνει σημασία σε αυτή τή χυδαία δολοφονία, έχει πνίξει τόν άνθρωπο πού είχε μέσα του και τό αίμα αύτών πού επιμένουν και παλεύουν να παραμείνουν άνθρωποι θά γίνει ό επιάλλητος του.

Γιά μιά κοινωνία πού δεν θά είναι φυλακή, γιά μιά κοινωνία έλευθερίας, δημιουργίας κι άπόλαυσης τής ζωής.

— ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ!

Αθήνα
29/9/1981

Σοφία Κυρίτη

να ενωθούν
δημοσιωγεί στο ιδεοδρόμιο

Παρουσιάζουμε σέ δυό σκέλη, κάτι πολύ σπουδαίο κι 'ένδιαφέρον για τήν 'Ελλάδα καί για τά κινηματογραφικά πράματα. Πρίκειται για μιιά ήμερολογιακή απολογία τοῦ Γκρέγκορ Μαρκόπουλος, ἐνός σπαιδίου ἑλληνα θεωρητικοῦ ἀλλά καί δημιουργοῦ μιᾶς σπάνιας τεχνικῆς καί αἰσθητικῆς τοῦ παγκόσμιου κινηματογράφου, ὅπως θά δεῦτε στίς παρακάτω δημοσιεύσεις. Ὁ Γκρέγκορ Μαρκόπουλος, πού τό θεώρημά του πάνω στήν ἐφαρμογή τῆς χρονοσκοπικῆς μεταγραφῆς μιᾶς διαλεκτικῆς, πάνω σέ ταινίες πού τό σενάριό τους ὁλόκληρο, ἢ τμήματα αὐτοῦ, σηκώνουν τήν τεχνικο-ἀκουστικο-ὀπτική παρέμβαση, εἶναι γνωστός παγκοσμίως καί τό ὑποδειγματικό του φύλμ "TWICE A MAN", σέ σπουδή μεταγραφῆς ἀπό τόν Τόμας Σόμον, διδάσκεται σέ πάρα πολλές σχολές καί κινηματογραφικές ἐθνικές ἀκαδημίες στόν κόσμο, ὅπου ἡ μοναδική πρωτότυπη ποζιτῖφ κόπια, βρίσκεται στό Φιλμικό Ἰνστιτούτο τῆς Στοκχόλμης, στή Σουηδία. Ὁ Μαρκόπουλος, πού κάτοικε σήμερα στό Τολέδο τοῦ Ὁχάϊο, τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, εἶχε ἔρθει στήν 'Ελλάδα, στίς 26 Δεκέμβρη τοῦ 1954 (πενήντα τέσσερα), μέ τήν πρόθεση νά γυρίσει τή Νουβέλλα "ΓΑΛΗΝΗ" τοῦ Ἡλία Βενέζη. Πολλοί ἦταν αὐτοῦ πού τόν ἀπέτρεφαν νά κάνει αὐτό τό ἐγχεῖρημα. Ἐκεῖνος ὅμως ἐπέμενε. Μετά ἀπό 16 μήνες παραμονῆς κι 'ἀγώνα, κι 'ἀγωνίας, στήν 'Ελλάδα σηκώθηκε κι 'ἐφυγε. Φεύγοντας, συναντηθήκαμε καί μοῦ ἐμπιστεύθηκε τό ἡμερολόγιό του, ὅπου ἀναφέρονται καταστάσεις, σκέψεις, ζυτρίγκες, δυσκολίες, στοχασμοί, σχετικοί μέ τήν περιπέτειά του, στό νά θέλει νά πιστεῦει ὅτι θά τόν ἀφηναν οὔ "ντόπιοι" κόρακες νά πραγματοποιήσει αὐτό ὅς ἓνας ἔξενος μιᾶς τόσο "ἐμπορικῆς" ταινία ὅπως ἡ ΓΑΛΗΝΗ τοῦ Βενέζη. Στό Ἰδεοδρόμιο ὑπάρχει ἡ ἐντύπωση ὅτι, τίποτα δέν ἄλλαξε σ' αὐτά τά 25 χρόνια, ἀπό πλευρᾶς ἀντιμετώπισης τῶν ἑλλήνων δημιουργῶν κινηματογράφου, μεταξύ τους, καί καμμιά προόδος δέν ἔγινε ἐσωτερική ποιότητα τῆς κουλτούρας αὐτῆς. Πολλά, ἴσως, ἀπ' τά ὀνόματα, στούς νέους καί νεώτερους θά φανοῦν γριψόδη κι 'ἀγνωστα, ὅμως αὐτό ἐπιβεβαιώνει τήν ἀντίληψή μας ὅτι ἀγνωστοί κι 'ἀσημάντοι παράγοντες μιᾶς ἐποχικῆς ἀφανοῦς τροχιάς ἐμποδίζουν μέ ψυχολογικογραφειοκρατικό τρόπο τήν ἀνάπτυξη τοῦ ἐκπολιτισμοῦ στή χώρα μας. Πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ὁ Γκρέγκορ Μαρκόπουλος, πού εἶναι σήμερα 53 ἐτῶν, δέν ἔχει σπουδάσει ἐπαφές μέ Ἕλληνες καί προτιμᾷ ν' ἀσχολεῖται μέ τήν θεωρία τοῦ κινηματογράφου πού τόσα ἔξ' ἄλλου ἔχει προσφέρει, μέ τήν σπουδαία τεχνική διαλεκτική ἀνακάλυψη μεταχείρησης τῶν πλάνων. Μέσα ἀπ' τίς γραμμές τοῦ ἡμερολογίου του θά βρεῖτε πολλά στοιχεῖα για τήν δραστηριότητά του καί τίς σκέψεις του.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

Ὁ Γκρέγκορ Μαρκόπουλος (δεξιὰ μέ τά γυαλιά) γυρίζοντας πλάνα ἀπ' τή "ΨΥΧΗ", ἓνα ἀπό τά ψυχοαισθητικά ἔργα του πού προβλήθηκαν στήν κινηματογραφική λέσχη στό ΑΣΤΥ στίς 13 Φλεβάρη τοῦ 1955.

**ἓνα ἀποκαλυπτικό ἐποχιακό
ἡμερολόγιο
ἐνός διασημοῦ ἐλλήνα σκηνοθετῆ**

ΝΑ ΠΩΣ ΣΦΑΓΙΑΣΤΗΚΕ ἀπ' τους κινηματογραφικούς κυκλους της δεκαετίας του '50 ὁ Γκρεγκορ Μαρκοπουλος

Τολέδο, Ὁχάϊο.

Ὁκτώβρης 19, 1954.

Στό σπίτι τῆς κυρίας Γουάρντ Μ. Canadaay ἔγινε συζήτηση για τήν τέχνη τῆς Πομπηίας ἀπό τόν Δοκτωρα Ὁττο Μπράντεθ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἰνδιάννα. Στή δισκοθήκη τοῦ Μουσείου Τέχνης ἀνακάλυψα τόν "Guerre-Leider" τοῦ Σένμπεργκ. Γοητεύτηκα.

Κάνω μήπως ἓνα σοβαρό λάθος πηγαίνοντας στήν 'Ελλάδα;

Ὁκτώβρης 24, '54.

Στίς 1.30 μ.μ. στό ξενοδοχεῖο Park Lane προβλήθηκε τό PSYCHE.

Πῶς μπορεῖ ἓνας ἄνθρωπος νά κατανικήσει τό φόβο; Ὡς πότε πρέπει νά διστάζει;

Ὁκτώβρης 27, '54.

Βρίσκομαι σέ σύγχυση. Τί ἀξίζουν οἱ ἰδέες μου; Ἐχουν ἀπήχηση; Μά ποῖό δικαίωμα πιστεύω πῶς εἶμαι δημιουργικός;

ΧΩΡΙΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ (Χ.Η.)

Σκέψεις για μιᾶ μελλοντική τριλογία: Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΔΑΜΩΝΑ ΚΑΙ ΦΙΝΤΙΑ.

Χ.Η.

Τά ἔργα τῆς γλυπτικῆς δέν χειροκροτοῦνται ποτέ. Τά ἔργα τοῦ Μπάχ δέν θάπρεπε νά χειροκροτοῦνται. Τό GREED τοῦ Ἐριχ φόν Στρογκάϊμ δέν θάπρεπε νά χειροκροτηθῇ.

Χ.Η.

Γιά νά κάνης φύλμ τήν "Ἰλιάδα" θά πρέπει νά τήν χωρίσεις σέ intimate καί σέ panoramic.

Δεκέμβρης 9, '54.

Κοντσέρτο στό περιστύλιο. Ὁ Χάρολδ στήν Ἰταλία τοῦ Μπερλιόζ. Ἡ ὠραία βραδυγή προσευχῆ. Τελευταῖο βράδυ στό Τολέδο.

S.S. "ΝΕΑ ΕΛΛΑΣ".

Χ.Η.

Σκεφτόμουν τό QUE VIVA MEXICO τοῦ Σέργιου Ἀῤζενσταῖν. Διάβασα μερικές σκηνές ἀπό τόν "Ρωμαῖο καί Ἰουλιέττα".

Χ.Η.

Μία τό πρωί. Σικελία. Ἐδῶ ἦταν πού ἦρθε νά ζήσει ὁ Αἰσχύλος. Ἐρωτεύτηκε τή γῆ του καί πέθανε ἐκεῖ.

Ἀθήνα-Ἑλλάδα.

Δεκέμβρης 26, '54.

Ἡ πρώτη μου ἐντύπωση ἀπό τήν ἑλλάδα εἶναι για τή φτώχεια τῆς.

Τήν παραμονή τῶν Χριστουγέννων ἀνέβηκα στήν Ἀκρόπολη. Ἀλλά χρειάστηκε νάρχισαι ὁ ἥλιος νά βασιλεύει για ν' ἀποχτήσῃ καποιο νόημα για μένα.

Χ.Η.

Ἀνέβηκα στήν κορυφή τοῦ Ὑμηττοῦ μέ τόν Νίκο Βιρίδη, τόν ἀνεψιό μου. Ἐφαγα ἑλληνικό τυρί, ψωμί καί ἥπια νερό.

Ἐνα τέλειο γαλάζιο τετράγωνο οὐρανοῦ ἀνάμεσα στά σύννεφα σάν ὁδὸν κινηματογράφου.

Χ.Η.

Εἶδα τό Limelight τοῦ Τσάπλιν. Ἀργό κι εὐχάριστο γύρισμα. Πολύ μικρές σκηνές πού ἰσοζυγιάζονται μέ πολύ μεγάλες.

Χ.Η.

Ἀκουσα τήν 9η τοῦ Μπετόβεν.

Χ.Η.

Ἀκουσα τήν 7η τοῦ Μπετόβεν.

Χ.Η.

Ὁ ἀριστερός μου ἀστράγαλος πρήστηκε ἀπό τό πολύ περπάτημα.

Χ.Η.

Ἐπισκέφτηκα τήν Τρίπολη. Μπήκα στό σπίτι ὅπου ἡ μητέρα μου πέρασε τά παιδικά της χρόνια. Ὁμορφος κήπος μέ τριαντάφυλλα.

Ἡ γιαγιά μου ἀπ' τήν πλευρά τῆς μητέρας μου, λεγόταν Φωτοπούλου. Ὁ ἀντρας τῆς ἦταν καπνέμπορος καί ἐμπορεύονταν μέ τούς γερμανούς. Πέθανε ἀπό διάτρηση στομάχου (stomach disorder) σέ ἡλικία 32 χρονῶ. Ἡ γιαγιά μου ἦταν μόνο 27.

Χ.Η.

Συνάντησα τόν Ἡλία Βενέζη, τόν συγγραφέα τῆς

"Γαλήνης" καί τής "Αιολικής Γής".

Φλεβάρης 13, '55.

Πολύ άσχημη προβολή του "ΨΥΧΗ" από τήν κινηματογραφική λέσχη στο ΑΣΤΥ.

Φλεβάρης 26, '55.

Χόρεψα ως τίς 5 τό πρωί μέ τήν έξαδέρφη μου.

Μάρτης 7, '55.

Τελείωσα τό πρώτο σχέδιο τής ΓΑΛΗΝΗΣ.

Μάρτης 12, '55.

Μία τό πρωί. Διάβασα τό σενάριό μου στόν Βενέζη. Κατά περίεργη σύμπτωση πάνω από τό τραπέζι πού έργαζόμαστε υπήρχε μιá είκονα μέ δυό "έντελβάις".

Χ.Η.

είδα

Μεγάλη Παρασκευή.

Κατεβαίνοντας από τόν Λυκαβηττό, ανάμεσα στά πεύκα καί τά βράχια, σκεφτόμουν τόν Θάουστ. Στο μάκρος ό συνεχής παραπονεμένος χτύπος από τίς καμπάνες.

Χ.Η.

"Είμαστε όλοι βάρβαροι. "Όλοι οι έλληνες σήμερα είναι βάρβαροι. Πρέπει νά φύγης όσο μπορείς γρηγορότερα".

...έπίσκεψη στού Τσαρούχη, στό "Ατελιέ του κοντα στήν Πλ. Συντάγματος.

Χ.Η.

Σκέψεις για τό τί μπορεί νά υπάρχει πίσω από τό σύστημα του σύμπαντος.

Χ.Η.

Έπίσκεψη στό σπίτι του Θάνου Βελούδιου. Συζητήσαμε κάποιες έκπληκτικές θρακικές τελετουργικές λεπτομέρειες: κατάλοιπα Διονυσιακής λατρείας.

Χ.Η.

"Χρειαζόμαστε έρωτα καί πολλά δάκρια".

...ό Ζερβός στόν Βενάζη καί σέ μένα όταν πήγαμε νά συζητήσουμε για τή ΓΑΛΗΝΗ στό γραφείο του. "Ο Βενέζης έγινε έξω φρενών.

Χ.Η.

Διάβασα τό σενάριο στή Μελίνα Μερκούρη...

"Αν έπρόκειτο νά τό παίξω θάθελα περισσότερο διάλογο...έκανες τήν Είρήνη αντιπαθητική..."

Χ.Η.

Διάβασα τό σενάριο στό σπίτι του Παρασκευά...

"Ο Κινηματογράφος δέν είναι μιá καινούργια τέχνη... είναι μιá μηχανή...είναι όπως τό θέατρο".

Χ.Η.

Έπεύγον τηλεφώνημα από τήν Ζέρβος Φίλμ. "Υπέθεσα πώς θά συζητούσαμε για τή ΓΑΛΗΝΗ. Αντί γι'αυτό μου πρότειναν νά κάμω ένα φίλμ πάνω στήν ιστορία τής ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗΣ. "Ο Ζερβός πρότεινε ακόμα καί τό ποίημα του "Αριστοτέλη Βαλαωρίτη.

Ίούνης 10, '55.

"Ο Ζερβός συζήτησε μέ τόν Βενέζη στό σπίτι του. "Καλά θά κάνεις νά γυρίσεις στήν "Αμερική χωρίς νά κάμεις τίποτε παρά νά μπλέξεις μ'αυτούς" ήταν ή γνώμη του Βενέζη.

Χ.Η.

"Ομοφυλοφιλία; τί είναι αυτό; Μήπως ξέρεις εσύ; έγώ όχι..."

ό Τσαρούχης σ'ένα δεκαεννιάχρονο στρατιώτη, τόν Πέτρο.

They are....

Χ.Η.

"Λέγοντας σφρίγος (virtue) καί δύναμη έννοώ τό ίδιο πράγμα".

Σπινδόξα

Χ.Η.

"Η συμφωνία των "Αγγέλων" του Greco είναι θαυμάσια. Τί περίφημα χρώματά. Πολύ μεγαλύτερος ό πίνακας άπ'όσο τόν φανταζόμουν.

Πρίν είχαμε τό ζ ω ν τ'α ν ό θέμα πού μάς παρουσιάζονταν σάν είκόνα, σάν ζωντανός πίνακας.

Τώρα έχουμε τή ζ ω ν τ'α ν ή ιδέα, τήν εμφάνιση τής ίδιας τής ιδέας.

"Ο καλλιτέχνης σήμερα δημιουργεί τήν ιδέα εργαζόμενος στό realm τής νύχτας, ενώ πρίν εργαζόταν στό realm τής μέρας.

Αύγουστος 15, '55.

"Η γιορτή καί τά γενέθλια τής μητέρας.

Χ.Η.

Πρέπει ή δέν πρέπει νά κάνω τή ΓΑΛΗΝΗ. "Η νά κάμω κάτι άλλο: τόν ΠΡΟΜΗΘΕΑ.

Χ.Η.

Δίωρη συζήτηση μέ τόν Βενέζη για τή χρηματοδότηση τής ΓΑΛΗΝΗΣ. Του είπα: νά γίνει σέ film 16 mm Kodochrome Commercial καί μετά νά τήν μεγεθύνουμε. "Ο Βενέζης δέν συμφωνεί.

Χ.Η.

Πήρα τήν κυρία Αύγουστοπούλου στό τηλέφωνο καί τήν ρώτησα αν θά μπορούσε νά μέ βοηθήσει νά συναντήσω τόν Μποδοσάκη, έναν από τούς πλουσιώτερους ανθρώπους τής Ελλάδας.

Χ.Η.

"Έδωσα στόν Α.Κ. τό σχέδιό μου μέ σινική "Η "Υδρα του "Υπολύτου".

Σεπτέμβρης 23, '55.

Πέρασα τή μέρα στήν "Ανάβυσσο μέ τήν οίκογένεια του Βενέζη.

Νωρίς τό πρωί πήρα τό μονοπάτι για τό θυμάρι. Βρήκα κατάλληλες τοποθεσίες για τόν έρχομό του "Ανδρέα, των βλάχων καί των προσφύγων.

Χ.Η.

"Ο άνθρωπος πρέπει νά μάθει νά

Σήμερα τό κάθε τί είναι

Όχι ωστόσο ιδεών βασισμένων στήν αλήθεια.

"Οκτώβρης 12, '55.

"Ο Βενέζης είναι ένθουσιασμένος μέ τά σχέδια των κοστουμιών πού έκανε ό Γιάννης Μιγάδης.

Χ.Η.

Τό σενάριο διαβάστηκε στό σπίτι τής κυρίας Χατζηαργύρη.

Χ.Η.

Σκέφτομαι σοβαρά

Χ.Η.

Συζητήσα τήν μετάφραση τής ΓΑΛΗΝΗΣ στήν τράπεζα τής "Ελλάδος μέ τόν Βενέζη. "Ο Βενέζης μου ζήτησε νά μείνω καί νά συναντήσω τόν κ. καί τήν κ. Φάρκουαρ από τό Σάν Φρανσίσκο.

Νοέμβρης 2, '55.

Δέν έκλεισα μάτι. Στεναχωριέμαι για τό τί θά γίνει μέ τή ΓΑΛΗΝΗ. Σκέφτομαι τή σημερινή μου συνάντηση μέ τόν Ν...

Χ.Η.

Τελικά είδα τόν Ν. καί θά τόν ξαναδω τήν Παρασκευή για νά μου δώσει ένα συστατικό γράμμα για τόν Μποδοσάκη.

"Ο Ν. παρατήρησε ότι ό Μποδοσάκης δέν ενδιαφέρεται για τόν κινηματογράφο...

Χ.Η.

"Ο Ν. μου έδωσε τό πρωί ένα συστατικό γράμμα για τόν Μποδοσάκη.

Νοέμβρης 5, '55.

Τελείωσα τή μετάφραση του βιβλίου "ΓΑΛΗΝΗ".

Χ.Η.

Τό εύκολότερο για μένα τώρα θά ήταν νά παραιτηθώ.

Νοέμβρης 10, '55.

9 π.μ. Τηλεφώνησα στήν γραμματέα του Μποδοσάκη. Μοϋ είπε θά μέ πάρει αύτή.

2.30"μ.μ. Έργάστηκα πάνω στό πρώτο μέρος του σεναρίου.

6.00"μ.μ. "Εχω πονοκέφαλο, "Εμεινα μέσα όλη μέρα περιμένοντας τό τηλεφώνημα τής γραμματέως του Μποδοσάκη.

Νοέμβρης 11, '55.

Τηλεφώνησα στό γραφείο του Μποδοσάκη. Μοϋ είπαν νά πάω τό γράμμα...

...έφτασα. "Ο Μποδοσάκης δέν ήταν εκεί. Πήρε τό γράμμα ή γραμματέως. Θά τηλεφωνήσω αύριο.

Νοέμβρης 12, '55.

10.15"π.μ. Πήρα τό γραφείο του Μποδοσάκη καί μοϋ είπαν ότι θά μου κλείσουν ένα ραντεβού όταν έπιστρέψει τήν έρχόμενη εβδομάδα.

Νοέμβρης 15, '55.

Έργάστηκα πάνω στόν Β τόμο του σεναρίου τής ΓΑΛΗΝΗΣ. Καθώς εργαζόμουν σκέφτηκα τίς περισυνές μου επιφυλάξεις για τόν έρχομό μου ή μή στήν Ελλάδα.

Σκέφτηκα τόν "Έντ. Κρέμπα καί τήν ένθάρρυνση πού μοϋ έδωσε.

Νοέμβρης 16, '55.

Πήρα τό γραφείο του Μποδοσάκη. Έπέστρεψε από τό ταξίδι του. "Η γραμματέας του μέ πληροφόρησε ότι ήταν πολύ άπασχολημένος. Μοϋ είπε νά τηλεφωνήσω αύριο. Μοϋ πρότεινε μάλιστα νά πάω τό Σάββατο αλλά χωρίς καμιά υπόσχεση πως θά μπορέσω νά τόν δω.

Χ.Η.

Σήμερα. όταν ό Βενέζης μέ ρώτησε πότε φεύγω, μοϋ θυμίσε τόν "Ανδρέα" του καθώς άποχαιρετούσε τόν Δημήτρη Μπενή.

Νοέμβρης 19, '55.

Κοιμήθηκα σάν πεθαμένος. Ξύπνησα στις 6.30 π.μ. Στις 8.00 ήμουν στό γραφείο του Μποδοσάκη. Μοϋ είπαν πως είναι άρρωστος...

Νοέμβρης 22, '55.

7.30 π.μ. Πήρα τήν γραμματέα του Μποδοσάκη. Μοϋ είπε

TWICE A MAN

Gregory J. Markopoulos

Απόσπασμα μεταφρασμένο
στα Ελληνικά από τον
Γιώργο Μαρή.

Μία σπουδή μεταγραφής από τον Τόμας Σόμον
πένω στην πρώτη βουβή κόπια EKTACHROME.

Αυτή η κόπια βρίσκεται τώρα στην ταινιοθήκη
του Δουηδικού Φιλμικού Ινστιτούτου της
Λτοκχόλμης.

(η μεταγραφή αφορά ως προς κάθε πλάνο: τόν αυξοντα αριθ-
μό του πλάνου στην τελική κόπια, τόν αριθμό των φωτο-
γραμμάτων (καρρέ) που περιέχονται σε κάθε πλάνο και μία
συνοπτική περιγραφή. Οι αριθμοί έντος παρενθέσεως ανα-
φέρονται στον αυξοντα αριθμό του πλάνου όπου η εικόνα
παρουσιάζεται για πρώτη φορά. Ο ρυθμός προβολής της πι-
νίας είναι 24 φωτογράμματα τό δευτερόλεπτο).

T I T A O I : I 'Αφιερωμένο στην Κλάρα Χούβερ
II TWICE A MAN
III 'Ο Πώλ Κίλ στο ρόλο του γιού
IV 'Η Όλυμπια Δουκίχη στο ρόλο της νέας
μητέρας
V 'Η Βιολέττα Ροδίτη στο ρόλο της ηλικιω-
μένης μετέρας
VI 'Ο Άλμπερτ Τόργκεσεν στο ρόλο του γιατ-
τρού καλλιτέχνη
VII Παραγωγή και σκηνοθεσία του Γκρέγκορι
Μαρκόπουλου

Η όδονη είναι σκοτεινή.
Σε καμπανάκι ενός πλοίου κτυπά τρεις φορές.
'Ακούγεται ο έλαφρος θόρυβος της βροχής. 'Ο ήχος μεγαλώ-
νει, γίνεται πιο βίαιος. 'Η βροχή εξακολουθεί να πέφτει
και για τέσσερα λεπτά δεν φαίνεται καμμιό εικόνα στην ό-
δονη.

Αρ. πλάνου	Φωτογ- ράμματα	
I	I27	'Ο γιατρός-καλλιτέχνης ('Αλμπερτ Τόργκεσεν) σε πρώτο πλάνο δεξιά πάνω στο πορθμείο του STATEN ISLAND. Είναι καθισμένος με τα χέρια διπλωμένα πάνω στα γόνατά του και με σκυμ- μένο τό κεφάλι. Στο βάθος, ένα μέρος από τους ούρανοξύστες της Νέας Υόρκης. Νύχτα. Βαθύ μπλέ.

νά τηλεφωνήσω αύριο στις 9.30 π.μ.
'Ο Βενέζης απέριψε την ιδέα μου να πω στον Μποδοσάκη
δταν και έφθσον τον δώ, ότι θ'αφιερώνω την ΓΑΛΗΝΗ σ
στην Κύπρο.
'Οι έγγλέζοι προς τό παρόν προστατεύουν τά εργοστάσια
του... όπως καταλαβαίνεις..." είπε ο Βενάκης γελώντας.

Νοέμβρης 23, '55.

Πήρα την γραμματέα του Μποδοσάκη και μου είπε να
τηλεφωνήσω την Δευτέρα.

Δευτέρα

Πήρα την γραμματέα του Μποδοσάκη και μου είπε να
τηλεφωνήσω την Τετάρτη.

Νοέμβρης 29, '55.

'Εργάστηκα πάνω στο σενάριο. Μήπως επιμένω μάταια.

Νοέμβρης 30, '55.

'Ωρα 10.00 π.μ. Τηλεφώνησα στο γραφείο του Μποδοσάκη
στις 8.0- και μου είπαν να πάω. Πήγα και η γραμματέας
του μου είπε πως τον έχασα για πέντε λεπτά. Θά
τηλεφωνήσω πάλι αύριο στις 8.00 π.μ.

Παρασκευή.

Τηλεφώνησα στη γραμματέα του Μποδοσάκη. Μου είπε πως
απουσιάζει. Τηλεφώνησα πάλι στις 10.30. Με
πληροφόρησε πως δεν μπορούσε να με δει, πως ήταν
απασχολημένος με κάτι φίλους του ξένους. Μου είπε να
του γράψω.

Κυριακή πρωί.

Χτές παραβρέθηκα στην τελετή της εγκατάστασης του

Αρ. πλάνου	Φωτογ- ράμματα	
2	6	Ούρανοξύστες της Ν. Υόρκης. Νύχτα βαθύ μπλέ.
3	II6	'Ο Άλμπερτ πάνω στο κατάστρωμα του πορθ- μείου. (I)
4	5	Κτίρια της Ν. Υόρκης. Νύχτα. Βαθύ μπλέ. (2)
5	II5	'Ο Άλμπερτ πάνω στο κατάστρωμα του πορθ- μείου (I)
6	5	Κτίρια τη νύχτα. Βαθύ μπλέ. (2)
7	18	'Ο Άλμπερτ πάνω στο κατάστρωμα του πορθ- μείου. (I)
8	5	Κτίρια τη νύχτα. Βαθύ μπλέ. (2)
9	18	'Ο Άλμπερτ πάνω στο κατάστρωμα του πορθ- μείου. (I)
10	5	Κτίρια τη νύχτα. Βαθύ μπλέ. (2)
11	18	'Ο Άλμπερτ πάνω στο κατάστρωμα του πορθ- μείου. (I)
12	5	Κτίρια τη νύχτα. Βαθύ μπλέ. (2)
13	17	'Ο Άλμπερτ πάνω στο κατάστρωμα του πορθ- μείου. (I)
14	I32	Πανοραμική πάνω στους ούρανοξύστες την ή- μέρα. Γλάροι που σχεδόν έπιπλούν.
15	2	'Ο Άλμπερτ πάνω στο κατάστρωμα του πορθ- μείου.
16	71	Πανοραμική. Ένας γλάρος κοντά, άλλος ανοίγει και κλείνει τα φτερά. (14)
17	57	Π.Π. του Άλμπερτ πάνω στο κατάστρωμα. Περ- νάει ένα ρυμουλκό.
18	3	Πρόσωπο του Πώλ. Φορδίζει ένα σακκάκι γκρι μέ τό γιακά σηκωμένο.
19	37	Π.Π. Άλμπερτ. (17)
20	3	Πώλ. (16)
21	32	'Αλμπερτ. (17)
22	3	Πώλ. (18)
23	26	'Αλμπερτ. (17)
24	35	'Ένα πεζοδρόμιο. Ένας τοίχος δεξιά μέχρι τη γωνία, άριστερά ή σκάλα του σταθμού του πορθμείου, κτίρια στο βάθος. Δυό γυναίκες βαδίζουν προς τα δεξιά.
25	3	Πώλ. (18)
26	76	Τό πεζοδρόμιο. 'Ο Πώλ στρίβει τη γωνία. (24)
27	3	Πώλ. (18)
28	76	Τό πεζοδρόμιο. 'Ο Πώλ στρίβει τη γωνία, απο- καλύπτοντας πίσω του τον τοίχο. Φορδίζει ασ- προ πανταλόνι, παπούτσια τέννις και σακκά- κι γκρι. (24)
29	3	Πώλ. (18)
30	76	Τό πεζοδρόμιο. 'Ο Πώλ αρχίζει να περπατάει προς τα δεξιά. Από τα δεξιά καταφθάνει έ- νας άντρας με παλτό.
31	37	Τό πορθμείο περνάει από τα άριστερά στο δεξιά. Στην κορυφή, σε Π.Π., μία σφαίρα με ένα δακτύλιο, σαν τον Κρόνο.
32	5	'Αλμπερτ Π.Π., με νερό που περνάει στο βδ- θος. (17)
33	II6	Τό πορθμείο περνάει δεξιά. 'Η σφαίρα. (31)
34	II5	Τό πεζοδρόμιο. 'Ο Πώλ διασταυρώνεται με τόν άνθρωπο με τό τό παλτό. Μία γυναίκα μπαίνει άριστερά και μία άλλη δεξιά. (24)

Γεωργίου 'Αθανασιάδη Νόβα ως μέλους της 'Ακαδημίας
'Αθηνών. Τό θέμα του ήταν "'Η Λυρική Ποίηση". 'Η
ειδική άρχισε με τον της 'Ακαδημίας. Μετά
μίλησε ο Μελάς.
"'Ενας μεγάλος ποιητής θά σώσει τό ανθρώπινο γένος..."
"Ακόμη κι αν ο Δίας έδινε στον άνθρωπο κάθε γνώση...
για να καταστρέψει τον έαυτό του... ο Προμηθέας δεν θά
τό επέτρεπε!"
'Αθανασιάδης Νόβας: δυό ιδέες από την "Λυρική" του
"Ποίηση".

Χ.Η.

"Πρέπει να στείλεις τό γράμμα στον Μποδοσάκη.
Διαβάξει όλα τά γράμματα ο ίδιος". Τ.

Πέμπτη.

"Έδωσα τό γράμμα στην γραμματέα του Μποδοσάκη.

Χ.Η.

'Ιδέες για τον ΠΡΟΜΗΘΕΑ.

1) 'Ο Παρθενώνας να μην βλέπεται μέσα απ'τά δέντρα, να
βλέπεται μέρος του, μετά ολοκληρωσ.
2) 'Αντανάκλαση του ήλιου στα μακρινά παράθυρα της
πόλης... έκρηκτικό γέλιο.

Χ.Η.

Πήρα τό γραφείο του Μποδοσάκη και μου είπαν να
τηλεφωνήσω αύριο τό απόγευμα.
Σήμερα θά εύχόμουν να έλεγε "'Οχι" ο Μποδοσάκης.
'Απόγευμα

Πήρα τό γραφείο του Μποδοσάκη και μου είπαν να
τηλεφωνήσω σε 15 μέρες.

η «ΕΝΟΧΗ» των ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ...

Δεκέμβρης 23, '55.

Κλείνω ένα χρόνο σήμερα στην Ελλάδα.

Χ.Η.

11.30 π.μ.

Η εμφάνισή μου στη "Νέα Έστια" τελείωσε. Ήμουν η εξαίρετικά νευρικός καθώς διάβαζα το λόγο μου.

Χ.Η.

Ίδέα για τρισδιάστατη στον κινηματογράφο.

Τοποθέτηση διαφόρων τύπων δρόμων διαφορετικών σε μέγεθος και σχήμα μεταξύ των... ή τελική δρόμη ένας καθρέφτης.

Και το φιλμ χωρισμένο (μωραρισμένο;) ηλεκτρονικά πάνω στις διάφορες δρόμες. Σύμφωνα με την "Ίδεια" αυτή, η μέθοδος του καθρέφτη του φιλμ που χρησιμοποιούμε σήμερα θα ήταν απόλυτη (;). Η εκτύπωση να γίνει με τον καιρό μέρος της αισθητηριακής αντίληψης του θεατή. Close-ups, μέσης και μακρής διάρκειας εικόνες θα εμφανίζονται πάνω στην δρόμη.

Χ.Η.

Έγραψα στους γονείς μου να μου στείλουν 22 χιλ. δολάρια... Πρέπει να κάμω τη ΓΑΛΛΗΝΗ.

Χ.Η.

Τηλεφώνησα στο Μποδοσάκη αλλά δεν βρίσκεται στην Ελλάδα. Μου είπαν πως θα γυρίσει την επόμενη εβδομάδα.

Χ.Η.

Απούχοντας τις πράξεις II και III των "Βαλκυριών" από το σταθμό της Βηρυτού...

Διόρθωση το 5ο μέρος της ΓΑΛΛΗΝΗΣ, σκηνή 5 του σεναρίου.

Στό Β

Χ.Η.

Ο Βενέζης θα βρεί την Ειρήνη στα μέρος με τα τριαντάφυλλα.

Πέμπτη.

Τηλεφώνησα στο Μποδοσάκη και η γραμματέας του μου είπε πως είναι αδύνατο να τον δω, και ότι θα πρέπει να γράψω ένα γράμμα ακόμη εκθέτοντας λεπτομερώς τους λόγους που θέλω να τον συναντήσω (τί ζητώ απ' αυτόν).

Χ.Η.

Παρακολούθησα διάλεξη του Ρενέ Κλαίρ στο Γαλλικό Ίνστιτούτο.

Χ.Η.

Τηλεφώνησα στον Βενέζη και μου είπε να περάσω από την τράπεζα "να συζητήσουμε το μέλλον της ΓΑΛΛΗΝΗΣ".

Χ.Η.

11.00 μ.μ. Ξαναγύρισα στην Αθήνα με βροχή.

Πήγα στον Ζερβό...

Πατέρας και γιός με χαιρέτησαν πολύ εγκάρδια.

Συζητήσαμε για τη ΓΑΛΛΗΝΗ. Ο γιός συμφώνησε ότι το φιλμ θα έβγαζε χρήματα. Ο πατέρας όχι. Ο γιός έχει

Αρ. πλάνου	Φωτογ-ράμματα	Π.Π. του
35	3	Π.Π. (18)
36	127	Τό πεζοδρόμιο. Ο Πάλ βγαίνει δεξιά. (29)
37	83	Ο Άλμπερτ πάνω στο πορθμεϊό με το νερό στο βάθος. (17)
38	104	Ο Πάλ, καθραρισμένος από πίσω χαμηλά, περνάει κάτω από ένα φανάρι που σχηματίζει μια άψίδα στην κορυφή της εικόνας. Πάνω πουλιά κουρνιάσμένα. Ο ούρανός είναι πολύ γαλάζιος.
39	11	Νύχτα, τα φώτα ενός πορθμεϊού που περνάει.
40	22	Τό φανάρι και τα φώτα. Ούρανός μπλέ. (38)
41	5	Τό πορθμεϊό τη νύχτα. (39)
42	3	Τό πρόσωπο του Πάλ. (18)
43	5	Τό πορθμεϊό τη νύχτα. (39)
44	22	Τό φανάρι σε σχήμα άψιδας. (38)
45	96	Ο Πάλ προχωρεί προς τις τζαμένιες πόρτες, του φταθμού του πορθμεϊού.
46	20	Π.Π. του Άλμπερτ πάνω στο πορθμεϊό. Κοιτάζει επάνω δεξιά. (17)
47	63	Ο Πάλ προχωρεί προς τις τζαμένιες πόρτες. (45)
48	93	Π.Π. του Άλμπερτ πάνω στο πορθμεϊό. Κοιτάζει επάνω δεξιά. (17)
49	46	Ο Πάλ καθραρισμένος χαμηλά πάνω σε μια σκάλα. Φοράει κοστούμι.
50	141	Από ψηλά δυο ζευγάρια που χορεύουν. Άλλα μπαίνουν και βγαίνουν από τις άκρες της εικόνας. Οι κινήσεις τους πολύ αργές. Είναι βαθύ σκοτάδι. Μια από τις γυναίκες φοράει μια άστραφτερη κόκκινη μλούζα και γκρι κολλητά πανταλόνια.
51	38	Ο Πάλ μόλις έχει σηκώσει το φανάρι. Αργό τράβλιγκ εμπρός. Ο ούρανός είναι άσπρος και χωρίς σύννεφα, έτσι και ο Πάλ φαίνεται σαν κολλημένος κόντρα στον ούρανό και καθραρισμένος από το φανάρι. (49)
52	123	Από ψηλά τα ζευγάρια που χορεύουν. Οι κινήσεις είναι αργές, είναι βαθύ σκοτάδι. (50)
53	39	Ζουμ πάνω στον Πάλ κόντρα στον άσπρο ούρανό. (49)
54	121	Τα ζευγάρια που χορεύουν. (50)
55	38	Ζουμ ως το κεφάλι του Πάλ κόντρα στον ούρανό. (49)
56	202	Τα ζευγάρια χορεύουν. Μια νέγρα μπαίνει στην κορυφή της εικόνας παίζοντας με ένα γιό-γιο και τα ζευγάρια της ανοίγουν δρόμο καθώς αυτή περνάει ανάμεσα τους. (50)
57	70	Ο Πάλ είναι γυρισμένος προς τα δεξιά, κόντρα στον ούρανό. Βγαίνει από τα δεξιά της εικόνας. (49)
58	130	Η στέγη. Στο βάθος δεξιά ένα κτίριο πίσω από το οποίο διακρίνεται το EMPIRE STATE BUILDING, μακρύτερο. Στο βάθος άριστερα υπάρχει μια δεξαμενή πάνω στη στέγη ενός χαμηλότερου κτιρίου.

Αρ. πλάνου	Φωτογ-ράμματα	Π.Π. του
59	3	Π.Π. του Άλμπερτ. (17)
60	219	Η στέγη. Ο Πάλ απομακρύνεται από το φανάρι και στέκεται όρθιος.
61	3	Άλμπερτ. (17)
62	114	Η στέγη. (δέν υπάρχει ο Πάλ). (58)
63	136	Ο Πάλ ιδωμένος από χαμηλά ενώ κοιτάζει άριστερα κόντρα στον συνεφιασμένο ούρανό. (49)
64	287	Ένα άλλο μέρος της στέγης. Ο Άλμπερτ βαδίζει στη μέση άριστερα.
65	160	Η στέγη. Ο Πάλ στην άκρη. (58)
66	5	Ο Πάλ από χαμηλά. (49)
67	39	Η στέγη (χωρίς τον Πάλ). (58)
68	58	Ο Πάλ από χαμηλά. Βγαίνει από άριστερα. (49)
69	80	Ένα πόδι με ένα παπούτσι μαύρο που έκουμπει στην άκρη της στέγης.
70	165	Ο Άλμπερτ (PLAN MOYEN) είναι όρθιος, άριστερα, κοιτάζει, άριστερα, με το άλλο μέρος της στέγης στο βάθος. (64)
71	104	Τό πόδι στην άκρη της στέγης που κινείται άριστερα και λίγο μπροστά. (69)
72	81	Ο Άλμπερτ όρθιος άριστερα.
73	17	Η στέγη. Ο Πάλ στην άκρη. (58)
74	3	Μια σχεδία περνάει μπροστά από τους ούρανοξύστες την νύχτα... βαθύ μπλέ.
75	2	Π.Π. του Άλμπερτ με το νερό στο βάθος. (17)
76	3	Η σχεδία. (74)
77	17	Η στέγη ο Πάλ στην άκρη. (58)
78	79	Ο Άλμπερτ όρθιος άριστερα. (64)
79	183	Τό πόδι στην άκρη της στέγης. Κινείται προς τα δεξιά, ύστερα αποτραβιέται. Κινείται προς τα εμπρός. (69)
80	40	Τα δυο ζευγάρια που χορεύουν. (50)
81	85	Αργό τράβλιγκ πίσω από τον Πάλ. Τό πρόσωπο του σε 3/4. Είναι σκοτάδι, όπως με τα ζευγάρια. Ο Πάλ κοιτάζει άριστερα. (50)
82	43	Τα ζευγάρια που χορεύουν από ψηλά. (50)
83	116	Συνεχίζεται το τράβλιγκ από τον Πάλ φτάνει σε PLAN MOYEN. (81)
84	35	Τα ζευγάρια που χορεύουν. (50)
85	116	Τό τράβλιγκ από το φτάνει σε PLAN MOYEN, ο Πάλ φοράει ένα καλτό και ένα πουκάμισο άσπρο με άνοιχτό γιαντί. (81)
86	236	Τα ζευγάρια ενώ χορεύουν, χωρίζουν και απομακρύνονται. Τα βλέπουμε πάντα από ψηλά. Ο Άλμπερτ μπαίνει στο άνω μέρος της εικόνας με ένα μαύρο κοστούμι και γραββάτα. Έρχεται έως το κέντρο και σταματάει, κοιτάζοντας εμπρός, δεξιά.
87	3	Πρόσωπο του Πάλ. (18)
88	70	Ο Άλμπερτ όρθιος ιδωμένος από ψηλά. (86)
89	18	Τό πόδι αποτραβιέται ελαφρά. (69)
90	4	Η στέγη. Ο Πάλ στην άκρη. (58)
91	18	Π.Π. του ποδιού που αποτραβιέται. (69)
92	182	Η στέγη. Ο Πάλ στην άκρη. ΖΟΟΜ στον Πάλ... (συνεχίζεται)

αντιρρήσεις για όρισμένα σημεία του σεναρίου και είπε πως αν άλλαζαν αυτά θα μπορούσαν να γυρίσουν τη ΓΑΛΗΝΗ.

Μιλήσαμε ακόμα για την ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ, την ΚΑΞΙΑΝΗ σαν πιθανά φίλμς.

X.H.
"Έλαβα τό περιοδικό FILM CULTURE. Ένδιαφέρον άρθρο του Josef von Sternberg "Ήθοποι'α στο φίλμ και στο θέατρο".

X.H.
Στή Μάνη, πάνω στο στομάχι ενός νεογέννητου παιδιού τοποθετείται ένα...

X.H.
Είδα τον Τσαρούχη και πήγα μαζί του στ...
"Μου άρεσε πολύ τό φίλμ σου...είναι βέβαια ένα πρώιμο έργο...ή ΨΥΧΗ...κάθε μέρος του κρύβει μία φιλοσοφία...
δ Τσαρούχης σέ μένα.

X.H.
Στό άτελιέ του Τσαρούχη, είδα πάλι τό πορτραίτο του ναύτη πάνω σέ ρόζ φόντο, δυό σέ φυσικό μέγεθος πορτραίτα και στό άλλο δωμάτιο ένα μεγάλο έργο στό πρώτο του στάδιο, σχέδιο μέ μολύβι μιάς σκηνής στην Όμόνοια.

X.H.
Χιόνι πάνω άπ'τήν Αθήνα.

X.H.
8.15 μ.μ. Τηλεφώνημα από του Ζερβού νά είμαι στό γραφείο του αύριο πρωί μετά τίς δέκα.

Φλεβάρης 2, '56.
Πήγα στό γραφείο του Ζερβού. Ήρθε, μί'αρπαξε άπ'τό χέρι και μ'έμπασε σ'ένα μικρό δωμάτιο.
"Λυπάμαι πολύ πού δέν είδα πιά νωρίς τό έργο σου ΨΥΧΗ...Πήγα κι αγόρασα τή "ΓΑΛΗΝΗ" και τή διαβάζω πάλι...Τήν άλλη βδομάδα θά σοϋ πω τήν άπόφασή μου... θά σοϋ δώσουμε δουλειά σίγουρα...άν δέν κάνωμε τή ΓΑΛΗΝΗ θά κάνουμε κάτι άλλο.

Σάββατο.
Θά προτιμούσα νά έργαστώ μέ 16 mm παρά μέ 35mm..
Σήμερα δέ μέ νοιάζει αν βρω ή όχι κεφάλαια για τή ΓΑΛΗΝΗ.

Δευτέρα.
Μεγάλη συζήτηση μέ τον Βενέζη.
Μεγάλη συζήτηση μέ τον Ζερβό-πατέρα.
"Ο Βενέζης είπε ότι θά'ναι κρίμα νά σπαταλήσω ένα χρόνο δουλειάς καί νά μ'ην πραγματοποιήσω τήν ΓΑΛΗΝΗ.

X.H.
"Ο χρωματικός τόνος (ποιότης-timbre) όφείλεται στην παρουσία, στην έκλογή και στην άνάλογη δύναμη των μερών (partials) αυτό πού οι Γερμανοί όνομαζουν Klang, δηλαδή ή συνθετικός τόνος πού άπηχείται από μιά μόνη νότα..."
"Full Orchestra"-Frank Howes

X.H.
Πήγα νά δώ τον Βενέζη. Φαίνεται πως δέν υπάρχει έλπίδα για τή ΓΑΛΗΝΗ.

X.H.
"Αρχίζοντας τή διδασκαλία του για τήν Νοητή Όμορφιά στις "Εννιάδες" ν. 8, 1, ή Πλωτίνος γράφει: "Σ' αυτούς πού σκέφτονται ύποτιμητικά για τίς τέχνες, σ' αυτή τήν περιοχή, λέγοντας ότι όσοι δημιουργούν δέν κάνουν τίποτε άλλο από τό νά μιμούνται τή φύση, έχουμε μιά τριπλή άπάντηση. Πρώτον, πρέπει νά σημειώσουμε ότι ή φύση ή ίδια στην εξέλιξή της είναι μίμησης κάποιου άλλου πράγματος. Δεύτερον, δέν πρέπει νά αντιλαμβανόμαστε τίς τέχνες ως μιμούμενες άπλως τά φαινόμενα: εισδύουν πίσω άπ'αυτά, στά άρχέτυπα της Μορφής από τά όποια ή φύση παράγεται. Τρίτον, κατά τή δημιουργική τους διεργασία προχωρούν πέρα από τή μίμηση, διότι είναι φορείς όμορφιάς και δανείζουν από τον εαυτό τους ότι λείπει από τό αίσθητό αντικείμενο"
"Βυζαντινή Μουσική και Ύμνογραφία"

X.H.
Wellesz.
"Από τίς άνατολικές μυστηριακές τελετουργίες είναι γνωστό ότι ή μουσική πρόσφερε μονά φωνήεντα ή όμάδες φωνηέντων για νά κάμει περισσότερο αποτελεσματική τήν μύσή του (incantation) (μαγεία)
"Οβίδιος (ibid.)

Φλεβάρης 26, '56
"Αν ή Ζερβός αύριο μετά τήν προβολή της ΨΥΧΗΣ μου προσφέρει δουλειά, θά πρέπει νά τήν άρνηθώ.

X.H.
7.30 μ.μ. Στίς 5 πήγα στην "Ανζερβός". Βρήκα τον πατέρα εκεί. Μεγάλη συζήτηση μαζί του. "Νομίζεις πως θά'μενα Κυριακή στην Αθήνα αν δέν ήθελα νά σέ χρησιμοποιήσω; δ Ανζερβός σέ μένα.

X.H.
Πήγα στον Κ. από τον όποιο έμαθα και άντελήφθην ότι ύπογραφή συμβολαίου για φίλμς είναι σέ μεγάλο βαθμό τόσο πολύπλοκη ύπόθεση όσο και ή ύπογραφή συμβολαίου γάμου.
"Ο Κ. μέ συμβούλεψε νά ζητήσω 15% ποσοστά για τή

δουλειά μου σαν διευθυντού. Κατόπι θά είχα τό δικαίωμα νά διαλέξω τό βοηθό μου και τον υπεύθυνο παραγωγής. Τό συμβόλαιό μου θά έπρεπε νά όρίζει ήμερομηνίες γυρίσματος και αν δέν άρχιζα σ'αυτές τίς ήμερομηνίες έπειδή πιθανόν ή παραγωγός θά άλλαζε γνώμη, θάπρεπε νά άποζημιώνομαι άνάλογα. "Η έάν μέ τον έρχομό της καθορισμένης ήμερομηνίας μεσολαβούσε διάστημα ενός μηνός άργοπορίας, τό συμβόλαιό μου θά έγγυώταν τήν πληρωμή αυτού του χαμένου μηνός...

Δευτέρα πρωί.
...Ο Ζερβός μέ ρώτησε ποιούς ήθοποιούς θά ήθελα νά χρησιμοποιήσω. Του είπα τά όνόματά τους. Πάνω σ'αυτό ή πατέρας είπε πως καλό θά ήταν νά είχαμε ένα γνωστό δημοφιλές ζευγάρι όπως ή Λαμπέτη μέ τον Χόρν για νά παίξουν στην ΓΑΛΗΝΗ. Διαφώνησα λέγοντας πως δέν υπάρχουν κατάλληλοι ρόλοι γι'αυτούς στό φίλμ. "Ο γιός φάνηκε νά συμφωνεί...θά ήταν καλύτερο νά χρησιμοποιήσουμε δυό άγνωστους. θά ήταν μιά λαϊκή και ταυτόχρονα έμπορική νίκη, γιατί θά έλεγαν "Επιτέλους ή έλληνικός κινηματογράφος άνακαλύπτει πως υπάρχει λαός γι'αυτόν..."

"Ο Ζερβός-πατέρας μέ ρώτησε τί ώρα σκηώνομαι τό πρωί και του άπάντησα όποια ώρα είναι άνάγκη. Του άνάφερα τον Μποδοσάκη και τήν ώρα πού πήγα στό γραφείο του. "Κατάφερες τελικά νά τον συναντήσεις;" ρώτησε.
"Όχι" άποκρίθηκα.

"Αποφασίσαμε νά συναντηθούμε σήμερα στίς 5 μ.μ.

5.30 μ.μ. Πήγα στον Ζερβό για τό ραντεβού μας και τον βρήκα νά μιλάει μέ μιά όμάδα ρώων κινηματογραφιστών. Ζήτησε συνώνμη λέγοντας πως δέν τους περίμενε.
"Αύριο στίς 8 θά είμαι στή διάθεσή σου".

Τετάρτη.
Πήγα στοϋ Ζερβού τό γραφείο στίς 8 και ήρθε στίς 9.

Μάρτης 1, '56.
Στό γραφείο του Ζερβού. Συμφώνησε πάλι μέ τους όρους μου και έτοιμάζει τό συμβόλαιό μου. Συμφωνήσαμε νά συναντηθούμε στό γραφείο του Ζερβού μέ τον Βενέζη. Του τηλεφώνησα και συμφώνησε.

X.H.
Οι φυσικοί μας βεβαιώνουν ότι υπάρχουν κοσμικά κύματα. Μήπως λοιπόν υπάρχουν μέσα μας άνεπαφες χορδές πού είναι προορισμένες νά συντονιστούν μέ όρισμένα άπ'αυτά τά κύματα και οι όποιες (έκτός κι αν είναι καμωμένες για νά ηχοϋν by a stinuulus) συρικνοϋνται και μαραίνονται και τελικά άτροφοϋν όπως τά κύτταρα του οργανισμού πού πεθαίνουν αν δέν τροφοϋν μέ χημικές ούσιες;"

"Η μουσική στον Σύγχρονο Κόσμο" Meyers.

Μάρτης 12, '56.
Τά 28α γενέθλιά μου μέ βρίσκουν νά σκέφτομαι τό μέλλον των Ήν. Πολιτειών. Συνεχίζω ν'άναρωτιέμαι αν θά πραγματοποιήσω τή ΓΑΛΗΝΗ...τό σκοπό της.
"Ο έρχομός του γράμματος του Μπόμπ νά κάνει νά τό σκέφτομαι περισσότερο γιατί, όπως γράφει, "ή χρόνος είναι βραχύς".

X.H.
Τηλεφώνησα στή Φαίδρα. "Ο Βενέζης θά ρίξει μιά ματιά στό σενάριο και ή Φαίδρα θά τό δακτυλογραφήσει μέχρι τό Σάββατο.

X.H.
"Όταν είπα στό Φώτη ότι κουράστηκα μέ τή ΓΑΛΗΝΗ μου είπε γελώντας νευρικά: "Τόσο τό καλύτερο" θά τή διευθύνεις εύκολώτερα".

X.H.
"Ο κινηματογράφος σαν εικόνα και παραπέρα, πως αυτή ή εικόνα πρέπει νά έξελιχθ ή μηχανικά νά κάτι πού πρέπει νά έμβαδύνουμε.
"Αρχίζω νά πιστεύω ότι ή κινηματογράφος

τελος

Πρόσφατη φωτογραφία του βαλκανοευρωπαίου γερμανοτραφή συγγραφέα Έλια Κανέττι, πού ενώ γράφει στα Γερμανικά, τα έργα του μεταφράζονται και γίνονται γνωστά στη Γαλλία, ενώ κατοικεί στην Αγγλία, και τα ταξιδιωτικά πού γράφει, αφορούν την Ανατολή...

**ΤΟ
ΛΟΓΟ
ΤΕΧΝΙΚΟ
ΝΟΜΠΕΛ
1981**

ελιας κανεττι: ο νομαδας της γλωσσας

"Αν η λογοτεχνία φτιάχνεται κατ'αρχήν με την γλώσσα, ο Έλιας Κανέττι ήταν χωρίς αμφιβολία καλύτερα τοποθετημένος από κάθε άλλον στη θέση εκείνη, για να πάρει τις μέρες αυτές το βραβείο "Νόμπελ", της λογοτεχνίας. Είναι αυτός πού είχε πριν από λίγο καιρό σε μία συνάντηση με φίλους: "να παρατηρείς όλες τις φυλές, ν'ακούς όλες τις γλώσσες, ν'απαριθμείς όλα τα κουστούμια, να γυρνάς σ'όλες τις χώρες."

Ήταν καλύτερα τοποθετημένος απ'όσους αναγγέλθηκαν ως υποψήφιοι για το Νόμπελ το 1981, δηλαδή τον Χάρολντ Πίντερ, τον Βέλς, τον Φίλς, τον Λέσινγκ, και να αποκλείουμε τον Νάιπωλ και τον Μπόρχες, μία πού ο πρώτος είχε κάνει σημαντικές δηλώσεις για τον Τρίτο Κόσμο, αποκαλώντας τον "άξιο της τύχης του" και ιδιαίτερα για τον Μ. Μπόρχες, πού έγραψε μία έλεγεία υπέρ του Πινοσέτ κι'έσφιξε το χέρι του Βιντέλα...

Ο Κανέττι, γεννημένος στα 1905 (76 χρονών σήμερα), σε μία επαρχία της Βουλγαρίας, πού ζούσανε Έβραίοι νομάδες, περνάει την παιδική του ηλικία στη μικρή πόλη Roustchouk, πού είναι στα όρια της Ανατολής και της Δύσης· εκεί, όπως γράφει ο ίδιος στο βιβλίο του, "Η ιστορία μιας νιότης", "...μπορούσες ν'ακούσεις να μιλιούνται έφτά ή οχτώ γλώσσες σε μία μέρα". Παίζοντας λοιπόν, όπως ξέρουν να παίζουν τα παιδιά, με τα Τούρκικα του παππού, τα Ρουμάνικα της τροφού, τα Βουλγάρικα των χωρικών, τα Ισπανικά στις ρίζες τους, έφτασε να βιωθεί μ'όλα αυτά και μόνο η γλώσσα ή μητρική -στην οποία άργότερα θά γράφει νοβέλλες και διηγήματα- τα Γερμανικά, πού μένει τότε, σαν απαγορευμένη φυλαγμένη στο μυστικό ράφι του Ληξιαρχείου.

Στα 1911 φεύγει με τη μητέρα του για την Αγγλία. Μένει στην Έλβετία όσο κρατά ο πόλεμος(;). Μετά μένει στη Βιέννη, μέχρι το 1938, χρονολογία σημαδιακή, γιατί μπροστά στον έπερχόμενο Ναζισμό θά φύγει τελικά για το Λονδίνο.

Είναι ακριβώς στα χρόνια εκείνα πού η μητέρα του πού ανοίγει την μέχρι τότε απαγορευμένη Γερμανική γλώσσα.

-Δίχως αμφιβολία -του λέει- δεν μπορείς να εκφραστείς σε άλλη γλώσσα, εκτός από την Γερμανική σ'αυτόν τον καιρό!...

Η κουλουρά, για κείνην, ήταν ή λογοτεχνία των χωρών των οποίων ήξερε τη γλώσσα, ...και γράφει ο Έλιας Κανέττι: "Αλλά τα Γερμανικά έγιναν ή γλώσσα της Ανάπης μας - ή πόσο αποκλειστικής..."

Τό έργο του Κανέττι δεν είναι ίδιο ζωηρό και όμοια γνωστό όπως άλλα είδη λογοτεχνίας σε διάφορες χώρες. Είναι δοκίμια γραμμένα σε έφημερίδες, ρομάτζα, θέατρο και ταξιδιωτικά, με κάποιο βαθύτερο κοίταγμα, διασχίζοντας τις ιστορίες των λαών και την "γεωγραφία" της Εύρωπης.

Ο ίδιος λέει, "...μ'έτι γράφω δεν ξεφεύγω όμως απ'τόν κόσμο της παιδικότητας". Είναι δηλαδή ένα "άνοιχτό παιδί" πού όμως βαπτίστηκε -αντί σε κολυμβήθρα- στις γλώσσες όλου του κόσμου. Παράλληλα ο Κανέττι γίνεται και "πατέρας του έαυτού του, σαν συγγραφέας άσματος, πού γυρίζει στη χώρα της ξανανακαλυπτόμενης μητρικής γλώσσας, της Γερμανικής.

Η φιλοσοφική πλευρά του έργου του, και ή μεγάλη του προσφορά είναι στο "Μάζα και Δύναμη", πού εμφανίστηκε το 1966, απ'τίς εκδόσεις "Γκαλλιμάρ", πού πρωτόγινε γνωστός στην Γαλλία. Είναι μία μελέτη σε βάθος, στη "συνέχεια" των ανθρώπων, κεντραρισμένη γύρω απ'τήν προβληματική της "διαταγής" και της "πειθαρχίας", δεν αφορά μόνο τις "άληθινές μάζες" αλλά εξίσου και τις "...φανταστικές μάζες" πού είναι τα "...πνεύματα", "...οί άγγελοι", "...οί δαίμονες" πού μπλέκονται συχνά θρησκειές, πού καθηλώνουν ύποταχτικά τους ανθρώπους, κυρίως τους ήμιμορφωμένους και τους πρωτόγονους, σε "θέσεις" φανατικές και καθόλου, πρωτοποριακές.

Αργότερα, παρουσιάζει το μυθιστόρημά του "Ο Πύργος της Βαβέλ", πού πρωτόγραψε στα 1935, σαν μία μεγάλη είσαγωγή στη μεγάλη μελέτη για την καταγωγή και τό σχηματισμό των κινήματων της μάζας. Αυτό τό μυθιστόρημα εκδόθηκε στη Γαλλία το 1949, απ'τίς εκδόσεις "Arthand", πού πέρασε-λόγω εποχής και γεγονότων- άπαρατήρητο, και,

ξαναεκδόθηκε στα 1968, απ'τίς εκδόσεις Γκαλλιμάρ, κάτω απ'τόν τίτλο: "ΑΥΤΟ-ΔΑ-ΦΕ".

Αργότερα, μεταφράζονται στα Γαλλικά (απ'τά Γερμανικά) τα δοκίμια του, με τόν τίτλο "Η Άλλη Διαδικασία", πού άργότερα συμπληρώνονται με τό θαυμαστό δοκίμιο, πού έγραψε στα 72 του χρόνια, "Γράμματα στη Φελίτσια" πάνω σε κάτι επιστολές του Κάφκα.

Στα 1978, σε ηλικία 73 ετών, δίνει μία εξιστόρηση, πάνω σε κείμενά του και χειρόγραφα πού έγραψε απ'τό 1942, μέχρι τό 1972. Πρόκειται για τό "Η Ιστορία μιας Νιότης" -πού αναφέραμε πιο πάνω- και τελικά τα ταξιδιωτικά "Οί Φωνές του Μαρακές".

Ο Έλια Κανέττι έχει κρατήσει-χωρίς αμφιβολία- απ'τήν Έβραϊκή καταγωγή του τόν άνευ όρων σεβασμό πός τις λέξεις και τη γραφή, παρά τόν θρίαμβό του για τόν Τζάιμς Τζόυς, πού τόν θεωρεί -στό γραπτό του- σαν "δεύτερο επίπεδο μπροστά στο φανταστικό βάθος της καταστροφής του".

Στό έρωτικό του έργο, έρωτα για τόν λόγο, "Finnegans Wake", γράφει: άγαπώ πολύ όλες τις γλώσσες πού είναι ζωντανές για νάχω την έπιθυμία να τις άγγίξω"...μ'αυτά τα λόγια ο Κανέττι βγάζει όλο του τό φορτίο πού υπάρχει μέσα του για τό θέμα της πολυγλωσσίας του.

Φιλίπ Μπουαγιέ

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ:

Στα μέσα της δεκαετίας του 1930, ή γνωστή "φάμπρικα" του βραβείου Νόμπελ, είχε δώσει τό βραβείο λογοτεχνίας σ'έναν έμικρέ Ρώσο συγγραφέα πού ζούσε στο Παρίσι, Ιβάν Μπιούνιν, και σήμερα επαναλαμβάνεται-για μή γνωστούς λόγους- τό ίδιο. Όμως, για να συνεννοηθούμε, τό "ήθος" του Κανέττι δεν είναι παρόμοιο, και ή αντίστασή του-επί χρόνια τώρα- στη "μεγάλη δημοσιότητα" και ή μή εμφάνισή του στα πράγματα, όπως με πολλούς άλλους και τόν δικό μας τόν Έλύτη, τό δείχνει αυτό. Κατά καιρούς μού έλεγαν για τό βιβλίο: Μάζα και Δύναμη, όμως οί φοβερές άπασχολήσεις με τα έκδοτικά και άλλα προβλήματα, δεν μ'άφησαν να τό παρουσιάσω-πράγμα πού θά γίνει σύντομα-έάν τά... κοράκια, δεν πέσουν επάνω και με μία μετάφραση, τό εκδώσουν στα έλληνικά, κακήν-κακώς. Φυσικά, στη Γαλλία, όπως και στην Γερμανία, υπάρχει μία "αντίσταση" για τους συγγραφείς εκείνους πού γράφουν με κάπως "παραδοσιακό" τρόπο, όμως, σύγχρονα προβλήματα. Ιδιαίτερα στη Γαλλία οί Γάλλοι σιτουασιονιστές, έμποδίζουν τ ή διάδοση ούμναιστικών έργων συγχρόνου προβληματισμού. Θεωρούν τις μάζες, μία ύλη για παρατήρηση, αλλά όχι για μέσο άνάπτυξης αντί-ιδεών. Έτσι συμβαίνει και με τα "Έργα" του Βίλχελμ Ράιχ. Η "Μαζική Ψυχολογία του Φασισμού", τό "Άκου Άνθρωπάκο" κ.λ.π. δέ ν θεωρούνται "άξιόλογα" μελετήματα από μία μεγάλη σειρά "συγχρόνων" κριτικών και συγγραφέων, πού ό ένας έπηρεάζει τόν άλλον. Έτσι, μ'αυτήν την θεώρηση, ή "μόδα" πού θά έρθει με τη διάδοση -λόγω Νόμπελ- του έργου του Κανέττι, είναι μάλλον θετική. Ο Κανέττι-σαν "αστραφερός" γέρος πού είναι, άπέφυγε -μέχρι τώρα- τη λούμπα της δημοσιότητας, και τη λούμπα ή τη φόλα του Νόμπελ, να βγει σε "σκηνές" δημοσιότητας άπάνθρωπες και καταστρεπτικές για έναν σκεπτόμενο άνθρωπο. Αλλά πός κάθε κατεύθυνση -Ίτεμ Άλάκες- μή πιστέψετε ότι τό Ίδεοδρόμιο προβάλλει τά... βραβεία Νόμπελ, γιατί σε όποιον πιστέψει σε κάτι τέτοιο και πετάξει τη γνωστή άνεύθυνη λάσπη του, θά του στείλλω την διεύθυνση και τό τηλέφωνο του Όδυσσέα Έλύτη-Άλε-πουδέλη, έλληνα ποιητή, τιμημένου πρόσφατα με τό βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας...

Λεωνίδας Χρηστάκης

η
παρεμβαση
μας
στο 22^ο
φεστιβάλ
κινητογραφου

σκηνοθετης:
κοπρομηχανη
του
συστηματος

Ποτέ άλλοτε ο "δημιουργός" σ κ η ν ο θ έ τ η ς δεν αποτέλεσε ένα οργανικό μέρος του εγιαθιδρυμένου γραφείο-κρατικού μηχανισμού. Στις μέρες μας για να φτάσει μία ολοκληρωμένη ταινία —ασχέτως μήκους— σε μία αίθουσα προβολής ο σκηνοθέτης οφείλει να την "περάσει" από 13 —δεκατρείς— επιτροπές... αλλά αυτά είναι γνωστά. Παλιότερα ο Νίκος Ζερβός έγραφε ότι οι κινηματογραφιστές δεν διαφέρουν απ' τους πολιτικούς, τους παπάδες ή τους δάσκαλους και αξίζουν την ανατρεπτική-ανελέητη κριτική. Είχε λεχτεί μάλιστα ότι οι ταινίες αξίζουν σαμποτάρισμα όπως κάθε άλλο φθοροποιό εμπόρευμα. Σήμερα ο άρπακολλισμός μας έφερε στο άθλιο αυτό επίπεδο ποιότητας του 22ου φεστιβάλ ελληνικού κινηματογράφου. Το προσκήνιο και ο σπασοραχισμός στους λεκανοκτιστούς επιτρόπους λογίων λογίων επιτροπών και υποεπιτροπών δίνει στο τελικό αποτέλεσμα μιας δημιουργημένης ταινίας αυτήν την εικόνα που συναποκομίσαμε όλοι εδώ στο 22ο πανηγύρι της Θεσσαλονίκης. Και επειδή μερικοί θα μας πουν έμας, τους παρεμβάσεις του 'Ιδεοδρόμιου, υπερβολικούς, έχουμε: Υποβολή βιογραφικού του σκηνοθέτη. Υποβολή του σενάριου και των διαλόγων. Τυχόν προσφυγή στη Δευτεροβάθμιο. "Άδεια γυρίσματος." Άδεια προβολής. Άδεια πολλαπλών προβολών. Υποβολή συμμετοχής στο φεστιβάλ. Υποβολή στην προκριματική επιτροπή του φεστιβάλ. Κριτική επιτροπή στο φεστιβάλ. Άδεια προβολής σε κινηματογραφικές αίθουσες. Και ... αν ακόμα έχεις πάρει όλες αυτές τις άδειες και φτάσεις στην αίθουσα, ο κάθε εύδικτος εισαγγελέας, σύλλογος γονέων, χριστιανική όμδα, μεμονωμένος μπάτσος ή αστυνομικός καθ' ύπόδειξιν της αστυνομικής διευθύνσεως μπορεί να σου διακόψει την προβολή. Ποτέ άλλοτε μία "έκφραση τέχνης" δεν ήταν τόσο στενά περιφρουρημένη, και αυτό συμβαίνει χέρη στην άδραμεια των σκηνοθετών που αποτελούν την κινητήρια δύναμη αυτού του γραφειοκρατικού μηχανισμού. Οι τρεις επιτροπές του φεστιβάλ αποτελούνται από 40 πρόσωπα. Οι επιτροπές του Υπουργείου Πολιτισμού/Βιομηχανίας αποτελούνται από 33 πρόσωπα. Ετσι αυτήν τη στιγμή χωρίς να υπολογίσουμε κανείς τους Φαρισάους, οι Γραμματείς ξεπερνάν τους 100. Για όλα, φυσικά, τα παραπάνω οι μόνοι υπεύθυνοι είναι οι σκηνοθέτες, χειρότεροι από τους παπάδες, τους πολιτικούς ή τους δάσκαλους διότι παρουσιάζονται ως δημιουργοί και έχουν ηξυημένες απαιτήσεις, που πολλές φορές αγγίζουν τα όρια της "μακάβριας μακαρονάδας". Μέχρι χθές λέγαμε ότι υπάρχει μία απαραίτητη συμμαχία του σκηνοθέτη με τους παράγοντες του φεστιβάλ του. Ο πρώτος είναι ένα θεαματικό μέσο για τη σταθερή ύπαρξη και προβολή των δευτέρων. Σήμερα ο σκηνοθέτης κινηματογραφικών ταινιών είναι το καθοριστικό όπλο μιας κοπρομηχανής που αναπαράγει το σύστημα. Υπάρχει ένας κυκεώνας σταδιακής υποχώρησης από το αρχικό όραμά του. Προσοχή: ΜΕ τα παραπάνω δεν θίγουμε το θέμα των γραφείων έκμεταλλευσης και διανομής ταινιών. Τα περισσότερα απ' αυτό τα Γραφεία έχουν αγορασθεί ή ελέγχονται από πολυεθνικές εταιρείες κι έχουν μπλοκάρει το 80 τοις 100 των αίθουσών. Πολύ σύντομα —αν όχι και σήμερα— ο σκηνοθέτης θα πρέπει να κάνει άλλη μία επίκυψη για να προωθηθεί ή ήδη πολυβασανισμένη ταινία του.

— Έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η σκηνοθετής είναι ήδη άνοιχτος απέναντι σ' αυτό που μερικοί το λένε επανάσταση, άλλοι το λένε πρωτοπορία, λίγοι το λένε δημιουργία και εμείς το λέμε: κ ο π ρ ο μ η χ α ν ή ...

μερικοί απ' το **ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ**

ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΑ ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ (ΜΕΤΑ ΘΥΓΑΤΕΡΟΣ)

Σχεδιοιστορία του Λύμπερ

ΤΕΛΟΣ του ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ... ...γράμμα απ τον εκδοτή του

Δευτέρα 12/10/81

Χρηστάκη,
Μόλις χτές πληροφορήθηκα ότι στο ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ 2 (22/9/81), στη σελίδα ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΑΝ ΔΑΦΗΜΙΣΕΙΣ, μπήκες στον κόπο να παρουσιάσεις το έντυπο που κυκλοφόρησα πρόσφατα. Ωστόσο: τον ό τίτλος του δεν είναι ΤΕΛΟΣ αλλά ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΑΙΩΝΑ.
Ζον ο τόμος δεν αποτελεί "έπιλογή σιτουασιονιστικών κειμένων" αλλά περιλαμβάνει ορισμένα κείμενα που έγραψα και μερικά που μετάφρασα, χωρίς καμιά εulάβεια προς την καταστασιακή ή άλλη έτικεττα ή θεωρία.
3ο και σπουδαιότερο: το έντός παρενθέσεως ψέμμα με το οποίο κλείνεις την παρουσίαση (ότι δήθεν "πίσω του κρύβονται οι εκδόσεις "Υ"), είναι τουλάχιστον χυδαίο και μπορεί να έξηγηθεί μόνο σαν απόπειρα σαμποτάζ μιας αληθινά αυτόνομης έκδοσης, για την οποία είμαι -όπως τό αναφέρω στη σελίδα 2 του τόμου- ο μόνος υπεύθυνος από κάθε άποψη. Για τό καλό σου λοιπόν, φρόντισε να δημοσιεύσεις αυτό τό γράμμα στο άμεσως επόμενο "Ιδεοδρόμιο" ώστε, εκτός από την αλήθεια, οι συνεργάτες σου κι όσοι εξακολουθούν να σε διαβάζουν μ' έμπιστοσύνη να πληροφορηθούν ότι είναι αποφασισμένοι να μπούκοτάρω την φυλλάδα σου, με τό μοναδικό μέσον που διαθέτω: αποκλείοντας κάθε πιθανότητα τωρινής ή μελλοντικής συνάντησής μου μ' όποιονδήποτε, από τή δημοσίευσή του γράμματός κι έπειτα, συνεργαστεί με τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ.

(δυσανάγνωστος υπογραφή)

Γιάννης Ίωαννίδης
Τ.Θ. 3811
Λεβίδου - Αθήνα

(άμεση άπάντηση
του εκδότη Χρηστάκη στο παραπάνω γράμμα κατά τό γεγονός ότι τήν εulάβηση-διαφήμιση για τό περιοδικό ΤΕΛΟΣ, δεν τήν έγραψε ο Χρηστάκης). -

*Αγαπητέ μου Γιάννη Δ. Ίωαννίδη,

Τό γράμμα σου με στεναχώρησε, κυρίως γιατί δέν έγραψα έγώ τό κομματάκι τής πίσω σελίδας, που αφορά τό περιοδικό(;) σου

ΤΕΛΟΣ, του είκοστου αιώνα. Τέλος πάντων έγώ τό μόνο που είπα, σ' ένα συντάκτη του "Ιδεοδρόμιου" ήταν μία φορά γύρισα απ' τό τυπογραφείο και βιβλιοδετείο του τυπογράφου του "Ιδεοδρόμιου, Μπάμπη Χρονόπουλου, ήταν αυτό που μου είπε ο κ. Χρονόπουλος: Χρηστάκη κοίτα τί τυπώνει τώρα ο Χαρμάνης... και μου έδειξε τά φύλλα του περιοδικού σου, ΤΕΛΟΣ. Κι' έπειδή ο κ. Χαρμάνης είναι ο εκδότης των εκδόσεων "Υ", τί άλλο μπορούσα να υποθέσω;

Και ίσως τό πράγμα να τελείωνε έδω αλλά, στο χώρο που κινούμαι έγώ και οι συνεργάτες μου κι' έπειδή δέν είμαστε συνισμένοι να παίρνουμε γράμματα με τέτοιο ύφος, στερημένοι από κάθε λογής χιούμορ, γι' αυτό τό θα μπώ στον κόπο να σου δώσω μία άπάντηση, που σε βεβαίω δέν θα ήθελλα να τήν θυμάσαι, για πάντα. "Ακου "φίλε" (που λένε), έπειδή για τίς ιδέες μου που άπορρέουν από τή συνέχιση τής έκδοσης του "Ιδεοδρόμιου, καθήκον φιλικά, και κινδυνεύω να ξανακαθίσω, κι' έπειδή στο κομμάτι σου (σελ. 33) στο περιοδικό σου "Ποια λοιπόν ή αληθινή αγάπη;" κατάλαβα ότι είχες(;) πάρε-δώσε με ψυχιατρεία, γι' αυτό έγώ από τήν μεριά μου δέν μπορώ ν' άφήσω άναπάντητο ένα τέτοιο περιεχόμενο ενός γράμματος σαν αυτό που μου έστειλες, αλλά και από τή μεριά σου, λόγω των "προσωπικών σου περιπετειών" δέν έπρεπε να γράφεις σε μένα ένα τέτοιο κείμενο, άκου λοιπόν:

-Τά περισσότερα κείμενά σου, είναι μετ' ασιτουασιονιστικά και φιλοσιτουασιονιστικά κι' αυτό δέν μπορείς να τό άρνηθείς (ξαναδιάβασε τίτλο και κείμενο τής σελίδας 60)
-Χρησιμοποιώντας λοιπόν -ό συνεργάτης μας- τήν έκφραση "έπιλογή σιτουασιονιστικών κειμένων" έκανε μία ταυτοσήμανση γιατί "δημώδες" είναι και γνωστό ότι τά μετα-σιτουασιονιστικά κείμενα και γραπτά να χαρακτηρίζονται: σιτουασιονιστικά.

-Όλες οι παραθέσεις (μόττα κ.λ.π.) που έχεις στο περιοδικό σου είναι σιτουασιονιστών, κι' αυτό είναι που τονίζει τήν "εulάβει-

α" σου προς τήν καταστασιακή ή κάποια τέλος πάντων συναφή κλίση που έχει τό "ψαχνό" του περιοδικού σου.
-Τώρα, για τήν "άπόπειρα σαμποτάζ", για μία "άληθινά αυτόνομη έκδοση" όπως ή δική σου, θεωρώ γελοίο να σου άπαντήσω γιατί μεγέθυνες υπερβολικά τέσσερις γραμμίτσες στα "ψιλά" του "Ιδεοδρόμιου, που στο κάτω της γραφής δίνουν τήν εύκαιρία στους άναγνώστες να μάθουν ότι τό περιοδικό σου ύπαρχει... εκτός άν τό διαφημίσεις απ' τήν "Έλευθεροτυπία, όπως κάνει και ο πρώην εκδότης του "Άκμωνα κ. Αρανίτης".
"Η διαφορά μας είναι ότι έγώ άποκαλώ τό "Ιδεοδρόμιο "φυλλάδα" ενώ εσύ τίς 96 σελιδούλες, χωρίς καν έξωφύλλο-παρασυρμένους τίς άποκαλείς "ο τόμος": (2ον κ.λ.π.).
Γιά τό δεύτερο και τελευταίο μέρος του γράμματός σου, που έχεις φράσεις, όπως:

- "Γιά τό καλό σου..."
- "...φρόντισε να δημοσιεύσεις αυτό τό γράμμα στο άμέσως επόμενο "Ιδ..."
- "...όσοι εξακολουθούν και σε διαβάζουν μ' έμπιστοσύνη..."
- "...είμαι αποφασισμένος να μπούκοτάρω τήν φυλλάδα σου..."

και ένα σωρό άλλα ύπονοούμενα, θέλω να σου πω ότι μόνο ή άπειρία σου σε κάνει να πιάνεσαι κοροϊδο και να άπειλείς με τέτοια μεγαλόσχημα φλογερά λόγια έμάς, που,

είμαστε οι πιο δυνατοί και άδύναμοι τής περιοχής...

φιλικά
(και χωρίς να σε περιμένω στη γωνιά...)

Λεωνίδας Χρηστάκης

ΟΙ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΜΕΝΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

"Αν είχαν ίσως νάστιαχαν και καμιά συν-οικιακή έπιτροπή. Αλλά με τή μαλακία που μας δένει ούτε αυτά τά βασικά σημεία μιας "άλλης λογικής" δέν θα μπορούσαμε ν' άρθρώσουμε όχι να κάνουμε ή να βάλουμε τά θε, έμια. Ούτε καν ν' άρθρώσουμε όπως έγινε και στα πανεπιστήμια. Αυτή ή περίφημη "άλλη λογική" δέν ιππήκε ποτέ ούτε στίς καταλήψεις πουχαμε τό πάνω χέρι, πάντα αφήναμε τους άλλους, τίς οργανώσεις να μιλήσουν., να "πράξουν", να χαντακώσουν τά πάντα. Κι' είχαμε πολλά να πούμε από τήν ιεραρχία μέχρι τό χτύπημα τής γνώσης που παράγει κέρδος, και από κεi στην άνάπτυξη ενός άλλου είδους σχέσεων μεταξύ μας. Βέβαια έπιδράσαμε πάνω στα μέλη των οργανώσεων που είμαστε μαζί στίς καταλήψεις με τά γνωστά αποτελέσματα. Τό ίδιο έγινε στίς 16 Νοέμβρη. Όταν δύο σύντροφοι ήταν νεκροί, όταν ο κόσμος μαζεύονταν στο Πολυτεχνείο κι' έκανε πηγαδία, ύστερ' από χρόνια, έμεις δέν προχωρήσαμε αυτόνομα να βάλουμε τή δικιά μας άποψη αλλά περιμέναμε από τό ΚΚΕ(μ-λ) και τήν Β' Πανελλαδική να πάν μπροστά.

"Αλλά γιατί όλα αυτά;
Μήπως είμαστε παταγιαλιστές θεωριών που δέν έχουμε άφομοιώσει;
Μήπως δέν μπορούμε να βάλουμε σε πράξη όσα θεωρητικά έχουμε κατεχτημένα έπειδή αντίδοα ή μικροαστισμός μας;
Μήπως δέν μπορούμε να "παράγουμε" έγγχώρια θεωρία;

"Ισως και τά τρία, και άλλα πολλά.
Τώρα έκλογές του '81 ή "άλλη λογική" ή έν-άλλακτη λύση (άλτερνατίβα) όχι δέν μπορεί ν' άρθρώσει λόγο(άπτερνατίβα) αλλά έχει παίξει και να ψάχνεται.

Τόσο λοιπόν κράτησε ή άμφοβήτηση. Στόν Πανεπιστημιακό χώρο ίσως (περιμένουμε τον καινούργιο Νόμο-Πλαίσιο) αλλά σε λίγο θ' άρχίσει να εκδηλώνεται άλλος σε κάποια έργαστάσια από νεαρούς εργάτες ένάντια στη μισωτική σκλαβιά και τήν υποδούλωση τής μηχανής. Και αυτοί δέν θάχουν καμιά σχέση με τίς γεροντακρές τίς επανδύσεις, νυν πολιτικοποιημένους φοιτητές ή θεωρητικούς του περιθρίου των "Έξαρχείων.

Φίλιππος Φιμάκης

Λεωνίδα,
συνέχισε για να δούμε ν' άρθρώνετε έπι τέλους ο λόγος τής "άλλης λογικής" να γίνεται πράξη, για τήν αυτόνομη κοινωνία.

29-9-81

*Αγαπητέ Λεωνίδα γεια χαρά.
Σου στέλνω τήν παραπάνω ανακοίνωση μαζί με τήν έπιθυμία να τήν δημοσιεύσεις στο περιο-

δικό σου, γιατί πιστεύω ότι πρέπει να γίνει μια άρχη για να αποκαλυφτεί κάποιο ή λειτουργία του στρατού και να τον αντιμετωπίσουμε οργανωμένοι αντιμιλιταριστικά. Σου εύχομαι υγεία, Κώστας

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΛΑΤΥ "ΣΩΜΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ". -

Πλάτυ γιατί όλοι σχεδόν (οι άρσενικοί) περνάμε από τον Στρατό. Εγώ υπηρετώ εδώ και αρκετούς μήνες. Είναι γεγονός ότι το βαθύ σκοτάδι καλύπτει τη λειτουργία του Στρατού, τον οποίο το σύστημα θέλει να μιά ξεχωριστή, ισχυρότερη κοινωνία, μέσα στην όλη την εξουσιασμένη κοινωνία. Ο Στρατός σκοπεύει - όχι φυσικά τον έξω - κίνδυνο - αλλά την καταστολή των εσωτερικών εξεγέρσεων. Στην πράξη είναι δεσμοφύλακας που επιτηρεί καθαρά ψυχολογικά τους στρατιώτες και τους πολίτες, δηλαδή τους μέσα κι έξω από το κελί.

Έτσι καταρδύνει να διαιρείται τα τυχόν τομήματα διεθνιστικά δυνάμει των ανθρώπων. Περιοδικά αναγκάζεται να ανοίγει το καπάκι του για να ανακλύσει το ανθρώπινο δυναμικό του. Φοβισμένοι από το σκοτάδι και το άγνωστο και χωρίς ομαδικές σχέσεις μεταξύ τους οι νεοσύλλεκτοι υπακούουν ανίσχυροι και μισοζυλισμένοι στις πρώτες διαταγές που θα τους δώσουν. Φοβούνται μήπως ξεχωρίσουν από το σύνολο των στρατιωτών και μισούν στο μάτι του εκπαιδευτή ή οποιουδήποτε άλλου κάνει τη ζωή δύσκολη.

Αυτό γίνεται στο βαθμό που δεν ξέρουν ότι στη μικρή αυτή κοινωνία δεν ισχύει η ανταπόδοση στην καλή ή κακή συμπεριφορά. Αργότερα όταν αισθάνονται την πίεση του χρόνου, φοβούνται μήπως τιμωρηθούν και ο χρόνος γίνει καταπιεστικός. Δεν σκέφτονται το νόημα που μπορεί να πάρει αυτός ο χρόνος γιατί δέχονται δογματικά ότι πάει χαμένος. Όμως, εκτός από χρόνο χάνουμε κι ενέργεια και αν αντισηκώμαστον σ' αυτήν την εκμετάλλευση θα δίνουμε κάποιο νόημα και στο χρόνο μας.

Πρέπει να ξεσκεπάσουμε τις άδικες και τις παραβάσεις των λίγων δικαιωμάτων που δεν μας άρουν οι κανονισμοί, και να παραβαίνουμε τους τελευταίους όταν είναι εναντίον μας.

Αντίθετα, μην ξεχνάτε ότι ο αξιωματικός που παραβαίνει τα δικαιώματά μας με την άνοχη των γύρω του, θα χτυπηθεί και από τους ίδιους τους συναδέλφους του.

Υπάρχει τέτοιος ιεραρχικός ανταγωνισμός μεταξύ τους που φτάνει στα όρια του σπασίμλου, καρριού μαθητού.

Πρέπει ακόμα να αντιπαράθεσουμε τα δικαιώματα του στρατιώτη με τις ατομικές ελευθερίες του Συντάγματος.

Στη Γαλλία, την Ολλανδία και όλη σχεδόν την Ευρώπη οι αντιμιλιταριστές πληθαίνουν και αγωνίζονται για τις ελευθερίες των στρατιωτών και την κατάργηση της υποχρεωτικής θητείας. Οι Γάλλοι στρατιώτες φτιάξαν μάλιστα κι επιτροπές για τα αλήματα τους και ήδη κ' έρδισαν πολλά. (Βιβλίο: Τα δικαιώματα του Στρατιώτη).

Εδώ έχουμε τη μεγαλύτερη θητεία στην πλάτη μας και χωρίς αποδοχές, παρ' όλα αυτά αδρανούμε. Ο συντονισμός χρειάζεται ενέργειες και από έξω από τον στρατό γιατί τα περιθώρια μέσα είναι στενά.

Φαντάζεστε την αντίσταση που θα πρόβαλλαν οι νεοσύλλεκτοι ενός τόπου αν είχαν συναντηθεί και γνωριστεί μεταξύ τους πριν καταταχθούν; Είναι εύκολο να βρεθεί με ποιούς παρουσιάζεσαι από την αστυνομία ή τούτο το λογικό γράμμο της περιοχής σου.

Πιστεύω πως κάποιο θα δημιουργηθεί μια αντιμιλιταριστική κίνηση που θα μάς απλάξει από την καταπίεση του στρατού.

Για να γίνει όμως αυτό πρέπει να εκφράσουν τη δυσαρέσκει τους ή τη γνώμη τους όλοι όσοι ακριβώς έχουν δική τους δυνατότητα αντίστασης στο στρατό.

Η ακριβολοία ταυριάζει μόνο στους συμπεριφερόμενους ατομιστές που φοβούνται να ενωθούν με τους γύρω τους. Κώστας.

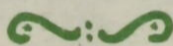
Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Η ΠΟΛΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΛΑΘΑΝΟΥΣΑΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΟΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Η Πολωνία ανήκει στη συγκεκριμένη κατηγορία των χωρών όπου κυριαρχεί άσφυκτικά το συγκεντρωτικό θάμα και ο κρατικός καπιταλισμός. Η παραγωγή των εμπορευμάτων λιγότερο ανεπτυγμένη παρουσιάζεται κάτω από μια συγκεντρωτική

Γαμα καλογριες. Φτύνε τους καθοδηγητάδες - σηκώνει κεφάλι στους καθηγητές, στους γονείς, στους κάθε καταπιεστές σου. Σέρεις πολύ καλά πως η ΖΩΗ είναι απελπιστικά συντομή, ένα περαστικό όνειρο, πως όλοι οι θεσμοί είναι καλοστημένες ψευδαισθήσεις κατασκευασμένες από εξύπνα αφεντικά, και πως είναι αποτελεσματικές γιατί ΕΣΥ ο ίδιος τις παίρνεις για αλήθεια και πραγματικότητα. Γκρεμίσσε το κλουβί που τα καγγελα του ονομαζονται κατ' ευφημισμό οικογένεια, κράτος, θρησκεία, οικονομία, λογική, και άλλα συναφή χοντροκομμένα παραμύθια. Μετατρέφε ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ τη Ζωή την ίδια σε ένα είδος ζωντανής Τεχνης σε ένα θέατρο της ζωής, σε ένα θέατρο της ψυχής, του μυαλού και της καρδιάς, σε ένα θέατρο του συναισθήματος και του απροσδιοριστού μυστηριώδους μελλοντος. Γιατί ο ανατροπείας είναι ο μοναδικός καλλιτεχνικός. Ζητάμε μια καινούργια κίνηση μιας γενιάς από νέους ανθρώπους, που να είναι οργισμένοι, τρελλοί μέχρι τα μουνία, ιδιορρυθμοί, σεξουαλικοί, καυλιάρηδες, αθρησκοί, μαγοί και μαγισσές. Η Μαγεία τους: θέατρο, επανάσταση, φόβος, ατελείωτη Ηδονή, κρυμμένα ματοχάντρα, κρυφή γοητεία. Μια σκληροτραχηλή μπουσινική γενιά, η εσχάτη επιβεβαίωση πως οι μαγισσές και οι τσαρλατάνοι υπηρέσαν οι αυθεντικοί γκεριλριέρος απεναντή στη βία της καταστολής. Η Μαγεία ζει και γελαει τρανταχτά μέσα σε κάθε άνθρωπο που επιμένει να αισθάνεται νεός. Είναι το λευτερό κομματι όλων μας, πίσω από την απογνώση της αλλοτρίωσης και της μοναξιάς, πίσω από την παθητική συγκράτηση μας για την παλαβή δυναστεία των εξουσιαστών.

Μαγοί: Γαμίσσοι, Ανυποταχτοί, Αγριοί, Ηδονιστές, Ακορεστοί και Αθανάτοι
Μαγοί: που λένε "στο διαβόλο οι σκοποί και οι στόχοι των αφεντικών"
Μαγοί: που γοητεύουν και παρασερνούν τους νέους με μουσική, ντοπι και σεξ.
Μαγοί: που ξαναπροσδιορίζουν το φυσιολογικό, το λογικό, και που ξαναδίνουν ισχύ στην πιο παραξηγημένη λέξη του αιώνα: Συντροφός.
Μαγοί: που σταματούν να παίζουν το παιγνίδι της θεσης-ρόλου-τίτλου-καταναλώσης.
Μαγοί: που εκτός από το κορμί τους δεν βρσκουν τίποτα πιο σπουδαίο για να χασουν.

UP AGAINST YOURSELVES!

Δραπέτωνα του Πειραιά - Σεπτεμβρίου (τρία χρόνια πριν το Οργουελιανό 1984)
YOUTH INTERNATIONAL PARTY
Υπουργείον Μαγγανείας και Ερωτισμού.

49992

μορφή. Η γραφειοκρατία σήμερα κατακρατά σαν έμπροσθεν την όλη κοινωνική εργασία και πουλάει στην κοινωνία την μωζική επιβίωση, ώστε να μπορεί άμεσα να αναπαραγάγει την έργατική της δύναμη.

Η "ρεφορμιστική" δράση των Πολωνών έργατών που αγωνίζονται για τα δικαιώματά που η έργατική τάξη των χωρών του ιδιωτικού καπιταλισμού έχει κατακτήσει από τον 19ο αιώνα, αποτελεί μια ήχηρή ανάκριση των "επιστημονικών" ισχυρισμών των γραφειοκρατών ήγετων και κάθε λογής ιδεολογικών τσαρλατάνων τους. Είναι η εικόνα των έργατικών αναμετρήσεων του 19ου αιώνα, των άγγλων "χαρτιστών" έργατών, των Γάλλων προλεταρίων του Φλεβάρη του 1848, των Γερμανών έργατών πριν και μετά το καθεστώς του Βίσμαρκ.

Η γραφειοκρατική εξουσία σπρώχνει την άπατη μέχρι να καλύψει κάτω από την έτικετα "σοσιαλιστικό-επιστημονικό" ένα έμπόρευμα νοθευμένο που όλα του τα συστατικά είναι δανεισμένα από τον κλασικό καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, χωρίς όμως τα "ένσωματωμένα" "απορροφήσιμα" δικαιώματα. Παρ' όλο τον σημερινό "ρεφορμιστικό" χαρακτήρα της έργατικής αναταραχής, ο αντίκτυπος και οι συνέπειες που έγκλειζονται σ' αυτήν, ΞΕΠΕΡΝΑΕΙ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ

ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ της γραφειοκρατικής εξουσίας. Σήμερα απορρέει μια πραγματικότητα επαναστατική που θα βρεί την συνολική της έκφραση όταν το έργατικό κίνημα θα καταργήσει τη συνθήκη ύπαρξης των έργατών: ΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ.

Όταν ο άγώνας των Πολωνών στραφεί άμεσα ενάντια στους σχεδιαστές της ύπαρξης-αλλοτρίωσης τους, όταν οι διεκδικητικές απεργίες μετατραπούν σε άγριες όρξεις της μισθωτής εργασίας, τότε μόνο θα έχει σημαίνει το τέλος της σταλινικής γραφειοκρατίας.

Όταν το προλεταριάτο των χωρών του "υπαρκτού σοσιαλισμού" θα έχει αναγνωρίσει ότι είναι δική του αναγκαιότητα ΝΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΙ ΕΝΟΠΙΩΜΕΝΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΗ ΖΩΗ, θα ξεσκεπάσει την ψεύτικη διαίρεση "πολιτικού"- "οικονομικού" υιοθετώντας κόντρα στην μεσολαβημένη δημοκρατία και τη συνεργασία των τάξεων, ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΟΥ ΤΟ ΘΕΤΕΙ ΣΑΝ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΘΑ ΣΗΜΑΝΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ-ΣΧΕΔΙΑΣΤΩΝ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ-ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ.

"άτομα που απηύδωσαν από την ήλιθιότητα των κομματικών στρουγκών". -

Βερολίνο

ΑΠΕΝΑΝΙ ΣΤΗ ΒΙΑ, ΑΝΤΙΤΑΣΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΤΙΒΙΑ

Υπάρχουν ντουζίνες από νεκρολογίες για την χρονιά που μας πέρασε κι' υποτίθεται ότι τούτη δεν είναι άλλη μία. Παρ' όλα αυτά θέλω γά' υπενθυμίσω εν συντομία για μία φορά ακόμη τί "συνέβη" κατά τη διάρκεια του περασμένου χρόνου. Γιατί έγιναν πολλές συζητήσεις για τό αντιπαθητικό θέμα "βί α" ξανά και ξανά είτε υπό τη μορφή ανταλλαγής εμπειριών είτε υπό τη μορφή "θεμελιακών διευκρινίσεων".

Κατ' αρχάς ήταν τὰ αὐγά, πού ἀποκόμισε ὁ "χοντρός ἀπό τή Βαυαρία", ὁ ἀκροδεξιός ἡγέτης Γιόζεφ Στράους. Αὐτός εἶχε ἐνοχλήσει πολύ τούς Jusos, δηλαδή τή νεολαία τῶν ἀριστερῶν ἀποκλίσεων τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος, ἐπειδή πίστευαν ὅτι ἕνας ἀγνούλῳμος Στράους εἶχε μεγαλύτερη ἐκλογική ἀπήχηση.

Γιὰ τόν Στράους καί γιὰ τήν εἰρήνη ἐγιναν στό Βερολίνο δύο ὀγκώδεις διαδηλώσεις. Σ' αὐτήν γιὰ τόν Στράους ἡ ἀστυνομία δέν μπόρεσε νά συγκρατηθεῖ καί ἐκκαθάρισε τήν Κάλιζερντάμ, τή μεγάλη λεωφόρο τοῦ Βερολίνου μέ ἀλαλαγμούς καί ἄγριο ξύλο.

Στό Ἀμβούργο γιὰ τό ἴδιο θέμα σκοτώθηκε ἕνας δεκαεξάχρονος, πού τόν πάτησε ὁ ὑπόγειος, σιδηρόδρομος.

Τό ἀντι-πυρηνικό κίνημα μέ τήν Ἐλεύθερη Δημοκρατία τῆς Βεντλάνδης, εἶται εἶχαν ὁμάσεις οἱ μ ἡ βίαιοι ἀντιπυρηνικοί τό χωριό πού εἶχαν χτίσει στό χωρό τῆς ταφῆς πυρηνικῶν ὑπολειμμάτων στό Γκόρλεμπεν. Πῆρε μιά θέση στή δημόσια συνείδηση ἐνῶ παρόμοια γεγονότα σέ Κολωνία, Φράϊνμπουργκ καί Βερολίνο εἶχαν γιὰ θέμα τους τόν ἀγῶνα τῶν καταληψιῶν.

Ὁ ὁμοσπονδιακός Στρατός γιόρτασε τὰ γεννέθλιά του πού ὅμως κηλιδῶθηκαν ἀπό τούς συνομηλικούς τῶν φαντάρων κι' ἀκόμα νεώτερους: στή Βρέμη καί ἀλλοῦ κάμποσοι παιχιδιάρηδες πῆγαν νά βάλουν φωτιά στήν τουρτα τῶν γενεθλίων καί νά διασαλέψουν τήν τάξη, ἀπό βίαια ἐπεισόδια τόν περασμένο χειμῶνα, ἀπό αὐτόνομους.

Τόν ἴδιο χειμῶνα, τοῦ 1980-81, στή Ζυρίχη, καί τό Ἀμστερνταμ ἀλυσσοδεμένες ἀρκοῦδες χόρευαν πάνω στά παγόβουνα. Κατά τό τέλος τοῦ '80 τό θέμα "ἀγῶνας τῶν καταληψιῶν" εἶχε διαδοθεῖ παντοῦ μολονότι στό Μπροκντορφ ἐγινε μιά ὥρα διαδήλωση 4.000 ἀτόμων.

Χάρis στή Βερολινέζικη ἀστυνομία καί τήν Βερολινέζικη Βουλή, κατά κάποιο τρόπο ἐπιβλήθηκαν καί τὰ θέματα αὐτῆς τῆς χρονιάς: Φυλακές, τρομοκρατία τῶν μπάτσων, πολιτική τῶν ἀνοικοδομήσεων, καταλήψεις σπιτιῶν.

Ἐπίσης ἡ αὐξηση τῶν εἰσητηρίων τῆς Ἐταιρίας Συγκοινωνιῶν Βερολίνου. Ὅλα αὐτά μέτρησαν στό νά ὀξυνθοῦν οἱ ἀναμετρήσεις πού θά λυνόντουσαν μέ ἡ χωρίς βία· ἀπό τή πλευρά τοῦ κράτους ὅμως εἶχε προκριθεῖ ἡ λύση: "μέ βί α" (ὑποστηριζόμενη πάντα ἀπ' τό δημοσιογραφικό συγκρότημα Σπρίγκερ).

Πρέπει νά γίνει σαφές ἐκ τῶν προτέρων ὅτι μέ κάθε πολιτική δράση καταλήγουμε σέ βιαιοτήτες ἀνεξάρτητα ἀπό τό ἂν αὐτοί πού σχεδιάζουν, ἐκτελοῦν κλπ. τό ἐπιθυμοῦν ἡ ὀχι. Αὐτές οἱ βιαιοτήτες ἀπευθύνονται ἐναντίον τοῦ κόσμου ἐκ μέρους τῆς ἀστυνομίας καί δικαιολογοῦνται σάν "διαφύλαξη τῆς τάξης" καί τῆς "ἀσφάλειας", τῆς ἰδιοκτησίας κλπ.. σάν παραβίαση τῆς κειμένης νομοθεσίας (περίπτωση Γκόρλεμπεν π.χ. ὅπου ἡ ἐκκένωση ἐνός καταυλισμοῦ βασίστηκε στόν ἰσχυρισμό ὅτι οἱ Ἐλεύθεροι Βεντλανδοί εἶχαν παραβιάσει τό νόμο "περί Δασῶν").

Ὅπου ὑφίσταται ἐξουσία, ὅπου ὑπάρχουν σχέσεις βασισμένες στή δύναμη καί τήν καταπίεση, ἐκεῖ ὑπάρχει πάντα καί βί α· καί δέν ὑπάρχει μόνο ὑπό τήν μορφή τῶν μπάτσων πού δέρνουν ἡ στρατιωτῶν πού πυροβολοῦν ἀλλά φυσικά καί ὑπό τήν λεπτότερη μορφή τῶν καλο-υπολογισμένων μηχανισμῶν χειραγώγησης.

Στό σχολεῖο ἡ στό ἐργαστάσιο, στό πατρικό σπίτι ἡ τό πανεπιστήμιο, παντοῦ ἡ ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τοῦ ἀνθρώπου ἐμποδίζεται διὰ τῆς βίας. Δεδομένου ὅτι ἐδῶ δέν πίπτει ράβδος, δέν ρέει αἷμα, αὐτοί οἱ μηχανισμοί εἶναι οὐσιαστικά λεπτότεροι. Ἀλλά ἐάν ληθεῖ ὑπ' ὄψιν ἡ "σπογγοειδής" ὑφή τῆς βίας τότε πρέπει νά γίνει κατανοητή πολύ πλατύτερα ἀπό τήν καθαρά φυσική-ἄμεση μορφή τῆς ὅπως ἀσκεῖται ἀπό τούς μπάτσους, τίς φυλακές κλπ. Ἡ μήπως οἱ ἄνθρωποι δέν καταπιέζονται, χαλιναγωγοῦνται καί πειθαρχοῦνται μέ ἐξετάσεις, συμβάσεις ἐργασίας, βαθμολογίες, μέ δεδομένες καί ἀναντίρρητες ἀξίες, ὅπως "καθῆκον", "ὑπακοή", "μετριοφροσύνη"; Τό κράτος ἐπικαλεῖται τή μονοπώληση τῆς βίας καί ὅσο λεπτότερη εἶναι ἡ βία (ἔστω ἡ "δομική βία") καί ὅσο καλύτερα τό ἄτομο οἰκοδομεῖ μιά προσωπική ἐσωτερική ἀστυνομία τόσο λιγώτερο ἄμεση βία χρειάζεται ν' ἀσκήσει τό κράτος γιὰ τήν αὐτοσυντήρησή του.

Σέ κάθε βιβλιοπωλεῖο ὑπάρχουν ντουζίνες ἀπό πατενταρισμένες συνταγές γιὰ τό πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀνατραπεῖ αὐτό τό σύστημα τῆς καταπίεσης. Οἱ συνταγές κλιμακώνονται

ἀπό λαμπρά μεταρρυθμιστικά σχέδια πάνω στίς μορφές τῆς μή-βίαιης ἀντίστασης μέχρι τή συμβουλή ν' ἀρπάξει κανεῖς τό κανόνι του (πρός τό παρόν αὐτό τό τελευταῖο δέν ὑπάρχει στό βιβλιοπωλεῖα ἐδῶ καί κάμποσο καιρό). Δέν πιστεύω στίς μεταρρυθμίσεις, γιατί δέν ἐπιφέρουν ριζικές, θεμελιακές ἀλλαγές στίς ὑφιστάμενες σχέσεις. Αὐτοί πού ἐδῶ καί ἑκατό χρόνια παίζουν τό ρόλο τῶν ἐπαγγελματιῶν μεταρρυθμιστῶν βρίσκονται θρονιασμένοι σέ τεράστιες δερμάτινες πολυθρόνες (δέν ἔχω τίποτα ἐναντίον τους) καί ἀναπαράγουν ὅ,τι ἀκριβῶς ἤθελαν νά ξεπεράσουν μέ τίς μεταρρυθμίσεις (ἔχω κάτι ἐναντίον τους): ἀνισότητα καί ἀνελευθερία.

Δύο εἶναι οἱ ὑπό συζήτηση θεωρίες ἀνατροπῆς τοῦ συστήματος (οἱ ὁποῖες ἀργότερα δέν καταλήγουν σέ πράξη): ἡ μή-βίαιη ἀντίσταση (Μαχάτμα Γκάντι καί Γκόρλεμπεν) καί ἡ ἐννοια τῆς ἀντι-βίας (βρέμη καί Ἐλ-Σαλβαντόρ). Καί οἱ δύο θεωρίες, στό βαθμό πού ἐκπροσωποῦν ἕνα δόγμα, δέν εἶναι ἐπ' ἀρκείας, τουλάχιστο στό Δυτικό Βερολίνο ἡ καί σ' ὅλη τήν Δυτική Εὐρώπη.

Ἡ πολιτική ἀνυπακοή ἔχει πετύχει πολλά. Ἡ πολιτική συνείδηση, οἱ δημόσιες σχέσεις τοῦ κινήματος καί τὰ τέτοια εἶναι ὅλα τους ὁμορφα πράγματα. Ἐδῶ ὑπονοοῦμε τή "θεαματική", δημόσια καί διάφανη ἀνάπτυξη τοῦ ἀντι-ἐξουσιαστικοῦ κινήματος στή Δυτ. Εὐρώπη.

Ἀλλά ἀκριβῶς οἱ λεπτεῖς ἐξουσιαστικές μορφές εἶναι ἀπελπιστικά ἀφημένες σέ τέτοιας μορφῆς ἀγῶνες. Γελοιοποιοῦν αὐτές τίς δαιδαλώδεις μορφές καταπίεσης, κάνουν κατανοητή τήν ἐκκλήσή τους καί ἀπελευθερώνουν ὅλη τήν φαντασία καί δημιουργικότητα τόσο πού νά εἶναι ἐπικίνδυνο γιὰ τίς ὑφιστάμενες καταστάσεις.

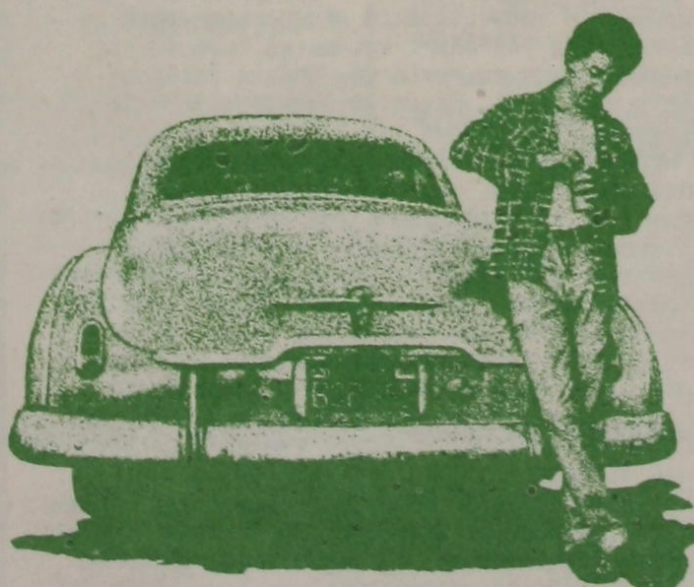
Κι' αὐτό ἔχει τήν πλάκα του: χορός, χορός, χορός χωρίς τάξη, τό παρδαλό πασάλεμα τοῦ Πανεπιστημίου, παρωδία τῶν ἐπιμελητῶν φοιτητῶν καί καθηγητῶν, action, satisfaction, (λογοπαίγνιο=δράση, ἐπανάδραση=ἀπόλαυση), οἱ ἄνθρωποι φτιάχνουν διαφορετικές σχέσεις.

Ἀλλά μολονότι κάποιος μπορεῖ νά θεωρεῖ τόν ἑαυτό του δικαιωμένο "ἠθικά", δέν ἔρχεται ἀντιμέτωπος μέ τό γκλόμπ καί τῶς τοίχους τῆς "στενῆς" (φυλακῆς). Κι' αὐτό εἶναι μιά ἀσχημη ἀντίφαση: ὅσο ἰσχυρότερη ἡ πολιτική ἀνυπακοή, ἡ μή-βίαιη ἀντίσταση, ἡ περιορισμένη παραβίαση νόμων, ὅσο περισσότερο ἐκτρέπει τίς λεπτεῖς μορφές βίας τόσο περισσότερο τό κράτος εἶναι ἀναγκασμένο νά ἐπιβάλλει τήν ἀνοιχτή καταπίεση γιὰ τήν ἐπιβίωσή του καί τόσο πιά ἀδύναμη γίνεται ἡ ἐπιρροή τῶν μή-βίαιων. Παρεπιπτόντως ὑπάρχουν πολύ λίγοι ἐτοιμοὶ νά γίνουν μάρτυρες τῆς μή-βίας· ὅταν οἱ "ἀναίτιοι" ξυλοδαρμοὶ κατά τίς εἰρηνικές διαδηλώσεις εἶναι τόσο συχνά-τότε σοῦ ἀνεβαίνει τό αἷμα στό κεφάλι, ἔστω ἀπό ἄδολη ὀργή.

Καί ὁ ἔ ν ο π λ ο ς ἀ γ ῶ ν α ς ; Δέν νομίζω ὅτι μπορεῖς νά βάλεις στό ἴδιο καζάνι τός Λατινοαμερικάνικες καταστάσεις καί τίς δικές μας, τίς Δυτικοευρωπαϊκές. Ἐκεῖ ἕνας ἀνοπλος λαός ἀντιτίθεται σέ μιά μικρή, φασιστική κλίκα ἐκμεταλλευτῶν. Καί ἄλλωστε ὑπό αὐτές τίς συνθήκες ἡ νίκη δέν εἶναι ποτέ σίγουρη, γιατί μιά ἐλεύθερη Νικαράγουα ἡ Ἐλ-Σαλβαντόρ εἶναι ἀντίθετα στίς βλέψεις τῶν μεγάλων ἀρπαχτικῶν τοῦ Βορρά. Ἀπέναντι στήν πλήρη τεχνική καί ἐμφυχη ὑπεροχή τῶν δυνάμεων τῆς βίας δέν μπορεῖ νά διανοηθῇ τήν ἐνσπλη ἀνατροπή. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ πέρα βασίζονται

JACK KEROUAS στό δρόμο

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΛΕΘΡΟΝ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ/ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

Berlin

Ich fühl mich GUT!

is'ne Bombe

ein Extrablatt der Besetza-Post

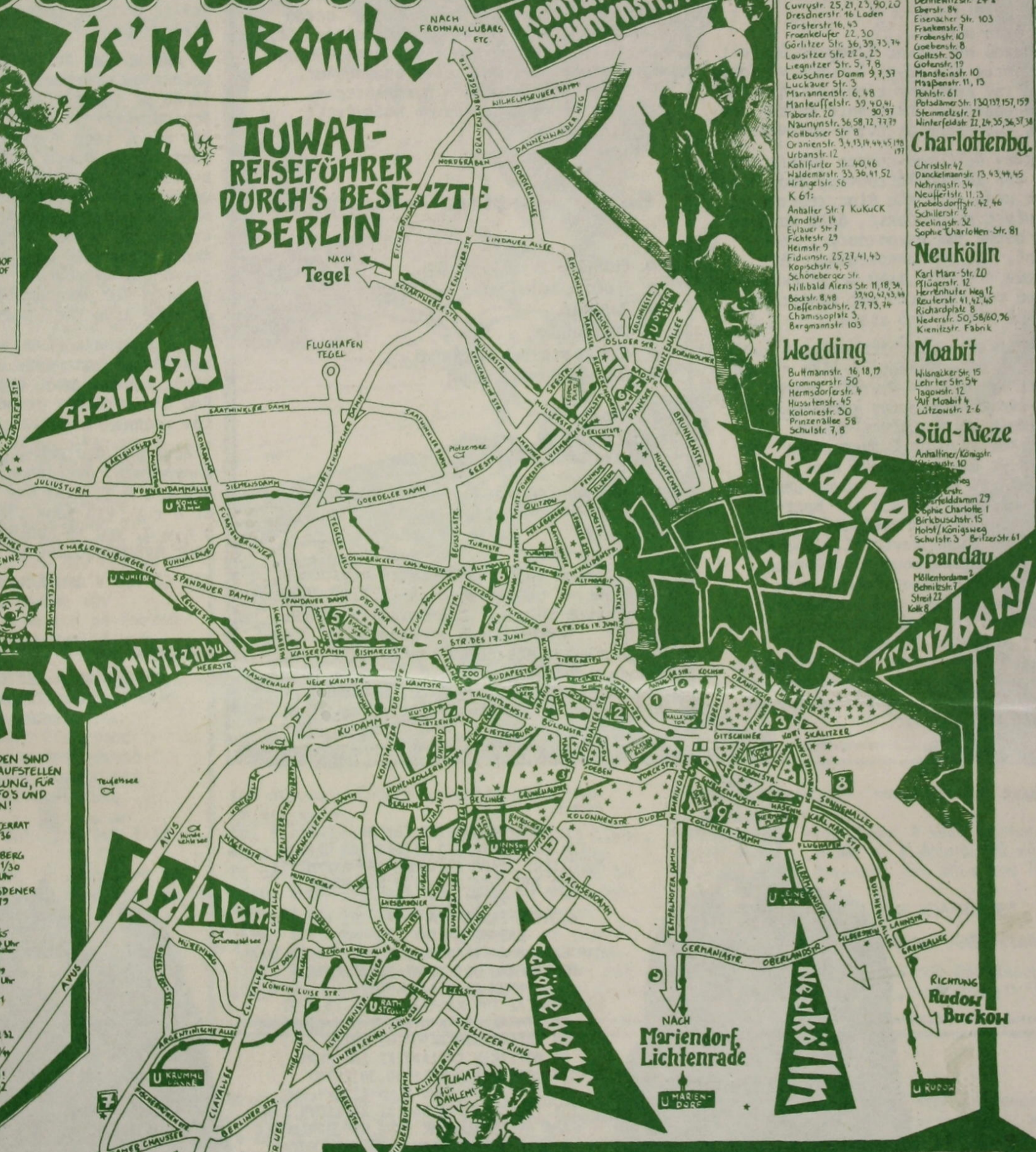
Kontakt: Thomas Naunynstr. 77

BESETZTE HAUSER!

TUWAT-REISEFÜHRER DURCH'S BESETZTE BERLIN

MASSTAB 1:55.000
Legende:
STAND August 81

- U-BAHN ENDSTATION/UMSTIEG BAHNHOF
- BESETZTES HAUS
- DA KANNST DU BADEN!
- NA WAS WOHLT OFF BEISST, OFF BEISST: DIE... AN DINGS!
- TUWAT-Info-Box
- TUWAT-Vorwarn-Box

Kreuzberg

- K 36:
- Adolfplatz 6, 22, 74, 81, 83
 - Admiralstr. 18b, 20
 - Cuvrystr. 25, 21, 23, 90, 20
 - Dresdenerstr. 16, 17
 - Frankfurterstr. 22, 30
 - Görlicher Str. 36, 39, 73, 74
 - Leipziger Str. 22, 23
 - Liegnitzer Str. 5, 7, 8
 - Leuschner Damm 9, 7, 37
 - Lückauer Str. 3
 - Marianenstr. 6, 48
 - Manufakturstr. 39, 40, 41
 - Tabakstr. 10
 - Naunynstr. 36, 58, 72, 77, 79
 - Kolbener Str. 8
 - Oranienstr. 3, 4, 13, 14, 44, 45, 179
 - Urbanstr. 12
 - Kohlauer Str. 40, 46
 - Waldemarstr. 33, 36, 41, 52
 - Wangelstr. 56

Schöneberg

- Blumenhalsstr. 13, 14, 15
- Bismarckstr. 54, 55, 89
- Crellestr. 74, 75, 76, 77, 78
- Dennertstr. 24, 25
- Ebersstr. 84
- Eisenacher Str. 103
- Frankenstr. 1
- Frankenstr. 10
- Goeckelerstr. 8
- Gottliebstr. 30
- Gottliebstr. 19
- Mansteinstr. 11, 13
- Potsdamer Str. 130, 131, 157, 159
- Stammelsstr. 21
- Winterfeldstr. 22, 24, 25, 26, 27, 28

Charlottenburg

- K 61:
- Anhalter Str. 7, Kuckuck
 - Arndtstr. 14
 - Eylauer Str. 1
 - Fischstr. 29
 - Heimstr. 9
 - Friedrichstr. 25, 27, 41, 43
 - Kopischstr. 4, 5
 - Schöneberger Str.
 - Willibald Alexis Str. 11, 18, 34
 - Bockstr. 8, 48
 - Manufakturstr. 27, 73, 74
 - Chamissostr. 103
 - Bergmannstr. 103

Wedding

- Bullmannstr. 16, 18, 19
- Gronowstr. 50
- Hermesdörferstr. 4
- Hussstr. 45
- Koloniestr. 30
- Prinzessallee 58
- Schulstr. 7, 8

Moabit

- Wilmsdorfer Str. 15
- Lehrter Str. 54
- Jagowstr. 12
- Auf Moabit 4
- Lützowstr. 2-6

Süd-Kieze

- Anhalter/Königsstr.
- Lehrter Str. 10
- Lehrter Str. 27
- Sophie Charlotte 1
- Birkbuschstr. 15
- Hofstr./Königsstr.
- Schulstr. 3
- Brüderstr. 61

Spandau

- Mühlenstraße 1
- Behmstr. 7
- Strel 21
- Kolk 8

TUWAT

DIE FOLGENDEN INFOBOXEN SIND VOM 25. AUGUST AN ANLAUFSTELLEN FÜR PENNPLATZVERMITTLUNG, FÜR VERANSTALTUNGEN, INFO'S UND ALLE ANDEREN SACHEN!

1. TUWAT-ZENTRALE MIETERRAT HALDEMARSTR. 29 1/36 Tel.: 653 12 52
2. MIETERRAT SCHÖNEBERG BLUMENHALSSTR. 14 1/30 Tel.: 261 79 95 15-19 Uhr
3. MIETERRAT DRESDENER STR. 16, 1/36 65 22 79
4. CAFÉ BARRIKADE BULLMANNSTR. 2 1/45 Tel.: 461 43 44 10-24 Uhr
5. CHRISTSTR. 42 1/49 Tel.: 321 11 41 15-18 Uhr
6. JAGOWSTR. 12 1/21 Tel.: 393 17 26
7. MUTHESKUSVILLA LIMASTR. Tel.: 806 21 31
8. PFLÜGERSTR. 12 1/49 Tel.: 623 13 17
9. CAFÉ GRAUTSCHO! WILLIBALD ALEXIS STR. 42 Tel.: 673 72 43 10-19 Uhr

ZUM WANNSEE UND ZUM ÜBERGANG DREILINDEN!

...UND WENN TUWAT VORBEI IST UND DU WIEDER AUS WALL CITY RAUSKOMMST: MIT DER U-BAHN IN RICHTUNG KRUMME LANKE, AM OSKAR-HELENE-HEIM AUSSTIEGEN, VON DORT MIT BUSLINIE 18 BIS ZUM GRENZÜBERGANG DREILINDEN!

Kneipen & Besetzer-Cafés

in einem besetzten Haus!

KREUZBERG:

- Mariannenstr. 48 - Café Blockschock
- Besetza-Eck - Oranienstr. 178
- Kuckuck - Anhalter Str. 7
- Café Grautcho! - 10-19 Uhr
- Willibald-Alexis-Str. 42
- Spektakel - Mehringhof/Mühenstr.
- Café Krak - Urbanstr./Ecke Bismarck
- Schlemm - Arndtstr.
- Oranienstr. - Oranienstr.
- Stante - Oranienstr.
- Café April - Lausitzer Platz
- O-Café + Galerie - Oranienstr. 45

CHARLOTTENBURG:

- Linde - Sophie Charlotte Str.
- Kastanie - Sophie Charlotte Str.
- Zille-Eck - Schlegelstr.
- Stadtkafe Suarezstr. 1

MOABIT:

- Pöck-a-Boo - Lützowstr. 13
- Rumpelstilchen - Quälende

SCHÖNEBERG:

- Café Instant - Bülowstr. 55
- Café Goltz - Goltzstr. 30
- Frauencafé Hydra-Potsd. 139
- Meisengeige - Goeckelerstr. 8
- Bobby Sands-Rub - Bülowstr. 8
- Café Nollendorf - Wstr.
- Drugstore-Potsd./Pallas
- Riviera - Kolonnenstr. 14

WEDDING:

- Café Besetzt - Schulstr. 7
- Café Barrikade - Bullmannstr. 2
- Café Cralle - Hoeselstr. 3
- Selzing - Brüsseler Str.
- Zum-Zum - Prinzenallee

NEUKÖLLN:

- Alte Welt - Wissmannstr.
- Osterinsel - Karlsruherstr.
- Hilde Eise - Wipperfstr.
- Korner - Flughafenstr.
- Saffraden - Dönnaustr.

ZEHLENDORF:

- Ku-Komm - Zentrum
- Anhalter/Königsstr.
- UND DANN NOCH:
- Café Schlumberger - K 36
- Waldemarstr. 34
- Literaturcafé - Hoeselstr. 38

Action & Kultur

Die markierten Orte der TUWAT-Veranstaltungen sind im Stadtplan eingezeichnet!

1. TEMPORUM, K 61, am Potsdamer Platz, Bornberger Ecke Kottbuser Str.
2. KUCKUCK, Anhalter Str. 7, K 61
3. DRUGSTORE, Potsdamer Str. 180
4. MEHRINGHOF, Mehringdamm
5. UFA-Gelände, Viktoriast. 13, 1/42, U-Bahnhof Ullrichstr.
6. BRUNNENPLATZ, Wedding, U-Bf. Pankstr.

UND AUSSERDEM:

- MITFAHRENTZENTRALE Arndtstr. 42 Tel.: 6939101
- KNASTGRUPPE Willibald Alexis Str. 42
- 1980 OFFENSIVE Bülowstr. 55
- FRONTKINO Wilmersdorferstr. 33
- KINO in Zehlendorf: Limastr. 29
- KINDERBAUERNHOF Adalbertstr. 12 im Wedding

...und und und DO IT!

TIPS FÜR BERLIN-BESUCHER

OKay - Scheiß auf den Alternativ-Tourismus... oder auch Dir das Springerhochhaus, Gropiusstadt, die Knecht-Neubau und Alibi-Pierl an - DAS ist Berlin! Auch das!

Wenn bei der Demo oder sonstwas was schief läuft: Der ERMITTLUNGS-AUSSCHUSS bei "Hand + Fuß" im Mehringhof, Tel.: 652 400, hilft bei Festnahmen, besorgt notfalls Anwälte und sammelt Zeugenaussagen!

FOTOGRAFIEREN in besetzten Häusern, bei Demos etc. tun nur Spitzel, Zwis + Denunzianten oder Journalisten... mach Dir keinen Ärger!

AKTUELLE TERMINE stehen in der TAZ, der BESETZERPOST, der ZITTY... ADRESSEN such. Nachschlüsselwerk mit viel Informationen über Berliner Leis, Projekte und Kollektive ist das GRATBUCH, für 20,- im Buchhandel.

στρατιωτικά στη συνείδηση του πληθυσμού κατά τέτοιο τρόπο ώστε μερικά φρικιά με βόμβες μολότωφ και πέτρες θεωρούνται τελείως ανίσχυρα. "Ετσι δεν μου είναι δυνατόν να φανταστώ πως είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί μια ελεύθερη και αντι-εξουσιαστική κοινωνία μέσω της βίας και της καταπίεσης:

... "αναλογιστείτε ότι η βία μπορεί μόνον να αντρέπει εξουσιαστικά συστήματα αλλά, κατά κανόνα, όχι την "αρχή της εξουσίας" (Αυτό έγραψε η αναρχική Γερμανική φυλλάδα GRASWURZELREVOLUTION).

Από την άλλη μεριά:...

... "Επ'αυτού μας είναι ξεκάθαρο, ότι οι βίαιες σχέσεις δεν είναι δυνατόν να καταργηθούν με την εκάστοτε ειρηνιστική σούπα" (Μαύρο Ημερολόγιο '81, έτησια έκδοση των αναρχικών, ένα είδος ατζέντας-καλεντέρ).

Δεν υπάρχουν πατενταρισμένες λύσεις, δεν τίθενται επί χάρτου. Τό έρώτημα δσον αφορά τη βία ως μέσο κατά της βίας τίθεται σε συγκεκριμένες καταστάσεις, αλλά κατά τη διάρκεια αυτών των καταστάσεων, πρέπει να αναλυθεί. "Ας μην υπερτιμούμε τα τσιτάτα των ΜΙΛΙΤΑΝΤ, αλλά ας μη εκπλαγούμε όταν, παρά τον ειρηνικό μας χαρακτήρα, βρεθούμε με πέτρες στα χέρια...

Μέχρι τώρα έκανα αυτές τις σκέψεις χωρίς (ευτυχώς) να δώσω λύσεις. Η άλλη πλευρά όμως ξέρει - τώρα πιά - ότι δεν μπορεί να επιτεθεί έναντιόν κάποιου καταλημμένου σπιτιού χωρίς να περιμένει σκληρή αντίσταση. Και είμαστε αναγκασμένοι να αναγνωρίσουμε ότι η φλυαρία περί "ειρηνικών" και ΜΙΛΙΤΑΝΤ, είναι μπουρδες, γιατί δεν ξέρουμε καθόλου τί πρακτικές θα ακολουθήσουν σε μια εκκένωση. Τό κίνημα δεν μπορεί να προϋπολογιστεί. Ακόμα και από τους αποκαλούμενους "Ινσάιντερς", αυτούς δηλαδή που είναι "μέσα" στα πράγματα, κι αυτό έχει μια διαβόλεμένη ομορφιά. Τή μια έρχονται τριακόσιοι, την άλλη τρεις χιλιάδες, άλλοτε γίνεται χάππενινγκ, άλλοτε "πετούν" οι πέτρες, όχι αυθόρμητα αλλά και χωρίς προγραμματισμό, και, πάντα εξάρτηση με την συμπεριφορά απ'τή μεριά του κράτους:

Εκείνο, που προς τό παρόν "βρωμάει" είναι ο τρόπος που συζητάμε μεταξύ μας: Έπεα πτερόεντα κατά την εκάστοτε αντίληψη και εμπειρία. Τό Γκόρλεμπεν ήταν σκατά, ή βρέμη ήταν "κούλ" (κρύα-ψυχρή), ή τό αντί-στροφο. "Ο-κέϋ, ή "Σαμίσο 3" τά καταλειμμένα σπίτια, και ή Ποχλστράσε εκκενώθηκαν γιατί, ίσως, οι ένέργιες ήταν εξαιρετικά άμυντικές και μή-βίαιες. Κι αν δεν είχε παρουσιαστεί ό μπαμπούλας του Φραϊνκενφούλερ, του σπιτιού που προέβαλε σκληρή αντίσταση και τελικά δεν εκκενώθηκε, ίσως την άλλη μέρα ν'ακολουθοῖσε σειρά εκκενώσεων. Αλλά ό "μπαμπούλας" αυτός δεν είναι Ικανός ν'άπαιτήσει την απελευθέρωση των κρατουμένων. Όμως είτε μπαμπούλας, είτε ειρηνική διαδήλωση ή καλλύτερη απάντηση σε κάθε περίπτωση παραμένει: Κ Α Τ Α Λ Η Ψ Η :

Βιβλία — αφίσες — περιοδικά

- Ποίηση
- Πεζογραφία
- Δοκίμιο
- Φιλοσοφία
- Επαναστατικά κινήματα
- Περιθωριακή Σκέψη

αϊόλος

Βιβλιοπωλείο: Σόλωνος 114 — τηλ: 363.0214
Εκδόσεις: Ιπποκράτους 6, Ε' ορ. — τηλ: 363.8624

"Όσον αφορά τους συλληφθέντες συντρόφους. "Ο επόμενος στόχος είναι: ΑΜΝΗΣΙΑ! "Όμως ή στρατηγική του "δεν διαπραγματευόμαστε, αν δεν..." θεωρούμενη μακροπρόθεσμα οδηγεί σε αδιέξοδο. Πρέπει να τροποποιηθεί σε, "συνδιαλασσόμαστε, αν..." και τότε κάτω από τις δικές μας συνθήκες, βλέπουμε... Γι'αυτούς που πιστεύουν ότι οι συνθήκες

και οι διαπραγματεύσεις αποτελούν τό πρώτο βήμα για την ένσωμάτωση του κινήματος μέσα στο σύστημα, δεν έχω να αντι-παραθέσω παρά την πίστη μου ότι τό σύστημα θα εκπλαγεί σαν αντικρύσει τά επόμενα αυνά του "Κούκου", δηλαδή των θανάτων του στεκιού ΚΥΚΥΣΚ, τέχνης και κουλτούρας στο Δυτ. Βερολίνο, στα κατειλημμένα σπίτια. "Η κρατική υποχώρηση δεν έχει να κάνει τίποτα με την πανουργία, αλλά γίνεται λόγω της ύφισταμένης πίεσης. Συνδιαλλαγή δεν σημαίνει ότι γαλήνη βασιλεύει στο Βερολίνο. Πολλές ώρες πράξεις πρόκειται να εξελιχτούν.

"Η δύναμή μας δεν είναι οι μύς μας, αλλά βρίσκεται στα κεφάλια και τις καρδιές μας. Αλλά με την έλπίδα για φαντασία και δημιουργικότητα ανακατεύεται και ό φόβος. Δεν είναι τόσο ό φόβος να συμπλακώ με τις κρατικές δυνάμεις καταστολής, έν στολή, σε μια απ' τις πάμπολλες ευκαιρίες, ούτε ό φόβος να συλληφθώ (φόβο που έχω επίσης). Φοβάμαι, μήπως εγκαταλείψουμε ό, τι κατακτήσαμε με μεγάλο κόπο: την ανθρώπινη συμπεριφορά μεταξύ μας, τη διάσπαση της αποξένωσης, τό γκρέμισμα των τοίχων, την προσπάθεια για αλληλοκατανόηση παρά και άκριβως λόγω της έτερότητας του άλλου...

"Ίσως πράγματι είναι καιρός να σκληρύνουμε σκληρότεροι απέναντι στους άλλους, απέναντι στους εαυτούς μας, απέναντι στους άλλους. Παρ'όλα αυτά δεν σκοπό να ή βρω κατ'αυτόν τον τρόπο.

"Εξέγερση, ανατροπή, μπαμπούλας, ταραχές, επανάσταση, αντίσταση, άμυνα, ό λ α και ά μ έ σ ω ς, αλλά όχι για κάποιες άρχές, κι'όχι για χάρη της ιστορίας, αλλά για μέν α, για τό περιβάλλον μου, για όλους τους ανθρώπους, επίσης για τά "γουρούνια".

Δέν ζω για ν'άγωνίζομαι,

αλλά τό αντίθετο:

A P K E T A:

(Υπογραφή: LUKO)

Πηγή: ASTA ZEITUNG, Βερολίνο, "Ανοιξη 1981. Έκλογη-μετάφραση: Εύαγγελος Ααρών-Βερολίνο.

ΝΕΚΡΟΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΕΑΝ ΕΠΙΜΕΝΕΤΕ ΣΤΟ ΒΙΤΣΙΟ ΣΑΣ ΠΕΡΙ
ΠΟΙΟΤΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ ΜΗΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΣΤΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΥΛΟΥΡΑ ΤΟΥ Κου ΜΑΝΟΥ
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ ΤΟΥ Κου
ΔΙΟΝΥΣΗ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ Κας
ΕΛΕΝΗΣ ΒΛΑΧΟΥ. ΕΑΝ ΟΜΩΣ
ΠΑΡ'ΕΛΠΙΔΑ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΣΤΕ ΟΤΙ Σ'ΑΥΤΟ ΤΟ
ΜΠΟΥΡΔΕΛΛΟ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥΛΑ-
ΧΙΣΤΟΝ ΓΕΛΟΙΑ ΤΑ ΠΕΡΙ
ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ ΚΑ ΤΑ ΠΕΡΙ
ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ
ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ-ΑΚΡΟΑΤΗ, ΤΟΤΕ
ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΕΣ ΣΑΣ ΠΕΡΙ-
ΜΕΝΟΥΝ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ ΣΤΙΣ 10,30, ΕΚΤΟΣ
ΑΠΟ ΤΡΙΤΗ ΣΤΟ ROCK CLUB (.) SKYLAMB
ΛΥΣΙΟΥ 11 ΠΛΑΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΧΑΡΙΣΟΥΝ ΕΝΑ
ΘΕΑΜΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΜΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ
ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ Ο ΚΩΣΤΑΣ ΓΚΟΥ-
ΣΓΚΟΥΝΗΣ, ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ
150 ΔΡΧ.
ΠΟΛΛΕΣ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ, ΕΚΛΕΚΤΗ ΚΟΥΖΙΝΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ.

Σημείωση: Στους Αναρχικούς φίλους μας που αναζητούν μια αντιθεσματική ποιότητα του θεάματος τούς παραπέμπουμε στον Λωτρεαμόν, στον Γκυ Ντεμπό και τον Γκυ ντε Μωπασάν.

αυτός γράφει και βιβλία...

6έ και 6ερίδες 8 παραδείγματα και 12 λίστα !!...

TZEHMS TZO·T·Σ

Ὡς τὴ μέση σχεδὸν τοῦ καλοκαιριοῦ, ὁ θεὸς Τσάρλς ἦ-
ταν ἡ μόνιμη παρέα τοῦ Στήθεν, στὸ Μπλάκροκ. Ὁ θεὸς
Τσάρλς ἦταν ἕνας εὐρωστος γέρος μετ' ἡλιχαιμένο δέρμα καὶ
τραχιὰ χαρακτηριστικά. Ὁλοὺς τὸς ἡμέρας τὴν ἐπομάτευε πη-
γαιοερχόταν ἀπ' τὸ σπίτι, στὴν Κάρυσφορτ Ἀβενιου, ἐκεῖ ποῦ
ἦταν τὰ μεγάλα μαγαζιά, ἀπ' ὅπου συνήθιζαν στὸ σπίτι νὰ ψω-
ρίζουν. Τοῦ ἄρεσε τοῦ Στήθεν νὰ πηγαίνει μαζί με τὸν θεὸ
Τσάρλς σ' αὐτὰ τὰ θελήματα, γιατί ὁ θεὸς Τσάρλς πάντα τοῦ
δινε ~~μὲν~~ χούφτες ἀπ' ὅτι ὑπῆρχε ἀπλωμένο μπροστὰ ἀπ' τὸν
πάγκο. Ἀρπαζε ~~καὶ~~ σταφύλια καὶ δυο-τρία μήλα καὶ τὰ
ρίχνε στὰ χέρια τοῦ ἀνηψιοῦ του, ἐνῶ ὁ καταστηματάρχης χα-
μογελοῦσε ~~ἀπὸ τοῦ~~ Κ'. ἐνῶ ὁ Στήθεν ἔκανε τάχα πὼς δὲν
τὰ θελε, ἐκεῖνος κατσούφιαζε λιγάκι καὶ ἔλεγε:

«Πάρτε τα, κύριε, ἀκούστε με, κύριε. Κάνουν καλὸ στὸ στομάχι.»

Όταν συμπληρωνόνταν ὅλος ὁ κατάλογος μὲ τὶς παραγγελίες, ξεκινούσαν κ' οἱ δυὸ γιὰ τὸ πάρκο, ὅπου ἕνας παλιὸς φίλος τοῦ πατέρα τοῦ Στῆβεν, ὁ Μάικ Φλὺν, τοὺς περίμενε καθισμένοι σ' ἕνα παγκάκι. Τότε ἀρχίζε τὸ τροχάδην τοῦ Στῆβεν γύρω - γύρω στὸ πάρκο. Ὁ Μάικ Φλὺν στεκόταν στὴν ἐίσσοδο, κοντὰ στὸ σταθμὸ τοῦ τραίνου, μὲ τὸ ρολόι στὸ χέρι ὅση ὥρα ὁ Στῆβεν ἔτρεχε γύρω - γύρω στὴν περιοχὴ, μὲ τὸ στυλ ποὺ ἄρεσε ἰδιαίτερα στὸ Μάικ Φλὺν: τὸ κεφάλι ψηλά, τὰ γόνατα νὰ σηκώνωνται ψηλά καὶ τὰ χέρια ἴσια κάτω στὰ πλευρά του. Ὅταν ἡ πρωινὴ ἀσκηση τελείωνε, ὁ προπονητὴς ἔκανε τὰ σχετικὰ σχόλια καὶ καμμιὰ φορὰ τὰ παράστανε κιόλας τρέχοντας δυὸ - τρία μέτρα. Κ' ἦταν τόσο κωμικὸς μὲ τὰ τριμμένα μπλε πάνινα παπούτσια του. Μερικὲς παρέες ἀπὸ παιδιὰ καὶ νταντάδες, ~~ποὺ τοὺς ἐράβουσε τὸ περίεργο θέαμα,~~ μαζεύονταν ἕνα γύρω καὶ χάζευαν κι ὅταν ἀκόμη ἐκεῖνος καὶ ὁ θεῖος Τσάρλς εἶχαν καθήσει στὸ παγκάκι καὶ μιλοῦσαν γιὰ ἀθλητισμὸ καὶ πολιτικὴ. Ἄν καὶ εἶχε ἀκούσει τὸν πατέρα του νὰ λέη ὅτι ἀπ' τὰ χέρια τοῦ Μάικ Φλὺν εἶχαν περάσει οἱ καλύτεροι δρομεῖς τῶν τελευταίων καιρῶν, ὁ Στῆβεν συχνὰ κοιτοῦσε τὸ πλάδαρὸ πρόσωπο τοῦ προπονητῆ του μὲ τὰ σκληρὰ γένια, ἔτσι καθὼς ἦταν σκυμμένο πάνω ἀπ' τὰ μακριὰ καὶ λεκιασμένα δάχτυλα ποὺ ἔστριβαν τὸ τσιγάρο. Κοιτοῦσε ~~τὸ πλάδαρὸ πρόσωπο,~~ χωρὶς καμμιὰ λάμψη γαλανὰ μάτια, ποὺ ξαφνικὰ ἐγκατέλειπαν τὴ δουλειὰ ποὺ παρακολουθοῦσαν καὶ

60

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ

κοίταζαν, άπλανή, τὸ γαλάζιο τ' οὐρανοῦ, ἐνῶ τὰ μακριά, ^{πρὸ} ~~ἐν~~ δάχτυλα σταματοῦσαν τὸ στρίψιμο κι ἄφηναν κοιμα-
τάκια καπνοῦ γὰ ξαναπέσουν μέσα στὴν καπνοσακούλα.

Στό γυρισμό γιά τό σπίτι, ὁ θεῖος Τσάρλς συχά ἐμπαινε
 στόν ἐκκλησία. Καθώς ἡ κολυμπήθρα μέ τό νερό ἦταν πιά ψη-
 λά ἀπ' ὅ,τι ἔφτανε ὁ Στήβεν, ὁ γέροντας ἔχωνε μέσα τό χέρι
 καί μετά ράντιζε ^{ἀποτόλμα} ~~τὰ ρούχα~~ τοῦ Στήβεν καί τό πάτωμα τοῦ
 νάρθηκα, ^{μ' ἕνα πολύ ἐπιδέξιο τρόπο}. Πρίν γονατίσῃ γιά νά
 προσευχηθῇ, ἄπλωνε χάμω τό κόκκινο μαντήλι του. Διάβαζε
 ἀπό μέσα του, ξεφυλλίζοντας ἕνα προσευχητάρι, μέ φύλλα ~~μα-~~
^{εὐαγγελίου} ~~τιμμένα ἀπό τό γόρισμα, γεμάτο ἀπό οὐρεῖς καί λεῖψα γρα-~~
^{ειδή} ~~μμένες~~ στό κάτω μέρος τῆς σελίδας. Ὁ Στήβεν γονατί~~ζε~~
 του μέ σεβασμό, χωρίς ὅμως νά μοιράζεται τήν εὐλάβειά του.
 Συχνά ἀναρωτιόταν γι' αὐτό ἀραγε ὁ γέρος θεῖος του προσευχόταν
 μέ τόση κατανύξη. Ἴσως προσευχόταν γιά τίς ψυχές στό κα-
 θαρτήριο* ἢ ἴσως παρακαλοῦσε τό Θεό νά τοῦ δώσῃ πίσω ἕνα*
 μέρος ἀπ' τή μεγάλη περιουσία του, πού εἶχε σπαταλήσει στό
 ποτό.

Τις Κυριακές ὁ Στήθεν μὲ τὸν πατέρα του καὶ τὸ γέρο θεῖο του ἔκαναν τὸν ὑγιεινὸν τοὺς περίπατο. Ὁ γέρος, παρ' 8-
λους τοὺς κάλους του, ἦταν εὐκίνητος ὁδοιπὸρος καὶ πολλὰς
φορὰς ἔκαναν δέκα καὶ δώδεκα μίλια δρόμο. Στὸ μικρὸ χωριὸ
Στήλοργκαῦ, ὁ δρόμὸς χωρίζεται. Ἄλλοτε πήγαιναν ἀριστε-
ρά, πρὸς τὰ στενὰ τοῦ Δουδλίνου καὶ ἄλλοτε πρὸς τὸ δρόμο τοῦ
Γκρόουσταουν καὶ ἀπὸ κεῖ στὸ Ντάντραμ καὶ γυρνοῦσαν σπίτι
ἀπ' τὸ Σάντυφορντ. Περιπατώντας ἀργὰ στὸ δρόμο ἢ σταμα-
τώντας σὲ κάποιο ἑρωμοταθερνείο ποὺ ἔβρισκαν μπροστά τους,
οἱ μεγάλοι συζητοῦσαν συνεχῶς τ' ἀγαπημένα τους θέματα:
τὴν κατάστασιν τῆς Ἰρλανδίας* ἢ ~~ἐτοιμαζόμενα~~ καὶ ὁ Στήθεν
τέντωνε τ' αὐτὶ τοῦ. Τις λέξεις ποὺ δὲν καταλάβαινε τις ἔλεγε
καὶ τις ξανάλεγε μόνος του, ὥσπου τις μάθαινε ἀπ' ἑξῶ. Κι
ἀπ' αὐτὲς σιγὰ-σιγὰ ἔπαιρνε μιὰ ἀμυδρὴ ἰδέα τοῦ πραγματι-
κοῦ κόσμου ποὺ τὸν περιέβαλλε. Τοῦ φαινόταν ὅτι πλησίαζε
ἡ ὥρα ποὺ θὰ ἔπαιρνε καὶ ἐκεῖνος μέρος στὴ ζωὴ αὐτοῦ τοῦ κό-
σμου καὶ μυστικὰ ἐτοιμαζόταν νὰ παίξῃ τὸ μεγάλο ρόλο ποὺ
τὸν περίμενε καὶ ποὺ τὴ φύσιν του μόνο ἀμυδρὰ ὑπωπτευόταν.

Τὰ δράδυα ἦταν ~~καὶ~~ δικὰ του κ' ἔπεφτε μὲ τὰ μούτρα
σὲ μιὰ κουρελιασμένη μετάφραση τοῦ Κόμητος Μοτεχιήσου.
Ἡ εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ σκοτεινοῦ ἐκδικητῆ ἦταν ἡ προσωποποι-

61

ΟΙ σελίδες 60 και 61 απ'τό βιβλίο ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ τοῦ Τζέημς Τζόυς, απ'τίς ἐκδόσεις ΓΑΛΑΞΙΑΣ-ΕΡΜΕΙΑΣ σέ (ἄγνωστη) μετάφραση "Μ.Σ." σέ τρίτη ἐκδοση...κάθε σχόλιο περιττεύει...

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ: ΚΑΠΟΙΟΙ ΜΑΣ ΤΗΝ ΠΑΙΖΟΥΝ...

Σήμερα,καί παρ'όλο τό βιβλίο "ΜΥΘΟΛΟΓΙΕΣ" τοῦ Ρολάν Μπάρτ κυκλοφορεῖ ἐδῶ καί χρόνια,παρουσιάζουμε τήν "μεταφραστική του τεχνική",ὄχι σέ σχέση μέ τό ἔργο τοῦ Ρολάν Μπάρτ,ἀλλά μέ τή φάμπρικα στήν Ἑλλάδα πού λέγεται μετάφραση καί μέ τήν ἀρχιφάμπρικα,πού λέγεται "ἐπιμέλεια τῆς μετάφρασης" ἥ τῆς ἐκδόσεως γενικώτερα.Μήν νομίζετε ὅμως ὅτι αὐτά τά δυό πρέπει ἀπαραίτητα νά ἔχουν κάποια σχέση μεταξύ τους,δηλαδή ὁ μεταφραστής μέ τόν ἐπιμελητή.Πολλές φορές μάλιστα οὔτε κἀν πού γνωρίζονται. Ὁ ...ταλαίπωρος μεσάζων-ἐκδότης,πού κάποιος τοῦ εἶπε ὅτι αὐτός ἡ αὐτή μεταφράζει ἀπ'τά γαλλικά ἡ ἀπ'τά ἀγγλικά "καλά" δίνει τήν "δουλειά" γιά μετάφραση,καί ἀφοῦ τήν παίρνει μεταφρασμένη τή δίνει σ'έναν "χτενιστεῖ" τῆς γλώσσας,ἡ τοῦ θέματος,πού γιά νά μή θυμίζει...τρίχες, τόν'λένε, γιά χάρη καλλιτέπειας "ἐπιμελητή" καί κεῖνος π ἄ ν τ ἂ θεωρεῖ ὑποχρέωση νά κάτσει νά κάνει καί ἕνα "προλογικό σημεῖωμα" ἔτσι γιά νά δείξει ὅτι...δοῦλεψε. κι'ἔτσι ὁ λ ο ι εἶναι κατευχαριστημένοι. Ὁ ἀναγνώστης -τῆς ὁκῆς-,ὁ ἡμιμαθῆς παρουσιαστής καί κριτικός τοῦ βιβλίου, εἶναι ἀπόλυτα σίγουρος ὅτι ἀφοῦ ὑπάρχει μεταφραστική ἐπένδυση (ἐρασιτέχνης ἡ ἐπαγγελματίας)καί ἐπιμελητής μέ πρόλογό, ἔχει ἡσυχάσει ὅτι ὅλα δοῦλεψαν κ α λ ἂ, καί κάνει τήν ὅποια κριτική του,βασιζόμενος στήν ἀναλογία

ΜΑΥΡΟΣ ΧΑΙΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ
ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΤΡΙΜΗΝΟΥ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΤΟΣ 1, 4ο ΤΡΙΜΗΝΟ 1981, ΑΡΙΘ.Τ.1

τῶν πιθανοτήτων, ἡ στό "α βε βα μπλόν"πού...παίζαμε μικροί... Δέν ἀναφεροῦ σέ λεπτομέρειες, γιά πόσα καί ποιὰ "κακά"βιβλία ὑπάρχουν μέ "κακές" καί ὄσχετες μέ τό γνήσιο ξένο κείμενο μεταφράσεις ὑπάρχουν στήν βιβλιαγορά,γιατί θά πρέπει νά κάνω τὸν σοφολογιώτατο καί μοῦ τή σπάει αὐτό.Μέ ἀφορμή τό βιβλίο τῶν Ἐκδόσεων Ράππα,τοῦ Μπάρτ καί μέ φωτογραφική ἀναπαράσταση μιᾶς σελίδας ἀπ'τό βιβλίο τοῦ Τζέημς Τζόυς:ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ σέ μετάφραση Μ.Σ.(;),πού πουλιέται τώρα 320 δραχμ. καί πού εἶναι τῶν παλιῶν ἐκδόσεων ΓΑΛΑΞΙΑΣ,σήμερα ΓΑΛΑΞΙΑΣ-ΕΡΜΕΙΑΣ,θά κάνω μιὰ γενική ἀναφορά στό θέμα τῶν "ἐπαγγελματικῶν" μεταφράσεων,πού μαστίζουν τήν βιβλιαγορά ὅσο καί οἱ ἐρασι-τεχνικές.

Σήμερα, είναι γνωστό ότι η κατοχή μιὰς "ξένης" γλώσσας δέν είναι & τόσο σπουδαῖο φαινόμενο. Όλοι λίγο-πολύ "μιλάμε" μιὰ ξένη γλώσσα, καί μάλιστα πολλοί νέοι τήν μαθαίνουν ἀπό μικροί, καί ἔχουν Σορμπόν, Μπακαλορεά, Προφίειανση καί ἄλλα πτυχία τῆς Ντότσε Σούλε, ἡ τοῦ Ἱταλικοῦ Ἰνστιτούτου καί τῆς Κάζα ντ' Ἱτάλια:..μερικοί μάλιστα μαθαίνουν καί μόνοι τους μιὰ γλώσσα, ἡ καί δύο. Ὁ ἐκδότης Καστανιώτης μάλιστα ἔδινε μεταφράσεις σ' ἕναν "κουλουρά" τῆς Ὁμόνοιας, ποῦ ἤξερε καλά ἀγγλικά καί τά ἔμαθε ἀπό μόνος του (δέν ξέρω ἂν ἔξακολουθεῖ νά τοῦ δίνει ἀκόμα) Ἔτσι λοιπόν καί μέ τήν ἀνοδο τῆς παραγωγῆς βιβλίων-μικρῶν καί μεγάλων-ξένων ἔργων-δοκιμίων, πρόζας κ.λ.π. ὑπάρχει διάθεση ἀπό πλευρᾶς τῶν ἐκδοτῶν νά βροῦν καί νά δίνουν μεταφράσεις μέ κάποια εὐκόλια γιατί μέ τούς νέους καί τίς νέες μεταφράστριες δ ἱ ν ο υ ν λ ι γ ό τ ε ρ α λ ε φ τ ά. Γιατί κάποιος-ἄς τόν ποῦμε "εἰδικό" ἐπαγγελματία- ζητάει ἀνά 16 σελίδες, δταν εἶναι δοκίμιο, γύρω στίς 5.000 δραχμές, ἐνῶ κάποιος νέος ἡ νέα μέ 2-2500 χιλιάδες εἶναι αὐχαριστημένος. Ὅρισμένοι μάλιστα ἐκδότες, ὅπως ὁ Ὁδессάας Χατζόπουλος, τοῦ ΚΑΚΤΟΥ, δίνει πολλά λεπτά γιά μετάφραση σέ δημοσιογράφους-ἐπαγγελματίες-κονδυλοφόρους, ἐνῶ σέ νέους μεταφραστές, ποῦ πολλοί ἀπ' αὐτούς ἔχουν ταλέντο μετάφρασης, τοῦς δίνει ἕνα 1000ρικο (χιλιάρικο) τό δεκα-

εξασέλιδο. Έτσι με τό πονηρό του μυαλό νομίζει ότι βρίσκει μιιά "οικονομική" ισορροπία. Πολλοί λοιπόν νέοι και νέες κυρίως φοιτητές-τριες γινονται και δείχνουν κάποιο δείγμα μετάφρασης σ' έναν εκδότη και τα κουτσοοικονομάνε με μεταφράσεις-ενώ ξέρω φοιτήτριες που παράτησαν τό πανεπιστήμιο και γίναν λεκανοκάθιστες μεταφράστριες και φοιτητή πρώην φοιτητές επίσης, που πέσαν στη "φάμπρικα" της μετάφρασης. "Άλλοι, πάλι, που ξέρουν πάνω από τέσσερις γλώσσες, και δεν είναι λίγοι, νομίζουν ότι αυτή ή πολυγλωσσία μπορεί να τους κάνει και κάλ ούς μεταφραστές οποιουδήποτε ξενου.

Παλιότερα, υπήρχαν μερικοί τέτοιοι μεταφραστές, μεταξύτεν οποίων και ή Τζέννη Μαστοράκη, που μετάφρασε οτιδήποτε, από Γκίνζμπεργκ και άλλους μπητή ποιητές, μέχρι κοινά αστυνομικά βιβλία, δοκίμια, μυθιστορήματα, ως και μουσικά δοκίμια, για σύγχρονη μάλιστα μουσική κ.λ.π. Φυσικά έπειδή μερικά απ' αυτά δεν ήταν ή "ειδικότητα" και ώπου ν' ανακαλύψει ένας "καλός" αναγνώστης ποιά ήταν ή ειδικότητά της (εγώ και ή Γιώργος Σαββίδης ξέρουμε: ή φιλολογία) υποπεύονταν κι' όλα τ' άλλα. Αυτό συνέβη και παλιότερα με τόν Δημήτρη Κωστελένο-δταν ήταν νέος-σήμερα κριτικό βιβλίων(!). Συμβαίνει, και τό ντοϋο: Καίτης Χατζηδήμου-Ιουλιέττα Ράλλη, που μεταφράζουν οτι-δήποτε και μάλιστα προσθέτουν και νεολογισμούς. Λόγου χάρη στόν Μπάρτ, έχουν προσθέσει μέσα τήν περίπτωση του Καραγκιόζη, εκεί ή Μπάρτ έννοει τά "γκινιόλ" και πολλά άλλα που μπορείτε να δείτε μόνοι σας.

"Υατερα δεν είναι ή ό ν ο και ή καλή κατοχή της γλώσσας, για να δικαιολογεί απαραιτήτα και μιιά "καλή" μετάφραση. Πρέπει αυτή ή κατοχή της μιιάς ξένης γλώσσας, να συμπίπτει με τήν προδιάθεση που έχει κάποιος για όρισμένες προτιμήσεις σέ μιιά μορφή έκφρασης ή κλίσης. Για παράδειγμα, όλοι ξέρουν άγγλικά. Ποιός μπορεί όμως να μεταφράσει κείμενα του Βίνερ, του Τσόμσκυ, του Μπάρρουζ κ.λ.π. Και στα Γαλλικά, ποιός μπορεί ότι μπορεί να μεταφράσει Φραγκουά Βιγιόν, Καστοριάδη, Λακάν, Μορέν, κ.λ.π. Πολλοί όμως "αυτοσχέδιοι" μεταφραστές θά μου πουν ότι έμεεις δεν μεταφράσαμε τέτοια ειδικά και δύσκολα κείμενα; θά τους απαντήσω: "Ο λ α τ ά κείμενα, είναι ειδικά και δύσκολα. Όχι μόνο τά δοκίμια, και οι μελέτες, αλλά τό κάθε τι που έχει κάποιο στυλ από πίσω και είναι φορέας μιιάς ιδεολογίας και μιιάς συγκλίνουσας πρός νές φιλοσοφικές θέσεις.

Για παράδειγμα, οι ΜΥΘΟΛΟΓΙΕΣ του Ρόλαν Μπάρτ, μ ο ι α ζ ε ι εύκολο κείμενο, δταν μάλιστα τά "κομματάκια" αυτά είχαν δημοευτεϊ έν είδη χρονογραφημάτων (του τύπου Ψαθά;) σέ καθ-μι μερινή Παρισινή έφημερίδα. Όμως πίσω απ' τά κείμενα αυτά υπάρχει κάποιο κλειδί. Αυτό τό κλειδί δεν μπορείς να τό βρεις αν δεν έχεις "διαβάσει" πολύ όρισμένα άλλα κείμενα, και αν δεν κατέχεις λίγο τήν φαινομενολογία της στροκτούρας της γαλλικής γλώσσας, όπως εξέλιχθηκε με τήν σημειολογία και τους σιτουασιονιστές. Ο ίδιος εκδότης Ράππας μου έλεγε -από τό 1975- ότι έχει τά δικαιώματα του βιβλίου, και τήν μετάφραση αλλά διστάζει να τή βγάλει γιατί νομίζει (αυτός; άλλοι;) ότι δεν είναι καλή. Και να σκεφτείτε ότι ή κ. Λάμπης Ράππας μπηκε στό βιβλιοεμπόριο με τόν Πεταλούδα, έρχόμενος από Παρίσι και Λονδίνο τό 1968.

"Άλλο μελανό σημείο των μεταφράσεων, είναι ή τυχόν "προγραμματισμός" του εκδότη. Δηλαδή, Έχει πάρει τά δικαιώματα να βγάλει ένα βιβλίο, ή θέλει να βγάλει άλλο βιβλίο που έτοιμη τή μετά-

φραση: Τό βιβλίο, τό ξένο, είναι ως πουμε 300 σελίδων, ή εκδότης όμως έχει προγραμματίσει έναν τόμο 224 σελίδων, ... Τί γίνεται τότε; Κάποιος "ειδικός", ή τέλος πάντων ή μεταφράστis ή και ή ίδιος ή εκδότης κ ό β ε ι από τό κείμενο. Πετσοκόβει από τή μέση, απ' τό τέλος, και γενικά ότι θεωρεί μη ούσιώδες... Δέ θά πείσω στή λούμπα για να σάς πω ποιά και πόσα βιβλία του χώρου των βιβλίων του περιθωρίου έχουμε πέσει στήν αντίληψή μου: κομμένα. Όμως έχω τουλάχιστον 36 παραδείγματα, για κάθε έναν που άμφιβάλλει. Δηλαδή έχω τά "ξένα" βιβλία.

"Άλλο, δταν ή εκδότης έχει... ιδεολογία και τό βιβλίο, δεν τόν ικανοποιεί απόλυτα, δηλ. δεν ταυτίζεται με τήν ιδεολογία του. Τότε έπεμβαίνει στο κείμενο, κυρίως δταν αυτό είναι: πολιτικό δοκίμιο. "Ας πουμε: Ένα γαλλικό κείμενο λέει: Θέτος ή νεολαία μπηκε στόν άγώνα με δυναμικό τρόπο. Και ή επέμβαση του εκδότη: Θέτος ή νεο-λαία μπηκε στόν άγώνα με βίαιο τρόπο... Αυτό ή εκδότης μπορεί να τό δνομάζει "Ιδεολογική συνέπεια, εγώ όμως: επέμβαση... Πολύ κακές μεταφράσεις-σκανδαλώδεις κακές- έβγαλε ή ΑΚΜΩΝΑΣ, με έπικεφαλής τόν κ. Άρανίτση, τόσο που μιιά φορά ακόμα και τό ΑΝΤΙ άφιέρωσε δυό σελίδες έναντίον ενός βιβλίου. Η Άρανίτσης άπάντησε ότι θά τό άποσύρει, και θά τό ξαναβγάλει με "καλή-σωστή" μετάφραση, πράγμα που δεν τό έκανε και τό βιβλίο πουλιέται ακόμα, ενώ ή "Ακμων, έκλεισε πρόσφατα.

"Ο μεταφραστικός άρπακαλλισμός εκδηλώθηκε περισσότερο στίς εκδόσεις με τά βιβλία που έχουν μεταφρασμένη ποίηση της διεθνούς ποπ & ρόκ σκηνής. Έκεϊ είναι δρμα. Και παρέσυραν και μερικούς εκδότες, στόν βοϋρκο της αυθαιρεσίας, που είχαν ένα καλό όνομα. Τώρα που σάς γράφω, μπορεί και να γυρίζουν και όγδόντα νέοι και νέες με μεταφρασμένα ποιήματα παραμύσχαλα, από εκδότη σέ εκδότη, κι' εκδότες που δεν ξέρουν καλά άγγλικά, μου έλεγαν ότι ε ι δ α ν και κείνοι άκόμη, λ ά θ η στή μετάφραση. (περίπτωση Πάτυς Σμίθ). Δεν είμαι της άποψης ότι έπειδή "μπορεί" ένα βιβλίο μεταφρασμένο να μην έχει καλή μετάφραση να μην τό αγοράζετε, αλλά νομίζω ότι όλοι πρέπει να είμαστε έπιφυλακτικοί, για τίς προθέσεις των εκδοτών. Των εκδοτών εκείνων που είναι εργολάβοι εκδόσεων. Οι εκδότες που έχουν κάποια μπέσα, και εξειδικεύονται -ας πουμε στήν ψυχιατρική, τήν άντιψυχιατρική, τό δοκίμιο, τό άντεξουσιστικό σύγγραμμα κ.λ.π. έχουν με τό χρόνο μιιά πείρα και κάπου "στέκονται", με κάποιους φραγμούς, ενώ άλλοι, που έχουν τουρλου-τουρλου βιβλία όπως λόγου χάρη, απ' τίς τροφές σκύλων, μέχρι Λέννον διά μέσου Βουγιουκλάκης, Ράμπα κ.λ.π. τότε κλάψα και ... μακρυά. Τώρα, υπάρχει και τό φαινόμενο της "κατάληψης" ενός άσχετου και "φουκαρά" πνευματικά εκδότη, που του έπιδράμουν μερικοί νέοι που είναι και κλικαδόροι. Και τότε βλέπεις τό φαινόμενο να βγαίνουν βιβλία -ένδιαφέροντα- από έναν εκδοτικό οίκο που μέχρι πρό τινος ήταν να τά φτύνεις.

Οι μεταφράσεις είναι μιιά δουλειά εύκολη και δύσκολη μαζί. όπως άλλωστε και οι άναγνώστες, υπάρχουν και... δύσκολοι άναγνώστες, που θέλουν κάτι πολύ φίνο να διαβάσουν. Πάντως αυτό δεν σημαίνει ότι οι "εύκολοι" άναγνώστες πρέπει να πιάνονται κορόϊδια όρισμένων εμπόρων-εκδοτών. Γι' αυτό άντισταθείτε -μέχρι να ξανδώσουμε πιο συγκεκριμένα στοιχεία- σ' όρισμένα βιβλία που έρχονται από κεί που κανείς δεν τά περιμένει.

Λεωνίδας Χρηστάκης

απ τις μυθολογίες του Ρολαν Μπαρτ

εκδοσεις ραιψω

Ο ΦΤΩΧΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ

Η τελευταία πρωτοτυπία του Σαρλώ (1956), είναι τό ότι έδωσε τό μισό από τό Σοβιετικό του βραβείο στα ταμεία του ΑΒΒΑ-Πιέρ Στό βάθος, αυτό, προσπαθεί ν' άποκαταστήσει μιάν ισότητα ανάμεσα στόν προλετάριο και στόν αστό.

Ο Σαρλώ είδε τόν προλετάριο πάντα με τά χαρακτηριστικά του φτωχού: από κεί ξεπηδά ή ανθρώπινη δύναμη των παραστάσεων του, αλλά έννοιας και ή διφορούμενη πολιτιστική του έννοια. (Αυτό είναι πολύ φανερό στό θαυμάσιο φίλμ "Οί Μοντέρνοι Καιροί").

Ο Τσάπλιν έρευνά συνεχώς τό ζήτημα τό προλεταριακό. Αυτό που μάς παρουσιάζει είναι ή προλεταρία, ή άκόμα τυφλός και εξάπατημένος που χαρακτηρίζεται από τήν άμεση φύση των άναγκών του και τήν όλική άλλοτρίωση στα χέρια των κυρίων του (άφεντικά και άστυνόμοι).

Για τόν Σαρλώ ή προλεταρία είναι άκόμα ένας άνθρωπος που πεινά: οι παραστάσεις της πείνας είναι πάντα έπικές στόν Σαρλώ: τεράστια σάντουιτς, ποτάμια από γάλα, φρούτα μισοφαγωμένα που τά πετούν χωρίς λύπη για μεγαλύτερο έξευτελισμό, ή μηχανή που τρώει και λειτουργεί με καύσιμα του άφεντικού, δεν προμηθεύει παρά κομματιασμένες τροφές

ιδεοδρομιο

Ο ΦΤΩΧΟΣ ΚΙ' Ο ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ

Τό τελευταίο άπροσδόκητο άστείο του Σαρλώ είναι τό ότι χάρισε τό μισό απ' τό Σοβιετικό του βραβείο στα ταμεία του ΑΒΒΑ Πιέρ. Κατά βάθος αυτό έρχεται ν' άποκαταστήσει μιιά φυσική ισότητα ανάμεσα στόν προλετάριο και τόν φτωχό. Ο Σαρλώ είδε πάντα τόν προλετάριο με τά χαρακτηριστικά του φτωχού: σ' αυτό όφείλεται ή ανθρώπινη δύναμη των παραστάσεων του αλλά και ή πολιτική τους άμφισμια. Αυτό είναι όλο-φάνερ στο θαυμάσιο φίλμ "Μοντέρνοι Καιροί" Σ' αυτό ή Σαρλώ άγγίζει συνεχώς τό θέμα του προλεταρίου, αλλά ποτέ δεν άναλαμβάνει να τό άντιμετωπίσει πολιτικά: αυτό που μάς παρουσιάζει είναι ή προλεταρία άκόμα τυφλός κι' εξάπατημένος, προσδιορισμένος από τήν άμεσότητα των άναγκών του και τήν όλοκληρωτική του άλλοτρίωση στα χέρια των κυρίων του άφεντικών κι' άστυνόμων. Για τόν Σαρλώ ή προλεταρία είναι άκόμα ένας άνθρωπος που πεινάει: οι παραστάσεις της πείνας είναι πάντα έπικές στόν Σαρλώ: τεράστια σάντουιτς, ποτάμια από γάλα, μισοδαγκωμένα φρούτα που πετιούνται άδιάφορα για χλευασμό ή μηχανή φαγητού (που προέρχεται απ' τό άφεντικό) παρέχει μόνο τροφές τυποποιημένες και φανερά

Panderma

Ο ΦΤΩΧΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΣ

Τό τελευταίο κόλπο του Σαρλώ ήταν να καταθέσει στό ταμείο του ΑΒΒΑ Πιέρ τό μισό χρηματικό ποσό του βραβείου που του άπονεμήθηκε από τους Σοβιετικούς. Αυτό ίσοδυναμεί, βασικά, με τό να εξισώνει κανείς τήν ύπόσταση του προλεταρίου με εκείνην του φτωχού. Για τόν Σαρλώ ή προλεταρία παρουσιάζεται πάντα με τήν όψη του φτωχού: κι' αυτό προσδίνει στίς καταστάσεις του όλη τήν ανθρώπινη δύναμή τους, αλλά και τόν διφορούμενο πολιτικό χαρακτήρα τους-πράγμα που αναφέρεται όλοκάθαρα στή θαυμαστή ταινία του "Οί Μοντέρνοι Καιροί". Στήν ταινία τούτη ή Σαρλώ θίγει άκατάπαυστα τό προλεταριακό θέμα, χωρίς όμως ποτέ να του δίνει πολιτική χροιά: μάς δείχνει τόν προλετάριο άκατατόπιστο και παραπλανημένο εξαρτημένο από τίς άμεσες άνάγκες του και τήν απόλυτη άλλοτρίωσή του, ύποταγμένο στούς άφέντες του (έργοδότες και άστυνομικούς). Για τόν Σαρλώ ή προλεταρία είναι άκόμα ένας άνθρωπος που πεινά: ή αναπαράσταση της πείνας έχει πάντα έπικό χαρακτήρα στό έργο του Σαρλώ: τεράστιες διαστάσεις των σάντουιτς, ποτάμια τό γάλα, φρούτα που τά πετάνε στα σκουπίδια με τήν όλοφάνερα άνούσιες.

πρώτη δαγκωματιά" με τη δύναμη της χλεύης του, ή μηχανή φαγητού (έπινοση του άφεντικου) παρέχει τρόφιμα τεμαχισμένα και όλοφάνερα ανούσια. Παγιδευμένος στην πείνα του, ο άνθρωπος-Σαρλώ δεν έχει ακόμα αποκτήσει πολιτική συνείδηση: ή απεργία είναι για αυτόν καταστροφή, γιατί απειλεί έναν άνθρωπο τυφλωμένο από την πείνα· ο άνθρωπος αυτός δεν εξωμοιώνεται με τον εργάτη παρά μονάχα τη στιγμή που ο φτωχός ταυτίζεται με τον προλετάριο κάτω από τα βλήματα (και το ρόπαλο) της αστυνομίας. Ιστορικά έδω ο Σαρλώ εκφράζει λίγο-πολύ τον εργάτη του 1830, τον τεχνίτη που επαναστατεί ενάντια σε μιάν απεργία, κατατρώχεται από την έμμονη ιδέα του ψωμιού (στην κυριολεξία), αλλά που δεν είναι ακόμα ικανός να αντιληφθεί τα πολιτικά προβλήματα ούτε την ανάγκη μιας συλλογικής στρατηγικής.

Ακριβώς όμως επειδή εικονίζει έναν πρωτόγονο προλετάριο, ξένον ακόμα προς την Έπανάσταση, για αυτό ή εκφραστική δύναμη του Σαρλώ είναι τεράστια. Κανένα σοσιαλιστικό έργο δεν κατέρωθε ως τώρα να εκφράσει την ταπεινωτική κατάσταση του εργάτη με τόση ένταση και με τόση γεναιοφροσύνη. Μονάχα ο Μπρέχτ, ίσως διείδε την ανάγκη για τη σοσιαλιστική τέχνη να παρουσιάζει πάντα τον άνθρωπο μονάχο, ακόμα άκατοπιστον, έτοιμο να δεχτεί την επαναστατική διαφώτιση εξαιτίας της "φυσικής" υπερβολής που έχουν φτάσει τα δεινά του. Δείχνοντας τον εργάτη στρατευμένο ήδη σ' έναν αγώνα συνειδητό, ένταγμένο στο Κόμμα και στο Σκοπό, τα άλλα έργα περιγράφουν μιάν αναγκαία πολιτική πραγματικότητα, χωρίς όμως αισθητική δύναμη.

Ένω ο Σαρλώ, σύμφωνα με την άποψη του Μπρέχτ, δείχνει στο κοινό την ίδια του την τύφλωση, με τέτοιο τρόπο, ώστε το κοινό συνειδητοποιεί και τον τυφλό και το θέα-θέαμα του τυφλού· βλέποντας κάποιον να μην βλέπει, είναι ο μόνος τρόπος να βλέπεις έντατικα εκείνο που αυτός δεν βλέπει: έτσι, στον Καραγκιόζη, τα παιδιά είναι εκείνα που υποδεικνύουν στον Καραγκιόζη όλα αυτά που αυτός προσποιείται πως δεν βλέπει. Ο Σαρλώ, λόγουχάρη, στο κελλά του, χαϊδεμένο παιδί του φύλακα, ζει εκεί την ιδεώδη ζωή του μικροαστού Αμερικανού: τό ένα πόδι πάνω στ' άλλο, διαβάσει την εφημερίδα του κάτω απ' το πορτραίτο του Λίνκολν, αλλά ή χαριτωμένη ολση της στάσης του την αναιρεί ανέκλητα, γιατί δεν του είναι δυνατό να καταφύγει σ' αυτήν χωρίς ν' αντιληφθεί την άλλοτρίωση που έμπεριέχει. Μάταιες αποδείχνονται οι όποιεςδήποτε προσπάθειες να τον παγιδεύουν-ο φτωχός δεν ενδίδει σε κανέναν πειρασμό. Κι αυτός είναι άλλωστε ο λόγος που ο άνθρωπος-Σαρλώ υπερνικά τα πάντα: ακριβώς επειδή ξεφεύγει από τα πάντα, απορρίπτει κάθε συνεισφορά, και δεν επενδύει στον άνθρωπο παρά μονάχα τον άνθρωπο.

Η άναρχία του-πολιτικά συζητήσιμη- αντιπροσωπεύει στην τέχνη την πιο αποτελεσματική μορφή της Έπανάστασης.

(απ'τό βιβλίο: ΜΥΘΟΛΟΓΙΕΣ του Ρόλαν Μπάρτ, εκδόσεις: ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ * ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΡΑΠΠΑ).

άνοστες. Παγιδευμένος από την πείνα του, ο Σαρλώ-άνθρωπος τοποθετείται πάντα στο όριο πριν απ' την απόκτηση πολιτικής σε συνείδησης: ή απεργία είναι για αυτόν καταστροφή γιατί απειλεί έναν άνθρωπο πραγματικά τυφλωμένο απ' την πείνα του· αυτός ο άνθρωπος δεν φτάνει στην κατάσταση του εργάτη παρά μόνο τη στιγμή που ο φτωχός κι' ο προλετάριος ταυτίζονται κάτω από το βλέμμα (και τα χτυπήματα) της αστυνομίας.

Ιστορικά, ο Σαρλώ καλύπτει πάνω-κάτω τον εργάτη της Παλινόρθωσης, τον χειρώνακτα που ξεγεύεται ενέντια στή μηχανή, καταστρέφεται από την απεργία, θαμπώνεται από το πρόβλημα του ψωμιού (στην κυριολεξία), αλλά είναι ακόμα ανίκανος να φτάσει στη γνώση των πολιτικών αιτιών και στην απαίτηση συλλογικής στρατηγικής.

Αλλά είναι ακριβώς επειδή ο Σαρλώ παρουσιάζει ένα είδος άκατέργαστου προλετάριου, έξω ακόμα από την Έπανάσταση, που ή παραστατική του δύναμη είναι τεράστια. Κανένα σοσιαλιστικό έργο δεν έχει καταφέρει ακόμα να εκφράσει την έξευτελισμένη κατάσταση του εργάτη με τόση δύναμη και γενναιότητα. Μόνος ο Μπρέχτ, ίσως, είδε ότι ή σοσιαλιστική τέχνη πρέπει να παίρνει τον άνθρωπο στην παραμονή της επανάστασης, δηλαδή τον άνθρωπο, μόνο, τυφλό ακόμα, τη στιγμή που είναι έτοιμος να δεχτεί το επαναστατικό φως, από το "φυσικό" ξεχείλισμα των δυστυχιών του. Δείχνοντας τον εργάτη ήδη στρατευμένο σε μιάν συνειδητή πάλη, στην υπηρεσία της Ιδέας και του Κόμματος, τα άλλα έργα δείχνουν μιάν πολιτική πραγματικότητα απαραίτητη, αλλά χωρίς αισθητική δύναμη.

Έτσι ο Σαρλώ, με τρόπο ίδιο με την ιδέα του Μπρέχτ, δείχνει την τύφλωσή του στο κοινό με τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό βλέπει συγχρόνως τον τυφλό και το θέαμά του· τό να βλέπεις κάποιον να μη βλέπει, είναι ο καλύτερος τρόπος για να δείς έντονα αυτό που δεν βλέπει: έτσι και στο Γκινιόλ, είναι τα παιδιά αυτά που φανερώνουν σ' ότι κάνει πως δεν βλέπει. Για παράδειγμα ο Σαρλώ στο κελλά του, με τις στοργικές φροντίδες των φυλάκων του, κάνει την ιδανική ζωή του αμερικάνου μικροαστού: με τα πόδια σταυρωμένα διαβάσει την εφημερίδα του κάτω από ένα πορτραίτο του Λίνκολν, αλλά ή αξιολάτρευτη επάρκεια της στάσης του την ξευτελίζει έντελως, κάνει αδύνατο τό να καταφύγει κανείς σ' αυτήν χωρίς να παρατήρηση την άλλοτρίωση που περιέχει. Έτσι κι' οι ελαφρότερες παγίδες έχουν γίνει μάταιες κι' ο φτωχός είναι συνεχώς ξεκομμένος απ' τους πειρασμούς του. Τελικά είναι για αυτό που ο άνθρωπος Σαρλώ θριαμβεύει ολοκληρωτικά: γιατί ξεφεύγει απ' όλα, απορρίπτει κάθε συνεταιρισμό και δεν αναγνωρίζει στον άνθρωπο παρά μόνο τον άνθρωπο.

Η άναρχία του, συζητήσιμη πολιτικά, αντιπροσωπεύει στην τέχνη την πιο αποτελεσματική ίσως μορφή της επανάστασης.

(μεταφρασμένο από φοιτήτρια της φιλολογίας στο πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, μετά από παραγγελία του 'Ιδεοδρόμιου)

Βυθισμένος στην πείνα του ο άνθρωπος-Σαρλώ βρίσκεται ακριβώς κάτω από τό ν' αποκτήσει συνείδηση: ή απεργία είναι για αυτόν μιάν καταστροφή γιατί απειλεί έναν άνθρωπο πραγματικά τυφλωμένο απ' την πείνα του· αυτός ο άνθρωπος δεν καταλαβαίνει τη θέση των εργατών παρά μόνο στο λεπτό που ο φτωχός και ο προλετάριος συναντώνται κάτω απ' το βλέμμα και τα χτυπήματα της αστυνομίας.

Ιστορικά ο Σαρλώ ξανακαλύπτει σχεδόν τον εργάτη της εποχής του 1814-1830, τον χειρώνακτα που ξεγεύθηκε κατά της μηχανής, έγκυκαταλειμμένο απ' την απεργία, αλλά ανίκανο να προχωρήσει στη γνώση των πολιτικών αιτιών και στην απαίτηση μιας συλλογικής στρατηγικής που θά του προσφέρει ο συνδικαλισμός.

Αλλά ή παραστατική δύναμη του Σαρλώ είναι τεράστια ακριβώς γιατί ένσαρκώνει ένα είδος άξεστου προλετάριου που είναι κόμα ξένος προς την Έπανάσταση. Κανένα σοσιαλιστικό έργο δεν κατάφερε ακόμα να εκφράσει την εξαθλιωμένη κατάσταση του εργαζόμενου με τόση βιαιότητα και γενναιοδωρία. Μόνος ο Μπρέχτ, ίσως, διέκρινε την ανάγκη της σοσιαλιστικής τέχνης και παίρνοντας ψηλά τον άνθρωπο την παραμονή της επανάστασης, δηλαδή τον άνθρωπο μόνο, ακόμα τυφλό, που μόλις ανοίγεται στο επαναστατικό φως από την αιτία της "φυσικής" υπερβολής των δυστυχιών του. Δείχνοντας τον εργάτη που ανακατεύεται σε μιάν συνειδητή πάλη, που συνθλιβεται ανάμεσα στην Αίτεια και στο Κόμμα, τ' άλλα έργα παρουσιάζουν μιάν απαραίτητη πολιτική πραγματικότητα, αλλά χωρίς αισθητική δύναμη.

Έτσι ο Σαρλώ, σύμφωνα με την ιδέα του Μπρέχτ, δείχνει στο κοινό την τύφλωσή με τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να βλέπει συγχρόνως το θέαμά του και την τυφλαμάρα του, είναι σαν να βλέπεις κάποιον που δεν βλέπει, κι' αυτός είναι ένας τρόπος για να έπιβεβαιώνεις την δράσή σου.

Ο φτωχός έμποδίζεται πάντα από τούς πειρασμούς του. Νά γιατί ο Σαρλώ θριαμβεύει σε όλα: γιατί αποφεύγει τό πάντα, απορρίπτει κάθε διαταγή και δεν αναγνωρίζει μέσα στον άνθρωπο, παρά μόνο τον άνθρωπο.

Η άναρχία του, συζητήσιμη πολιτικά, παρουσιάζει στην τέχνη την πιο αποτελεσματική - ίσως - μορφή της επανάστασης.

(μεταφρασμένο πριν από επτά χρόνια προκειμένου να κυκλοφορήσει από τίς εκδόσεις ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Panderma, στο βιβλιόριο: "12 ΜΥΘΟΛΟΓΙΕΣ" του Ρόλαν Μπάρτ).

ΣΕΙΡΑ «ΣΟΥΠΡΕΛΑΙΣΜΟΣ»

Α.Μπρετόν **Νατζά**

Παραλληλόγραμμες
εκδόσεις.

Ξανακυκλοφορεί
σε 7η έκδοση (ή πρώτη
έκδόθηκε σε 700
αντίτυπα) σε χίλια
αντίτυπα στην
ίδια μετάφραση της
Μαρίας Κουνετζή.

παραλληλόγραμμες εκδόσεις

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΖΩΟΔΟΧΉ ΠΗΓΗ 17,
36-39 980

**ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΠΙΛΟΓΗ
ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ**

ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΗ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΟΛΩΝ
ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΥΝΔΕΣΙ-
ΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ
ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
"Ελεύθερος Τύπος"

Σ'ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ

Μάκης Μηλάτος
Πάνος Κοσμόπουλος
Ντίνα Μαλλιάκου
Βάσω Στεφανοπούλου
Δημήτρης Άρβανίτης
Ευάγγελος Άσρων
Νίκος Λυμπερόπουλος
Λεωνίδας Χρηστάκης

φιήμς

Ναπολέων Τζαννέτος
τηλέφωνο 3631741

μονταζ

Δημήτρης Άρβανίτης

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Λιθογραφείο
ΜΠΑΜΠΗ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ
Βασ. Παύλου 26 - Λυκόβρυση - Αττικής
τηλέφωνο 2817978

στεκία διαθεσης

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, Ζ. Πηγής 18
ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΣ, Μέτωνος 62, Χολαργός
ΧΝΑΡΙ, Κιάφας 5
ΒΙΒΛΙΟ-ΠΑΙΔΙ, Σίνα 38
ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ, Σίνα-Σόλωνος
ΠΡΩΤΟΠΡΕΙΑ
ΜΠΟΣΤΑΝΟΓΛΟΥ, Κολοκοτρώνη 92, Πειραιάς
ΓΚΟΥΝΤΕΝΜΠΕΡΓΚ, Σόλωνος 103
ΔΗΜΑΚΑΡΑΚΟΣ, Πατησίων-Καποδιστρίου
ΠΛΕΘΡΟΝ, Τσιμισκή 1-Πίσω από Πολυτεχνείο
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ, Μπουμπουλίας, πίσω Πολυτεχν
ΠΟΡΕΙΑ, Σόλωνος 77
ΥΑΚΙΝΘΟΣ, Κυψέλης 71
ΡΑΠΤΗΣ-ΜΑΤΖΙΟΣ, 28 Όκτ. 25-Γιάννενα
ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ, Ρηγόπουλος, ΑΡΓΟΣ
ΓΚΑΖΕΤ, Σόλωνος & Δημοκρίτου
ΦΩΛΙΑ ΒΙΒΛΙΟΥ, Πανεπιστημίου 25
ΑΒΑΝ ΓΚΑΡΝΤ, Βικάτου 14, Γηροκομείο
ΤΑΚΗΣ ΡΑΓΙΑΣ, Τσιμισκή 41-Θεσσαλονίκη
ΚΟΤΖΙΑΣ, Τσιμισκή 78-Θεσσαλονίκη
ΚΟΣΚΟΡΟΣ, Μητρ. Μεθοδίου 5-Κέρκυρα
ΠΟΛΙΤΕΙΑ Άκαδημίας 57, στοά
ΛΥΧΝΑΡΙ, Κώστας Καταρτζής, ΒΟΛΟΣ
Παλαιοβιβλιοπωλείο ΧΑΡΗΣ
Άστιγγος 16 & Έρμου-Μοναστηράκι
ΑΙΟΛΟΣ, Σόλωνος 114

συνδρομες

μόνο για 18 τεύχη-έσωτερικού
δραχμές 1000(χιλίες)
συμπεριλαμβανομένων των ταχυδρομικών

για 18 τεύχη-έξωτερικού
Ευρώπη: άντιστοιχος δραχμ. 1500.-
Άμερική-Καναδά: δραχμ. 2.000.-

υπευθυνος

Λεωνίδας Χρηστάκης
Τ.Θ. 4028, Ταχ. Νεαπόλεως, ΑΘΗΝΑ 705
Διεύθυνση: (προσωρινή) Μαυρομιχάλη 149
ΑΘΗΝΑ 705.-

ευκαιρία

παλαιά τεύχη του 'Ιδεοδρόμιου
ΑΘΗΝΑ:
Βιβλιοπωλείο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ
όδός Ζωοδόχου Πηγής 17, τηλ. 3639980
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:
Τάκης Ραγιάς, Βιβλιοπωλείο
όδός Τσιμισκή 41, τηλ. 229010
Βιβλιοπωλείο ΚΟΤΖΙΑ
όδός Τσιμισκή 78, τηλ. 279720

δηλωση

ΟΙ -επί πληρωμή- διαφημίσεις μέσα σε
πλαίσιο. 'Η Διεύθυνση του περιοδικού
δέν δεσμεύεται, από την παροχή διαφημί-
σεως, προκειμένου να θέξει θέματα, ή κατα-
στάσεις που άφορούν τις δραστηριότητες
ή τα προϊόντα του διαφημιζόμενου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΟΥ ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

◆ Δύο "φέστιβαλ" μεσο-
λάβησαν, απ'τό προηγούμενο
τεύχος:
◆ -Τό κινηματογραφικό της
θεσσαλονίκης, καί αυτό:
◆ -Τών έκλογών...
◆ Στο δεύτερο-τών έκλογών-
διασκεδάσαμε δλοι... καί ή
διασκέδαση συνεχίζεται αν
έξακολουθείς νά αγοράζεις
τίς ήμερήσιες φυλλάδες...
◆ Στο κινηματογραφικό-δσοι
εξασταν-διασκεδάσαμε, μέ
τό πήγαινε-έλα του Βαγγέλη
Κοτρώνη, μέ τόν Νίκο Ζερβό
-πού παρ'όλο τό "φιάσκο" του
έργου του, είχε πολύ χιού-
μορ. Μέ τόν Πουλιάκο πού
ήθελε νά τά βολέψει, μέ
δλους καί μέ δλα...
◆ 'Η "κωμωδία": Η ΑΝΑΠΑΥΤΙ-
ΚΗ ΜΕΡΙΑ έβγαλε πολύ γέλιο
όχι μόνο στην προβολή, αλλά
κι'άπέναντι στο "Ντορέ" δ-
που ή Νίκη καί ή Τακούλα
δυό "ντροπαλές" άδερφάρες-
οί πρωταγωνίστριες, αλλάζαν
πανταλόνια καί φουλάκια...
◆ 'Η πιό "θλιβερή" φάτσα ή-
ταν αυτή του Θανάσ. Ρετζή.
'Ο "ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ" του
έδωσε μία έκκένωση, πού καί
ό ίδιος έχασε τό λίγο χιού
μορ πού είχε...
◆ Πάντως ή κ α λ ή συμπε-
ριφορά, πήγε κι'ήρθε...
◆ -Στόν ήθοποιό ενός έργου:
...ήσουν πολύ καλός, αλλά
ή ταινία δέν μ'άρεσε...
◆ -Στόν σκηνοθέτη:
...πολύ καλή ή ταινία σου
αλλά οί υπόλοιποι, όχι...
◆ -Στόν μουσικοσυνθέτη:
...κατάλληλη ή μουσική σου
αλλά ό σκηνοθέτης δέν άπέ-
δωσε, τό ύψος της...
◆ -'Αν συναντήσεις καί
τούς τρεις μαζί:
◆ ...δέν πρόλαβα νά δώ τήν
ταινία σας άκόμα.
◆ Οί άκλογές καί τό κινημ.
φέστιβαλ, μείωσαν τό μέγε-
θος της πλάκας τών τραγου-
διστικών άγώνων της Κέρκυ-
ρας, όμως έμεις έπισημάναμε
τό σχόλιο του Βήματος:
◆ "Ο Άρης Δαβαράκης πα-
ρουσίαζε άπλά τούς τραγου-
διστές καί τά τραγούδια
φορώντας άπλά ένα μπλουζά-
κι. Στή θεσ/νίκη ή Άλιφρόη
έκανε τά πάντα για νά
δώσει κέφι στο κοινό..."
◆ "Όστε λοιπόν ήταν θέμα
μπλουζακιού...
◆ Κάποιοι δεξιόγνώστες δη-
μοσιογράφος πού είναι καί
Γραμματέας του Φέστιβαλ δ-
νόματι Νικολόπουλος, φώναζε
...οί άναρχικοί θέλουνε
νά μπουν στο φέστιβαλ χω-
ρίς νά πληρώσουν...
◆ για φαντάσου... άνακάλυ-
ψη... μπράβο, ως τώρα είχαμε
δημοσιογράφους καί κακοή-
θεις, τώρα έχουμε, δημοσιο-
γράφους-μπάτσους...
◆ Σαραντα-δύο μπασκίνες μέ
στολή κι'άλλοι μέ πολιτι-
κά, περιφρουρούσαν τό θέα-
τρο, μέσα στους διαδρόμους
δταν δόθηκαν τό βραβείο...
◆ Καί μία πού μιλάμε για
δημοσιογράφους:
◆ ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ, έβγαλε
"βιβλίό" στόν ΚΑΚΤΟ: "ΕΜΠΡΟΣ
ΣΤΟΝ ΕΤΣΙ ΠΟΥ ΧΑΡΑΞΕ Ο
ΤΕΤΟΙΟΣ" δραχμές 250.
◆ Μεταξύ τών εικόνων καί
τών συνθημάτων, από κατα-
λήψεις, έχει καί μία σελί-
δα του 'Ιδεοδρόμιου, χωρίς
ν'άναφέρει τήν πηγή, καί
μερικές σελίδες πού δια-
κωμωδεί τήν περίπτωση
Τσιρώνη... (τό καθήκι προσ-
παθεί νά βγάλε χιούμορ
καί φράγκα, απ'έναν δολο-
φονημένο άγωνιστή...
◆ Ξυπνήστε, οί-άγώνες-οί

άληθινοί άγώνες πέραν στο
στόματα καί στις πέννες
γουρουνιών...
◆ 'Ο Δημαρς είναι αυτός
πού στις καταλήψεις έπαί-
νε φωτογραφίες (;) καί τήν
επομένη έγραφε πρόστυχα
άρθρα στη φυλλάδα (ΒΗΜΑ)
πού ύπηρετεί, ως μισοφύ-
ρος λακές...
◆ ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΜΑΓΙΡΕΥΕΙ ΜΕΤΑ
ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ, είναι τό έρώτη-
μα μερικών γυναικών πού
διατυπώνεται σε μία μικρή
αλλά γουστόζικη προκήρυξη
◆ Μία παρατήρηση του γνω-
στού Τζαίμς Πάρις για
κάποιον σκηνοθέτη (τήν ει-
τε φωναχτά):
◆ -Δέν βάφω τά μαλλιά μου
ς θόδωρος Μαραγκός βάφει
τήν ιδεολογία του...
◆ (δέν είναι γρίφος:)
◆ Καί ό διευθυντής κουλ-
τούρας του 'Ινστιτούτου
Γκαίτε Χάρτμουν Γκέρκεν:
"Τό φέστιβαλ έχει επίπεδο
άνυπαρκτό, είναι για σχο-
λικές έξετάσεις..."

ΔΙΑ τεύχος 2-3, τεύχος ταρ-
ριχευμένο κι'άκριβό. Σελί-
δες 72 δραχμές 90. Όστε
αυτά έννοούσατε Γερακού-
δη καί Άκτοόγλου, στο άρ-
χικό σας σημείωμα; Σας
περιμένω στη γωνία μιας
σελίδας του 'Ιδεοδρόμιου...
◆ Η Παρέμβασή μας στο Φέ-
στιβαλ (πού λένε καί οί μασ-
τοί)... "μερικοί απ'τό 'Ι-
δεοδρόμιο, βγάλαμε μία προ-
κήρυξη πού δ έ ν συμμε-
τείχε ό Βαγγέλης Κοτρώνης.
◆ 'Ο Κοτρώνης, προσπαθεί
νά "βγάλε" τήν ΧΙΟΝΑΤΗ,
έδω κι'έννέα μήνες, καί τώ-
ρα τελευταία λέγεται ότι
άνέλαβε -καί προσπαθεί κι-
έδω- τήν διεύθυνση του πε-
ριοδικού "ΜΕΤΕΙΚΑΣΜΑ" μέ
παραγώγό τόν Κώστα Φέρρη.
◆ Για νά δούμε... θά τό
φέρει εις πέρας;...
◆ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ: ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΑΤΕΣ καί βιβλι-
ο: ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚ-
ΛΟΓΕΣ, απ'τόν ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ
◆ ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ, απ'τόν Δι-

φραση του Άρνόρη Χιόνη.
◆ Τό γράμμα σου 'Ηρακλή
Τριανταφυλλίδη δέν δημο-
σιεύεται, όχι γιατί είναι
ύβριστικό, αλλά γιατί άπο-
φύγεις ν'άπαντήσεις στο
άγωνιώδες έρώτημά μου:
◆ -Τά καραγκιοζάκια τε-
λειώσανε. Καί όποιος είδε
τό χάρο μέ τά μάτια του
καί δέν "έφυγε", άς κάνει
στήν μπάντα νάρθουν και-
νούργιοι, γιατί τό έπανα-
λειπτικό μελόδραμά του έ-
νοχλεί...
◆ Σε παραπέμνω στο δημο-
σίευμα του Μάκη Μηλάτου,
"S.O.S. Χανόμαστε σά φυλή.
(έμπόδια στην άναζήτηση
μουσικής ταυτότητας)...
◆ 'Απ'τίς εκδόσεις ΑΠΟ-
ΠΕΙΡΑ, τό μελέτημα για τά
ναρκωτικά του Γουίλλιαμ
Μπάρροουζ: JUNKY (τό πρεζά-
κι), σύντομα-τίς μέρες αυ-
τές-στην κυκλοφορία...
◆ ΟΔΟΣ ΠΑΝΟΣ, τό 3ο τεύχος
του ένδιαφέροντος περιο-
δικού πού τό "βγάζει" μό-

Λευτερία

στούς

Σκανδάλη Μοίρα Κυρίτση

& σ'όλους τους
φυλακισμένους επαναστάτες

'Η "ΒΡΟΧΟΥΛΑ" μάς γοήτευσε
στό 2(δύο λεπτά) πού κρα-
τούσε τό... βιλοντσέλο στό
θήκε στο ύψος του...
◆ 'Ο βιλοντσέλλιστας Δημή-
τρης Μαγκριώτης δεχόταν
συγχαρητήρια, καί ό σκηνο-
θέτης ήρθε μέ όμπρέλλα.
◆ 'Ιούλιος Βέρν. "Ένα άρισ-
τούργημά του στις εκδόσεις
ΑΙΟΛΟΣ: "ΟΙ ΝΑΥΑΓΡΟΙ ΤΟΥ ΙΟ-
ΝΑΘΑΝ" σέ θαυμαστή μετάφρα-
ση Πηνελόπης Μαξίμου.
◆ Τόν Μάρτη του 1979, κάνου-
με "γκάλλο" στην πόρτα της
Νομικής Άθήνας...
◆ -Ποιός είναι ό 'Ιούλιος
Βέρν; ρωτήθηκαν καμιά 100
νέοι καί νέες.
◆ Μόνο, έ π τ ά τόν ξέρανε
οί άλλοι σχεδόν άγνωστοί
καί τήν ύπαρξη όνόματος.
◆ "Ένας μάλιστα είπε μέ
βεβαιότητα: ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ (!)
◆ Τί σημαίνει βιολογική
άναστολή γαμετών, ναί γαμε-
τών... οί άρσενικοί γαμέτες
θά συναντήσουν τούς θυλη-
κούς γαμέτες...
◆ Πρόκειται για τό "χάπι"
"a-gen53", πού τό βάζει ή
γυναίκα (πάλι ή γυναίκα) στο
πράμα της, δυό ώρες πριν τό
σέξ καί τό σπέρμα παθαίνει
κολούμπρα...
◆ ..καί συνε-ίζει τό δια-
φημιστικό πού μοιράστηκε
κατά χιλιάδες... προεκλογι-
κά: ..δέν άφρίζει...
◆ Προσοχή, καί μακριά από
κάτι τέτοια, πού προυποθέ-
τουν μ ό ν ο κολπικό σέξ
καί άναστέλλουν όλες τίς
άλλες σεξουαλικές έπιθυμί-
ες καί φάσεις...
◆ Καλύτερο τό ΠΟΛΙΤΗΣ του
Σεπτέμβρη... έν ψει της
...άλλαγής;
◆ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ: ΤΕΤΡΑ-

μάνη Μπασάντη, σέ μετάφρα-
ση του Βασίλη Καραπλή...
◆ Πάντως πολύ ένδιαφέρον
γι'αυτούς πού φυλάνε καλά
τή ψήφο τους...
◆ ...καί τώρα...
◆ "ΜΑΥΡΟΣ ΗΛΙΟΣ" ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ
ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΤΡΙΜΗΝΟΥ ΕΚΔΙΔΟ-
ΜΕΝΗ, εκδόστης Νίκος Μπα-
λής, σελίδες (πυκνές) 132,
δραχμές 130...
◆ 'Ενδιαφέροντα κείμενα
υποδομής (ιστορικοποραχτικά)
"ΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ" μία "καλή"
έπισκόπηση πού δείχνει ό-
τι ό Νίκος Μπαλής είναι
καί παρών...
◆ "Ένας ζωγράφος κι'έναν
γλύπτη, μέ κείμενα:
◆ ό ζωγράφος θοδωρής
καλούμενος: ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ
ΣΥΜΒΟΛΟ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ...
◆ ό γλύπτης θόδωρος "ΕΝΑΣ
ΓΛΥΠΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ"...
◆ καί τά δύο έχουν ένδια-
φέρον για... συλλέκτες:
◆ Κι'ένα ώραίο, γραμμένο
σόν τοίχο, για δημοφύ-
φιλους:
◆ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΕ, πίν ψηφί-
σεις ρώτησε τό κόμμα σου
τί γνώμη έχει για σένα...
◆ ΜΠΑΝΑΝΕΣ, έφαγε έπτά μή-
νες πρωτόδικα ό υπεύθυνος
της έκδοσης θανάσης Παπα-
κωνσταντίνου, στη θεσσαλο-
νίκη, για άσεμνα δημοσιεύ-
ματα...
◆ 'Ο θανάσης Παπακωνσταν-
τίνου, είναι ό εκδότης "ΥΠΟ-
ΣΚΕΨΗ" πού τελευταία έπαθε
"οικονομική καθίζηση"...
◆ Τώρα χαμένος, προσπαθεί
νά άνοικοδομηθεί, έχοντας
στήν πλάτη του 7 μήνες:
◆ ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ, ΠΟΙΗΜΑΤΑ του
'Οκτάβιου Πάζ, για πρώτη
φορά σέ βιβλίο μέ μετά-

νος του ό ποιητής Γιώργος
Χρονάς. 'Αξίζει καί ν'άγο-
ραστεί καί νά διαβαστεί.
◆ Μέ τίς "Ιστορίες από άπό-
σταση" ΑΠΕΝΑΝΤΙ "του Νίκου
Παίτρη, καί τό "ΤΕΚΜΗΡΙΑ"
θ'άσχοληθούμε ειδικά σέ
σελίδες μέσα στο έπόμενο
τεύχη του 'Ιδεοδρόμιου...
◆ ...αν ύπάρξουν...
◆ "Ός τότε διαβάστε καλά
για τίς ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ καί
νομίζω ότι ό λ ο ι θά
καταλάβετε ότι ή μόνη άλ-
λαγή πού έγινε, τελευταία
είναι αυτή του καιρού...
◆ ...βρέχει... βρέχει...
◆ Τώρα τούς θάβουνε
βαθεία καί βρέχει...
◆ Βρέχει σ'όλη τήν πεδιά
δα...
◆ καί ή όμπρέλλα λέγεται
στό έλληνικά:
◆ 'Άλεξιβρόχιον'.

Τρέφατε,
σελιδωθέντες δω-
ρεάν, δημοφιλ.
στό ΧΝΑΡΙ
Κιάφας 5.-

ΝΤΑΣΙΕΛ ΧΑΜΜΕΤ

Τρεις νουβέλες Το γεράκι της Μάλτας

ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ

Ο αδύνατος άντρας

Ο Χαμμέτ είναι πασίγνωστος στην Ελλάδα, σαν
αυτονομικός συγγραφέας, στους παλιούς και
νέστερους αναγνώστες της "Μάσκας" και του
"Μυστηρίου". Κι είναι τελείως άγνωστος στους
δυναστεύοντες... Μεγάλος αφηγηματογράφος,
όσο ο Λόντον κι ο Χέμινγουεϊ, υπήρξε απ'τους
πατέρες της μαύρης λογοτεχνίας κι απ'ηγέτες
των προοδευτικών δανουμένων των ΗΠΑ.
Ανάμεσα στους μελετητές του ο Ζίβι κι ο Μπρέκτ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΜΠΟΥΙΑΤΗ

Σόλωνος 99 - Τηλ. 3627028